XXXI. ÉVFOLYAM, 32. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1975. AUGUSZTUS 7.

Ludas Matyi

Balázs-Piri Balázs rajza

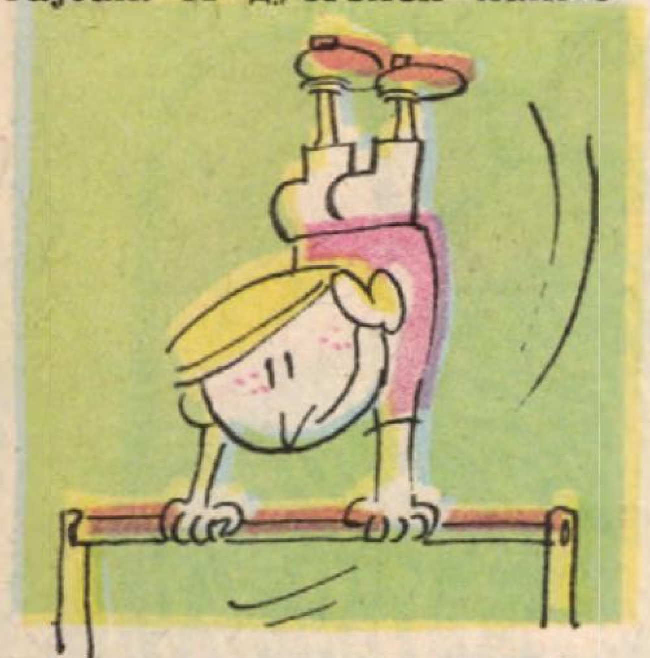

KEDVES LUDAS!

POR ELŐTTE, POR UTÁNA...

Az Egressy úti lakótelepen arról füstölögnek a lakók, hogy nincsen porolójuk. Azt nem kívánhatja tőlük senki, hogy a Kerepesi úti lakótelepre szállítsák a klopfolásra váró szőnyegeiket.

Négy-öt évvel ezelőtt ebből a célból betonoszlopokat állítottak fel a környéken és kéményfa póznákat fektettek keresztbe rajtuk. A gyerekek hamar

felismerték a testkultúra nagyszerű lehetőségét, és két hét alatt letornászták onnan a póznákat. Azóta feleslegesen bandukolnak az érintett lakók fűhöz-fához panaszuk orvoslásának keresésére, mert kiderült: a porolónak nincs gazdája.

Szerkesztőségi postánk alapján csak megerősíteni tudjuk mindezt. A panaszbejelentést elküldtük a XIV. kerületi Ingatlankezelő Vállalathoz kivizsgálásra. Válaszukban olvashatjuk a következőket:

„Kérjük a t. Szerkesztőséget, hogy az észrevételt a Fővárosi Kertészeti Vállalathoz szíveskedjenek továbbítani. A felvetett probléma közterületet érint, a parkosítás jellegénél fogva ezeket a területeket a jelzett szerv kezeli.

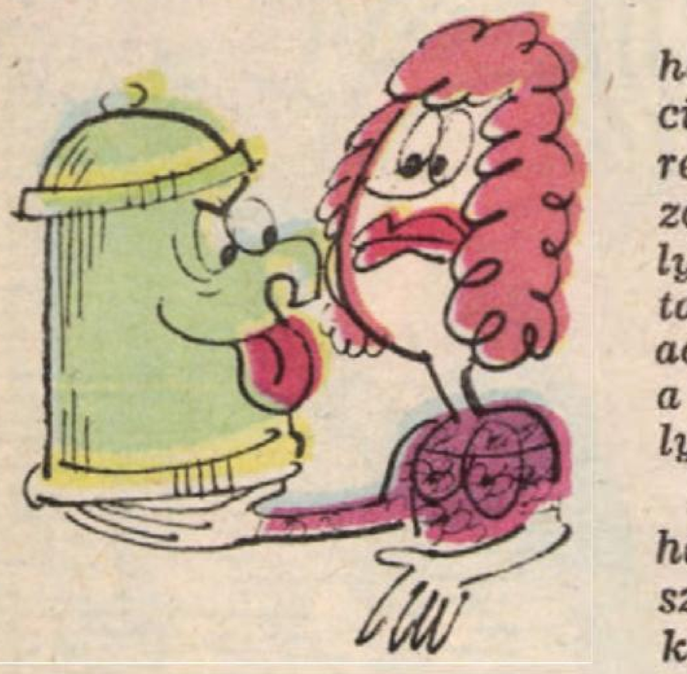
Őszintén meglepődtünk „tévedésünkön" — már mint azon, hogy rossz helyre küldtük a bejelentést —, de eleget tettünk kérésüknek és azonnal postáztuk a panaszos levelet a Fővárosi Kertészeti Vállalat címére. Ment a levél, jött a válasz:

„Egyetértünk azzal, hogy az említett porolók közterületen nyertek elhelyezést. Vállalatunk kezelésében azonban csak a parkkal, játszótérrel kapcsolatos felszerelések, építmények tartoznak, a porolók nem. A gyakorlat szerint a porolók környékén az igénybevétel miatt kitaposott pázsit védelmére néhány négyzetméteres területet kőlapokkal rakunk ki, de a porolók rendeltetésszerű használatát az illetékes IKV biztosítja."

Az egymásnak ellentmondó válaszok olvasása után nem tehetünk mást, mint hogy felkérjük a XIV. kerületi tanácsot, döntse el, kit kéne elporolni ebben a poroló-ügyben.

(f. i.)

A KARAVÁN HALAD, A TÖLCSÉR MARAD

Lassan két éve rovom hazánk összes létező aprócikk-osztályát, tölcsért keresek a Karaván-kávéfőzőmbe, hiába. Egyes helyeken már arról tájékoztattak, hogy jobb, ha feladom, a Karavánt kivonták a forgalomból, mert veszélyes.

Én történetesen tíz éve használom, a legcsekélyebb személyi és dologi kár nélkül.

Nemrégiben kaptam egy tippet. Hívjam fel a nagykereskedelmi vállalatot. Felhívtam. Sajnálattal közölték, hogy tölcsér nincs, ne is keressem.

Aztán pár napra rá elállt a lélegzetem, mert a Corvin edényosztályán komplett Karavánt pillantottam meg hatvannyolc forintért. Sajnos, csak megpillantani volt időm, mert mire közelebb léptem volna, már el is kapkodták. Viszont kaptam tanácsot: szaladjak a műszaki osztályra, ott kapok tölcsért.

Szaladtam, kiábrándítottak. A pénztárosnő közölte, hogy a Karavánt rég nem árusítják, mert veszélyes. Mókás kis kórus kerekedett, nagy nehezen sikerült meggyőznünk a pénztárosnőt, hogy az edényosztályon éppen most kapkodták el a betiltott Karavánt. Szerencse, hogy többen is voltunk, mert addigra már egész hosszú sor állt tölcsérért mögöttem.

Szeretném megkérdezni: ha valóban betiltották a Karavánt, akkor miért adtak hozzá a Corvinban garancialevelet? Aztán: ha nem tiltották be, miért kell hatvannyolc forintért vennem egy újat, amikor 7—8 forint ráfordítással még javában üzemeltethetném a régit?

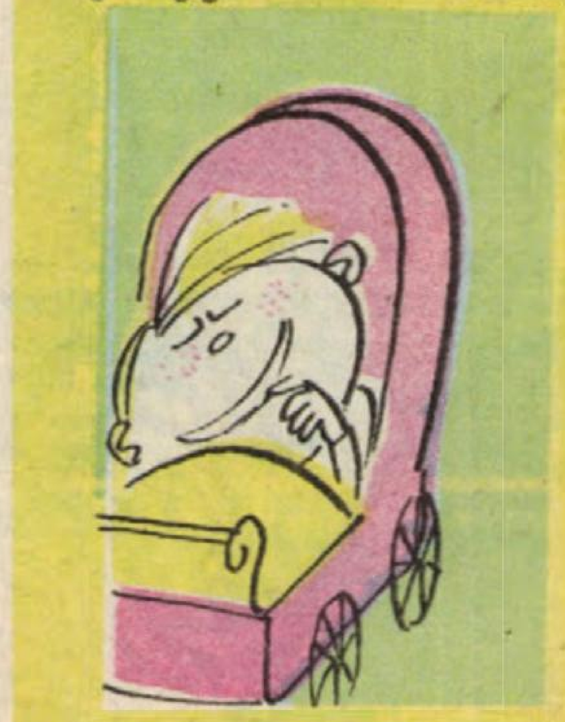
Feszült figyelemmel várom az illetékesek válaszát. Tölcsért csinálok a fülemből.

G. I.

HA NAGY LESZEK, MEGHÁLÁLOM

Én, Ruska Attila többszörösen büntetett előéletű nyolchónapos kemecsei lakos vagyok. Írni, olvasni még nem tudok, így nagyapámat kértem meg, hogy tolmácsolja panaszomat. Kemecsén lakunk, de hetenként egyszer-kétszer átruccanunk Pátrohára, a nagyszüleimet meglátogatni. Vonatjegyem még nincsen, de kocsim az már van. Sajnos nem Trabant, vagy Zsiguli, hanem csak egy egyszerű gyerekkocsi és itt a baj.

Mert ha már nagyobb lennék, akkor személyzeti jeggyel utazhatnék, hiszen édesapám a MÁV-nál dolgozik. A baj az, hogy a 9734-es, Nyíregyháza és Záhony

között közlekedő személyvonaton nincs poggyászkocsi. Így a kemecsei személypénztár nem tudja az én kocsimat poggyászáruként felvenni. Pedig ez csak 2—3 forintba kerülne, s arra még az én keresetemből is futná.

Így aztán — szégyen ide, szégyen oda — potyautasként közlekedem. Jóllehet hatajtós személykocsiban utazom, édesanyám mégis a tágas peron közepén helyez el, hogy a felleszálló utasokat ne zavarjam. A jegyvizsgáló mégis gyakran megbírságol, 14—25 forintra. Ha nagy leszek, majd párnás kocsin járok a nagyszüleimhez, az is olcsóbb lesz ennél.

Na, most tessék nekem megmondani: nem lehetne-e megoldani, hogy a poggyászkocsi nélkül közlekedő vonatokra kézipoggyászként vegyék fel a magamfajta kis utasok kocsiját? Akkor a kalauz rögtön a szállítójegyet is kezelni tudná. Tessék nekem ezt elhinni. Ha nagy leszek, meghálálom. Addig is marad tisztelettel a többszörösen büntetett előéletű, nyolchónapos

Ruska Attila
Kemecse

CSAK TUDNÁM, MITŐL VAN PALACKHIÁNY?!

Múlt vasárnap vendégeink jöttek, kisgyerekekkel. Hogy a gyerekeket is meg tudjuk kínálni, vettem az Üllői úti Arany Páva diákétteremben 10 üveg különféle Sztár üdítőitalt. Az üvegek kiürültek, hát elindultam, hogy visszaváltsam őket.

Ezt nem kellett volna tennem.

Az Arany Páva nem váltotta vissza az üvegeket. Az Arany Páva nem vált, csak árul, mert ugyebár étterem. Az Üllői út 111. és 121. szám alatt található két KÖZÉRT sem váltotta vissza az üvegeket. Mert ők éppen nem árultak Sztár-készítményeket. Az Üllői út 95. sz. alatti KÖZÉRT árult ugyan, de göngyöleg- és létszámhiány miatt éppen szüneteltette a visszaváltást.

Vagyis órák teltek el, amíg sikerült visszaváltanom mind a tíz üveget.

Egyébként nemrégiben azt olvastam, hogy a palackhiány is akadálya az üdítőital-termelésnek.

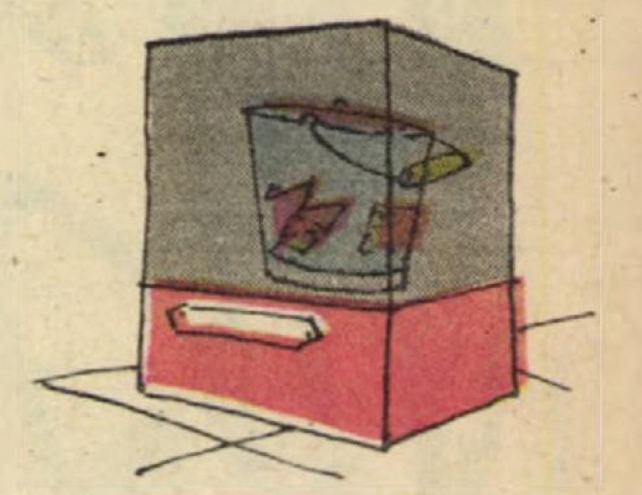
Nemes Péter
1096 Budapest, Sobieski u. 12.

ÖRÖKVÖDÖR?

Hogy semmi sem tart örökké, azt ékesen bizonyítja amaz erős, horganyzott lemezből készült vödör, amelyet a házgyári lakásoknál rendszeresítettek, szeméttárolás céljából. Igaz, hét esztendeig remekül bírta a strapát, de most már szitálásra inkább alkalmas, mint a házi hulladék összegyűjtésére. Hiába, az idő vasfoga...

Ez még nem lenne baj, hiszen lehetne venni helyette műanyagvödröt is, az praktikusabb. Igenám, csakhogy a nehéz lemezvödör éppen beleillett a szemétforgató dobba, a hulladék ügyesen lecsusszant a csővezetéken, anélkül, hogy az emeleten bármi nyoma maradt volna.

Mindebből logikusan következnék, hogy a HKI gondolt a vödrök elhasználódására, időnként újabbakat rendel s ezeket a lakók rendelkezésére bocsátja. Csakhogy nem szabad mindenben logikát keresni. A HKI-nél nem lehet új vödröket beszerezni. És ez még hagyján, de másutt sem. Így most már az egész szemétszippantó szerkezet higiénikus működése a múlté. És most jön a ráadás.

Mert senki se gondolja, hogy az ócska, lyukas vödröt ezek után ki lehet dobni. Hogyisne! Az a lakás tartozéka. Leltári tárgy. A lyukas vödröt az egymást követő lakók tartoznak megőrizni s egymásnak átadni, mindaddig, amíg egyetlen bádogdarabka is marad belőle. Amíg a ház áll, amíg a világ világ, most és mindörökkön örökké...

Átányi H. László
Budapest, XI., Szakasits út 23.

A CÍMZETT VÁLASZOL

Csuthy Kálmánné, soltszentimrei lakos panaszával megkerestem a Fülöpszállás és Vidéke Általános Fogyasztási és Értékesítő Szövetkezetet, amely a patronügyben vizsgálatot tartott. Megállapításuk szerint az észrevételek jogosak. Egyidejűleg intézkedtek, hogy Soltszentimrén a patron árusítását áthelyezzék a vasboltból a kultúrcikk boltba. Levelükben ígérik, hogy amennyiben a FÜSZÉRT Vállalat a patronkészletüket növelni tudja, úgy még más egységekben is bevezetik a patron árusítását.

Szűcs Zoltán
osztályvezető

A „Tiltó tábla" című közleményben foglaltakat megvizsgáltam és annak eredményeként a következő tájékoztatást adom:

Megállapítottam, hogy a közleményben foglaltak helytállóak, ezért a Balatonszárszó Községi Közös Tanács VB Szakigazgatási Szervét utasítottam, hogy a Miskolci Tervező Vállalat által elhelyezett „Vállalati terület, idegeneknek belépni tilos" tábla, valamint a Móricz Zsigmond u. 5. szám alatti magánüdülővel szemben meglevő vaskapu eltávolításáról haladéktalanul intézkedjék. A helyszíni szemle során megállapítottam, hogy a Móricz Zsigmond utca földútja jelenlegi állapotában gépjármű közlekedésére nem alkalmas, ezért egyidejűleg arra is felhívtam a községi tanács figyelmét, hogy gondoskodjék az útterület kijavításáról.

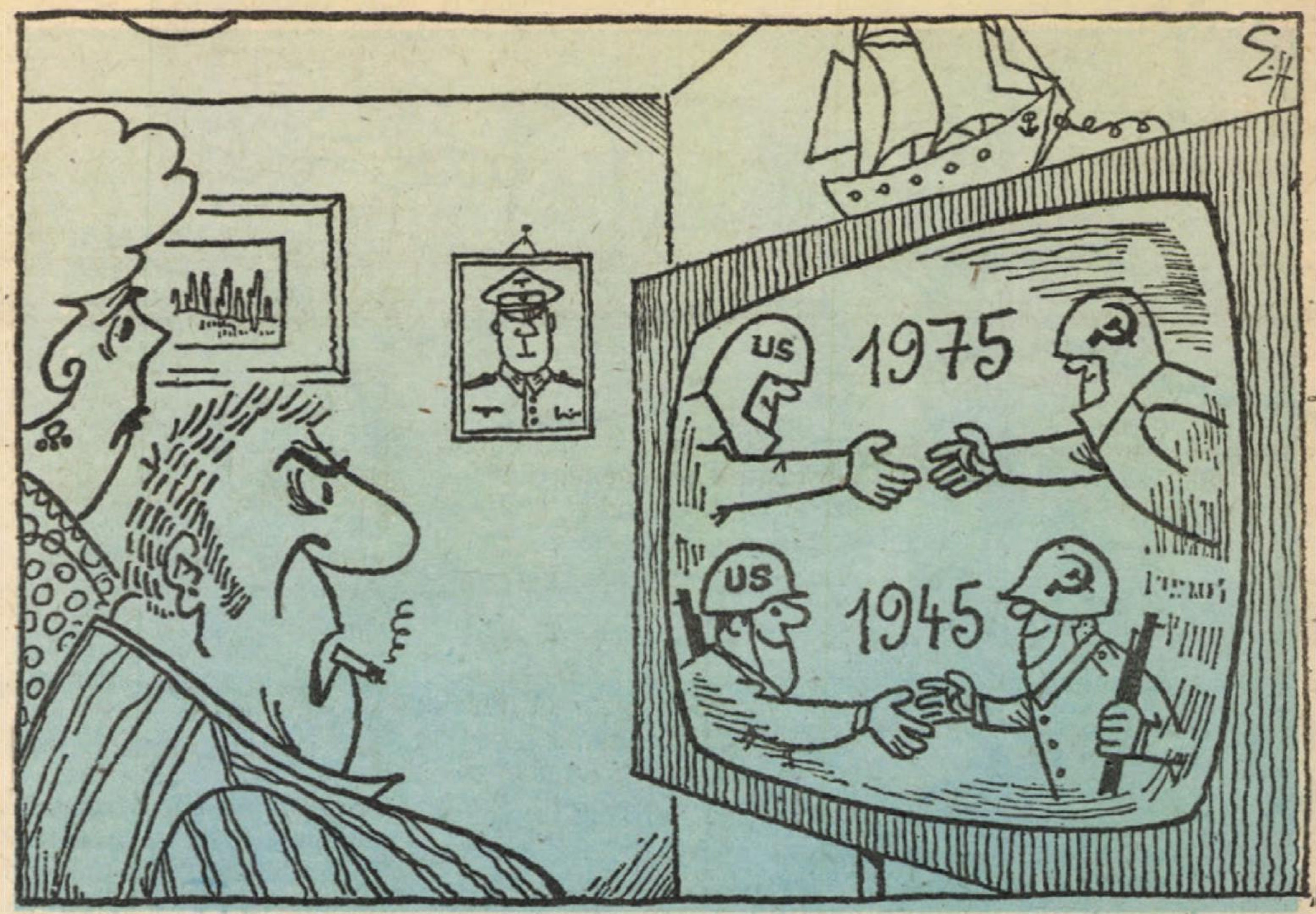
Szűcs Lajos
osztályvezető

RÉGI BÉRHÁZ

– Végre elkezdődött a tatarozás! Most már egészen biztos, hogy lebontják a házat!

AKIKNEK NEM TETSZIK

– Ez a nyári program: csupa ismétlés. *(„Die Tat" NSZK)*

TIPIKUS TUDÓSÍTÁS EGY FILMFESZTIVÁLRÓL

Sokat szenvedtem.

Odakünn sütött a nap, a tengerpart tele volt fürdőzőkkel, én pedig benn ültem a moziban és néztem a filmeket.

Az első napon vetítették a több milliós költséggel készült, nagy hűhóval beharangozott *„Dinamit a trónszék alatt"* című filmet. Azért emlékszem rá, mert azon a napon — a sok üléstől — elzsibbadt a jobb lábam és fél órát kellett masszíroznom, amíg elindult benne a vérkeringés. A kétrészes film második felében pedig furcsa szorongást éreztem. Mintha nem is moziban, hanem egy dobozban ülnék, amelyben alig van levegő. Mondtam is magamnak: „Ez a te formád, öreg fiú, mindenki sétál, napozik, szórakozik, te pedig itt ülsz egy skatulyában és nézed a filmeket . . ." Tessék elhinni, még sírtam is egy sort, annyira sajnáltam magam. No persze nem hangosan sírtam, hanem csak halkan, befelé, ahogy a felnőtt férfiak sírnak és legszívesebben elmenekültem volna, de nem tettem, nem tehettem. Meg kellett néznem a következő filmet is, hogy majd tudósíthassam önöket a film fogadtatásáról.

Emlékezetes alkotás volt. Azért emlékszem rá, mert négy óra hosszat küszködtem az álmossággal. Iszonyú harc volt. Alig tudtam nyitva tartani a szemem és csak egyetlen vágyam volt: aludni, aludni, aludni.

De nem aludtam el. A filmkritikusnak az a dolga, hogy filmeket nézzen. Harmincat, negyvenet, ötvenet — néhány nap alatt.

Az ellenségeimnek se kívánom. Nem akarok panaszkodni, de nagyon sokat szenvedtem. A harmadik napon, amikor a *„Szexőrült a városba megy"* című filmet vetítették, recsegni kezdett a szemhéjam és a tarkómnál hasogató fájdalmat éreztem. A fájdalom később elindult a tarkómtól balra és jobbra: mintha abroncsba szorították volna a koponyámat.

Azon a napon csak néztem a filmeket, de nem láttam őket. Este a kollégáim azt mondták: nem veszítettem semmit.

És még akadnak olyanok, akik irigyelnek minket. Istenkém, mit tudják ők?! Mit tudják ők, hogy mit jelent az: ötven filmet megnézni, és az ötven filmből minimum harminc vacak.

Ha megkérdeznék tőlem: eddig melyik film tetszett a legjobban, azt felelném, hogy a patagonok versenyfilmje, a *„Kokain a melltartóban"*, mert az nagyon rövid film volt, áldja meg őket a jóisten, mind a két kezével. Azon a napon ugyanis már alig tudtam ülni. Fájt a hátgerincem. Különösen az utolsó csigolyák. Talán meszesedés. Nem tudom. De nem is érdekes. Nekem az a dolgom, hogy beszámoljak önöknek a fesztiválról. Kit érdekel az én hátgerincem, amelyen végigzongorázott csontkezével a fájdalom, amikor ott ültem a moziban, a fesztivál legszebb mozijában, közvetlenül a tengerparton, ahol vidám leányok labdáznak a smaragdzöld vízben, a felhőtlen kék ég alatt.

A kedves olvasókat az érdekli: milyenek voltak a filmek? Hiszen ezért utaztam ide, ezért zötykölődtem a vonaton két napig, ezért üldögélek már harmadik napja egy moziban, ahol mindig sötét van, ezért meresztem a szemem, amely végül is gyulladásba jött és kamillateával kellett borogatnom. A gerincfájdalom ellen algopyrint szedtem, hogy végig tudjam ülni a fesztivált, amelyen ötven ország mutatja be versenyfilmjét.

Ötven film és eddig még csak harmincat láttam!

Holnap ismét részletes tudósítással jelentkezem, amikoris részletesen beszámolok a fesztivál legfrissebb eseményeiről és arról, hogy segített-e az algopyrin . . .

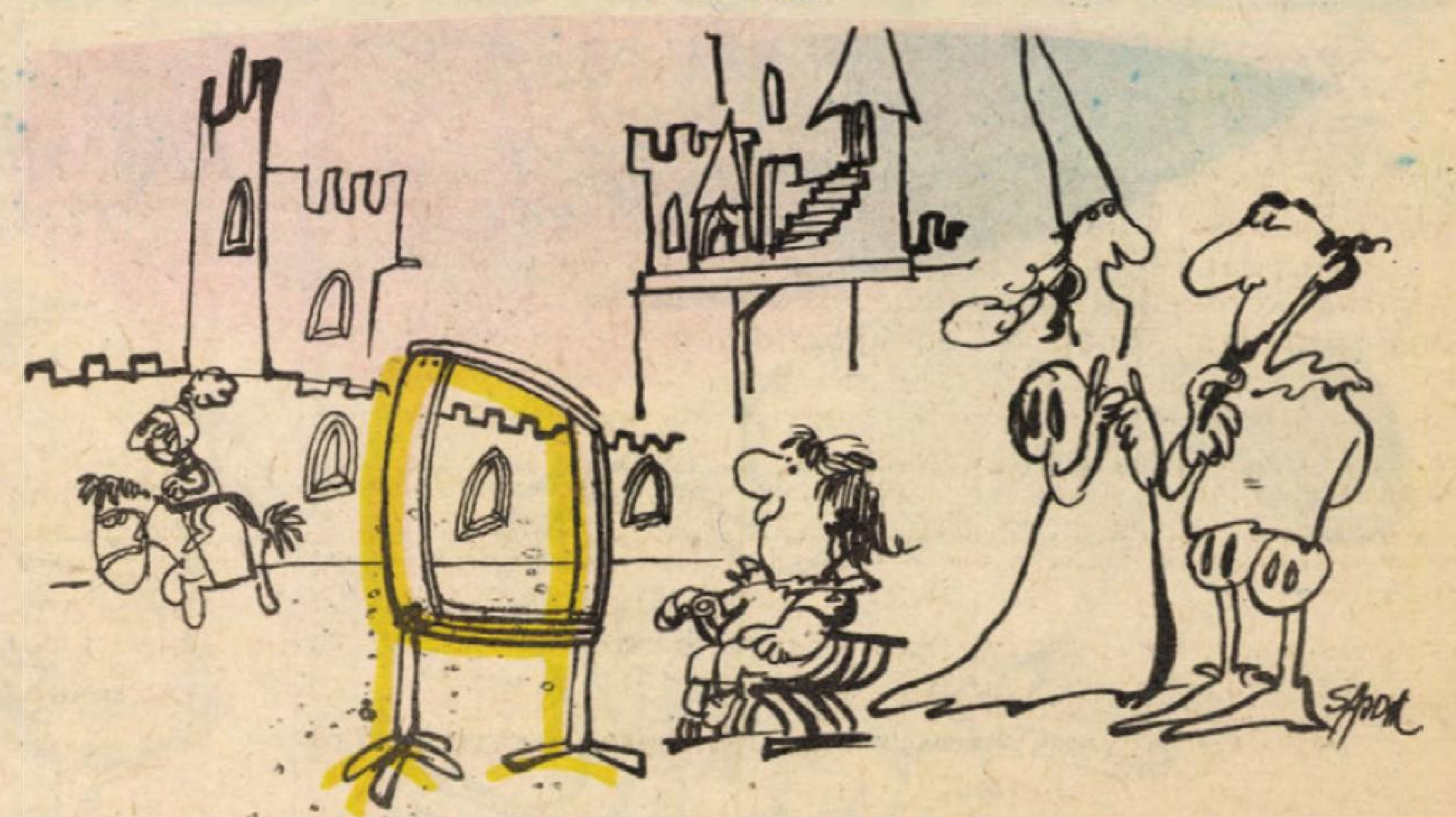
Mikes György

IFJÚ HÁZASOK

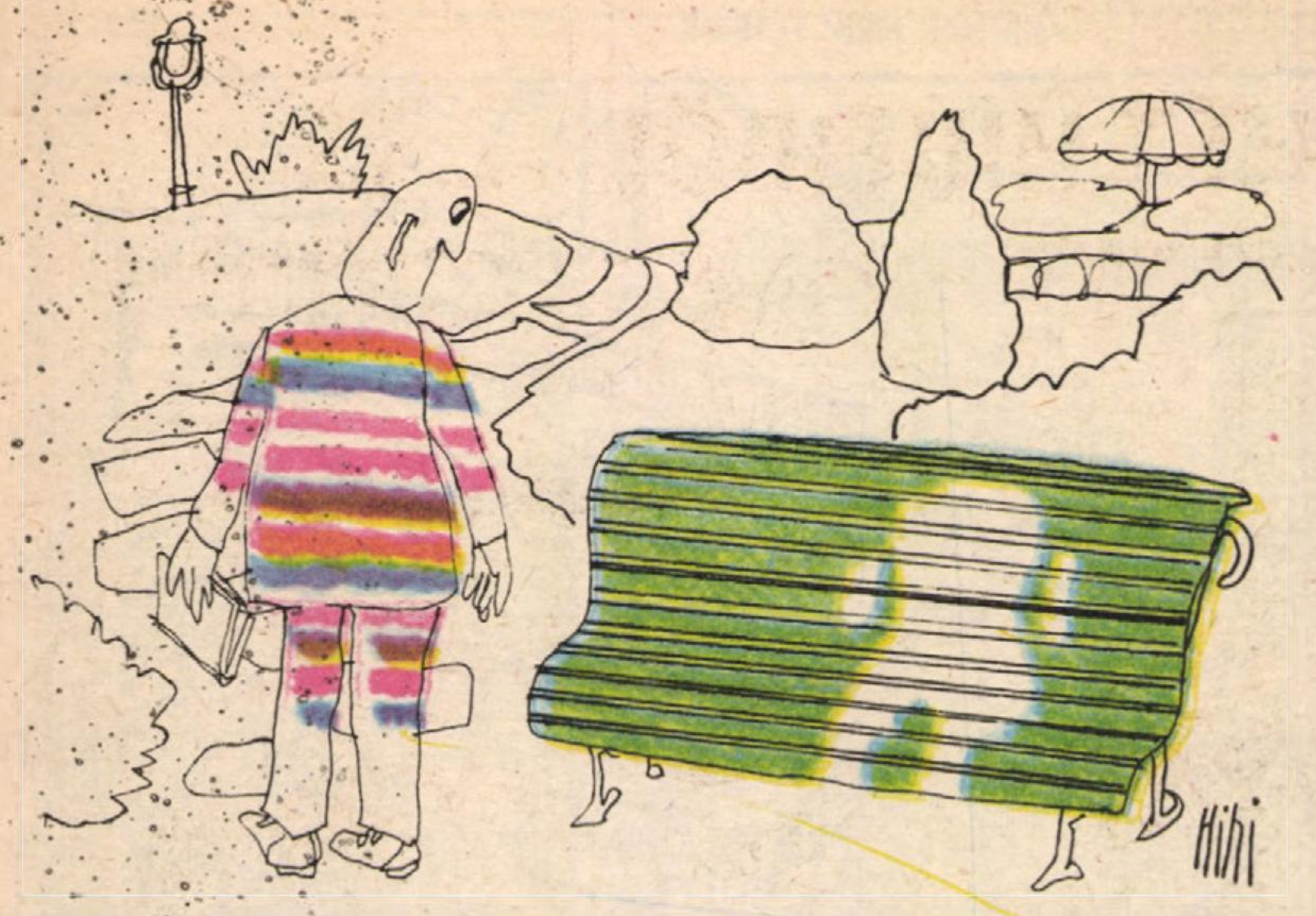

– Látod, érdemes volt belépni a kölcsönkönyvtárba . . .

KÖZÉPKOR

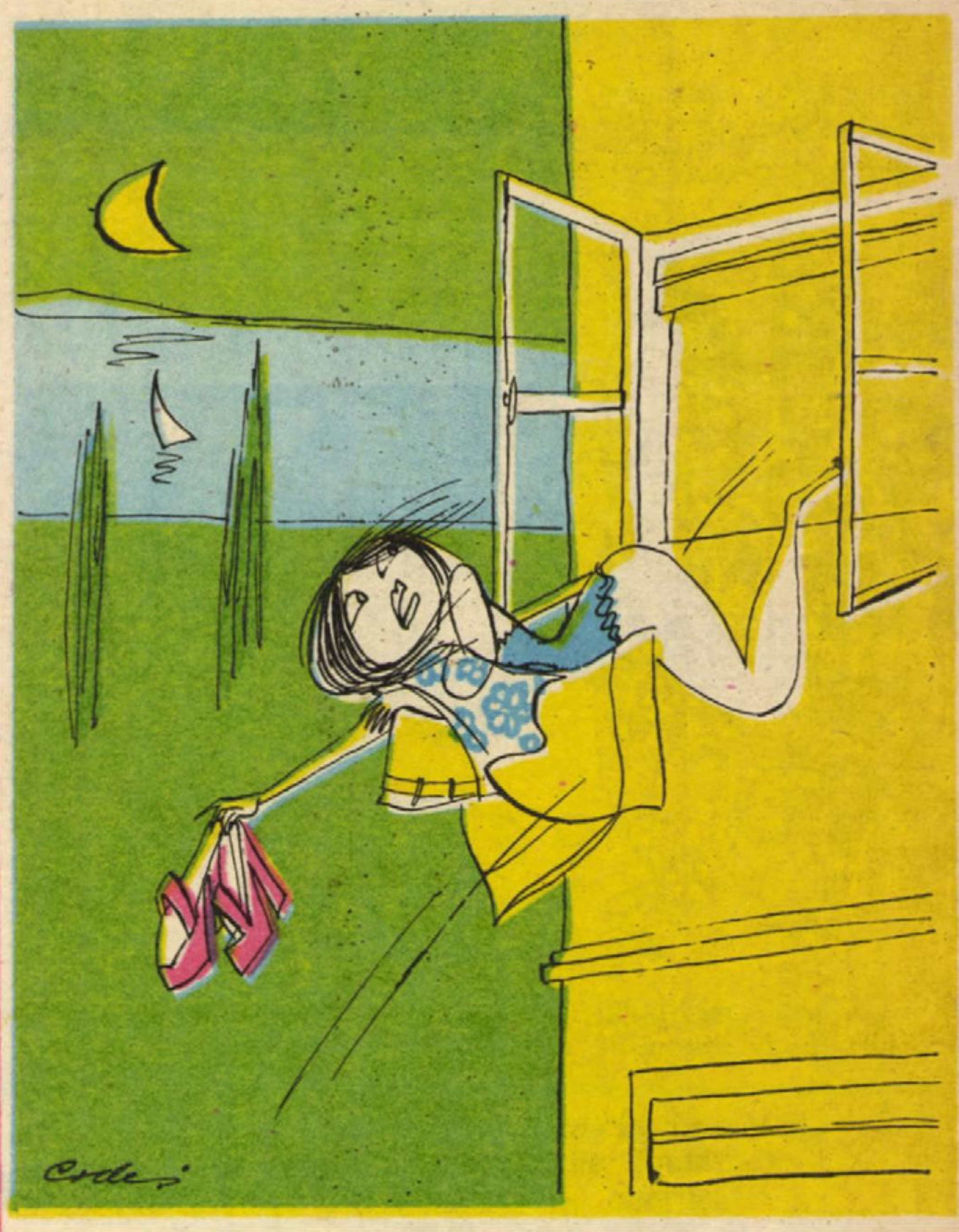

– Ó, mester, amióta ezt a keretet fabrikálta, teljesen lecsillapodott ez a rossz kölyök . . .

VIGYÁZAT MÁZOLVA, avagy CSODA A LIGETBEN

TÖKÉLETES EGYENJOGÚSÁG

Megérkezett a feleség.

PÁLYAMÓDOSÍTÁS

Várjátékok

A legsötétebb középkorban, Mocsoládon, Krampács Gyula, akiről az utókor már csak mint Gyula vitézről emlékezik meg, egy napon így szólt feleségéhez, a szépséges Izabellához:

— Fiacskám, az idén nem megyünk sehová üdülni!

— Gyula, te megőrültél! — sikoltott fel a szépséges Izabella. — Miért ne mennénk üdülni?

— Azért, mert várat építünk.

— Mit csinálunk?

— Jól hallottad, fiacskám, várat építünk. Illetve ma délután elkezdjük a várunkat építeni.

— De miért kell nekünk most várat építeni?

— Azért, mert most ez a státusszimbólum. Nézz körül egy kicsit, körülöttünk már mindenkinek megvan a maga kis váracskája. Ulászlóék most építik, Balambéréké már fel is épült és Endre vitézét már le is rombolták. Nekem is kell egy vár és kész. Rólam ne mondják majd a történészek, hogy én csak kizsákmányoltam, fojtogattam a jobbágyaimat, de várat nem építettem, mert a feleségem őnagysága mindent magára költött.

— Már ezt a pár ékszert is sajnálod tőlem?

— Nem én sajnálom, hanem majd a történészek és az IBUSZ idegenvezetők. Képzeld el, hogy majd 1975-ben egy külföldi turistacsoport jár itt Mocsoládon, ahol egy vár sem áll majd, és akkor az idegenvezető elkezd minket szapulni, hogy így a Gyula vitéz, meg úgy az Izabella. Ha viszont várat építünk akkor még a kritikusok is megemlékeznek majd rólunk.

— Milyen kritikusok?

— Azok, akik majd a mocsoládi várjátékokról írják a kritikákat.

— Mi lesz itt, Mocsoládon?

— Várjáték, fiacskám, várjáték. Szépen felépítjük a várat, amit az idők folyamán többször lerombolnak és felépítenek, végül 1974-ben a megyei tanács helyrehozatja és 1975-ben a várudvarban elkezdik játszani a várjátékokat.

— Mi az a várjáték?

— A divatos szabadtéri előadásokat hívják majd így annakidején. Ha egy kis szerencsénk van, még egy iskoladrámát is bemutatnak itt, Mocsoládon.

— Mi az az iskoladráma?

— Én sem tudom, de az a lényeg, hogy bemutatják. Biztosan olyan dráma, amiért a közönség színházban nem ad pénzt, csak várban, mert ott mindent elő lehet adni a lőrések között.

— Érdekes.

— Érdekes vagy nem érdekes, az nekem mindegy. A várépítést ma délután elkezdjük. Én végzem az első kapavágást — mondta Gyula vitéz, és lelki szemével kinézett az épülő vár egyik lőrésén.

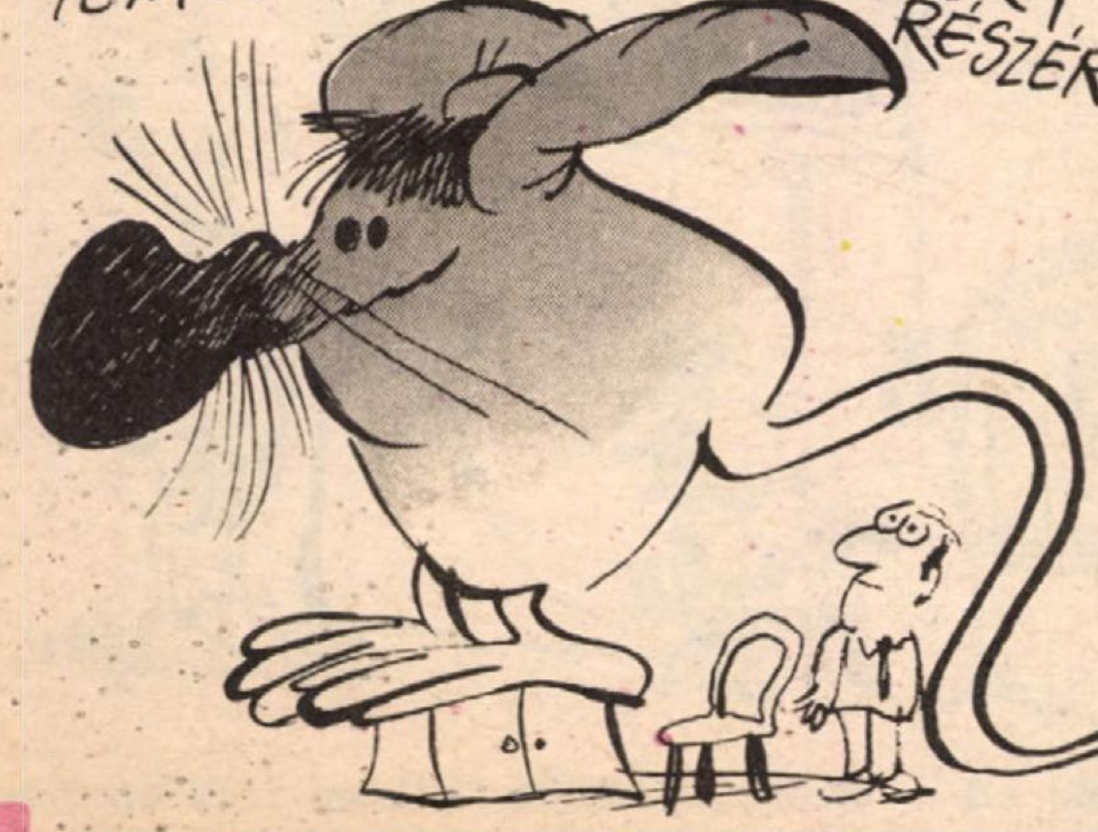
*

Ez volt az előzménye annak, hogy a mocsoládi Gyula Várban 1975-ben bemutatták a Basa feze című iskoladrámát.

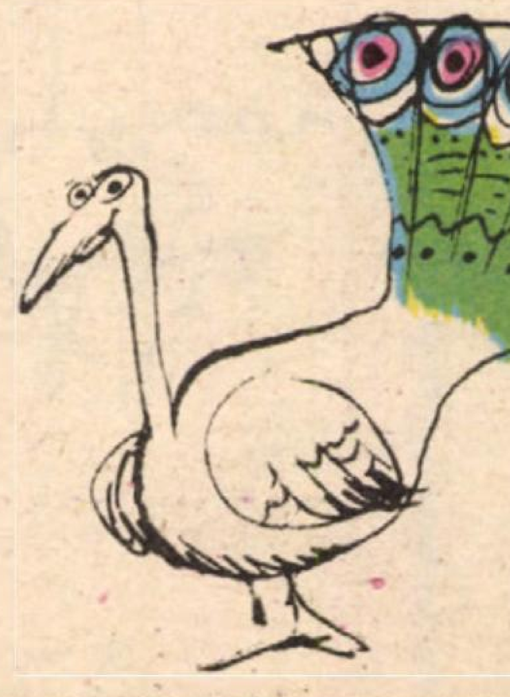
Miklósi Ottó

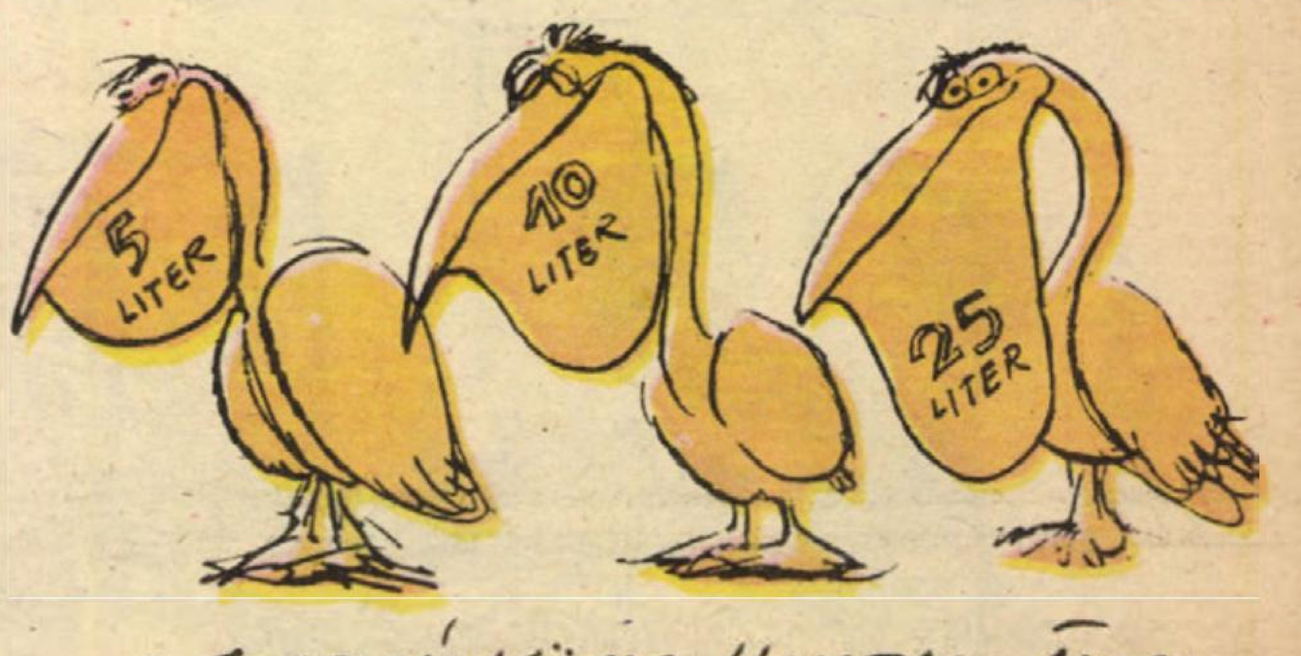
SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

SZUPER EGÉR, A JÖVŐBEN ESETLEG TENYÉSZTENDŐ SZUPER MACSKA RÉSZÉRE

KIKOZMETIKÁZOTT PULYKA

A SZABVÁNYÜGYI HIVATAL ÁLTAL HITELESÍTETT GÖDÉNY

••• RÖVIDEN •••

— Építek egy nyaralót.

— Magad csinálod, vagy mást bíztál meg vele?

— Kiadtam egy maszek építésznek. Nekem semmi dolgom nem volt. Kulcsátadásra vállalta.

— És?

— A kulcsot határidőre átadta. A házból még semmi sincs meg.

*

Ugyanaz másképp:

— Sokat dolgozol a házépítésen?

— Ugyan. Első nap még hordtam a téglát. Azóta az ujjamat sem mozdítom.

— Miért?

— Mert sínben van.

*

Olvasom az újságban, hogy fiatal színészek piaci komédiát mutattak be Kecskeméten. Rögtönzött színpadon, a piactéren adtak választ a ma emberének kérdéseire.

Egy háziasszony fel is kiabált nekik:

— És tessék mondani, hogy lehet az, hogy a dinnye még mindig olyan drága?

*

Be kellene vezetni, hogy minden magyar állampolgárnak háromévenként joga legyen a Balatonra utazni és igényelni hozzá a magyar valutát.

*

Fiatalabb koromban arra törekedtem, hogy a világirodalom klasszikus műveit elolvassam, ne legyen restanciám. Most már egyetlen törekvésem az, hogyan titkoljam el, mennyi ez a restancia.

*

Kinyitottam a televíziót. Egy film közepén tartottak. A következő párbeszéd ütötte meg a fülemet:

— Mancika, amint fizetésemelést kapok olyan helyzetbe kerülök, hogy elvehetem feleségül...

„Ez nagyon régi film" — gondoltam és kikapcsoltam a készüléket.

*

— Mi az oka, hogy te ilyenkor nem dolgozol? Betegség?

— Munkahelyi ártalom.

— ???

— Árt nekem a munkahely.

*

— Pincér! Én tavaly is jártam maguknál. Akkor sokkal jobb ízű volt a bélszínjük.

— Pedig ez, kérem, ugyanaz.

*

Két ír beszélget:

— Mondja, maga protestáns?

— Nem, én katolikus vagyok.

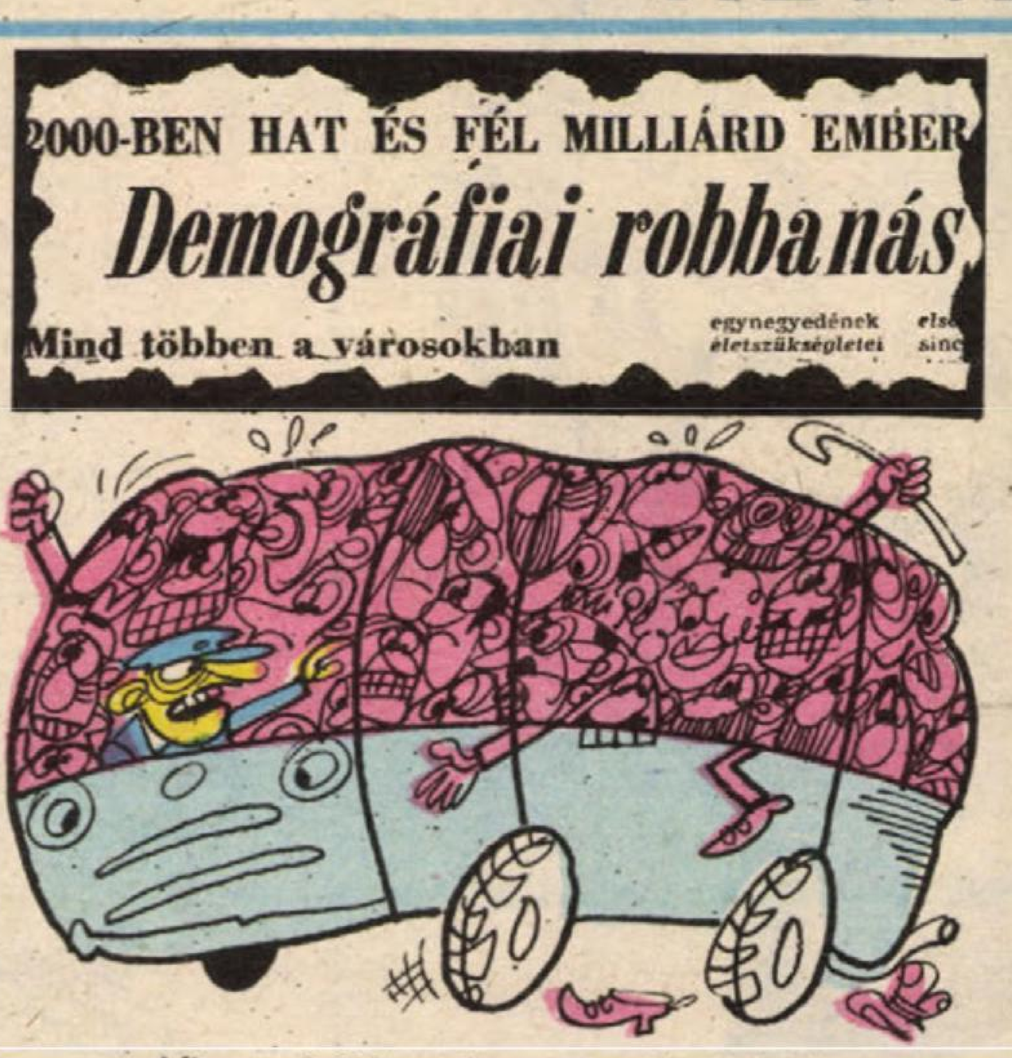
— Na bumm!

Novobáczky Sándor

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

— Visszasírják még maguk 2000-ben ezt a népsűrűséget!

— Figyeld meg, nincs hét, hogy az embernek ne juttatnák eszébe az iskolát.

— Jól kapaszkodj, szivi, nehogy leessél!

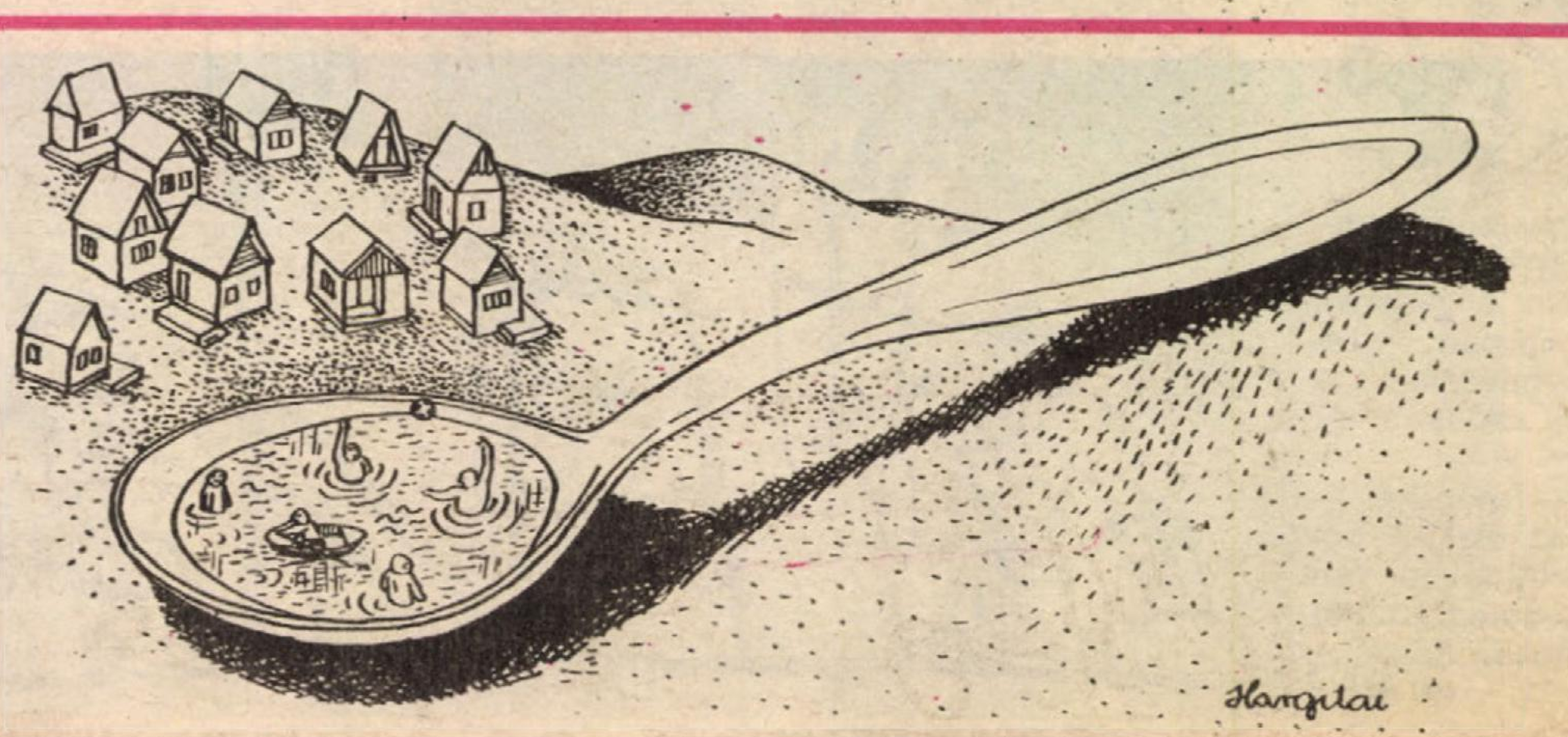

— Mit keres itt az udvarlód?
— Ne haragudj, drágám, gondoltam, hátha visszalépsz...

GÉPESÍTÉS

— Vissza kell fordulnunk, elfelejtettük megpermetezni a mamám háztáját.

NYARALÓ-TELEP

TRIBÜN

Andres Gärderudot, az akadályfutás új világrekorderét megkérdezték, mi a véleménye a gyaloglásról, mint sportágról?

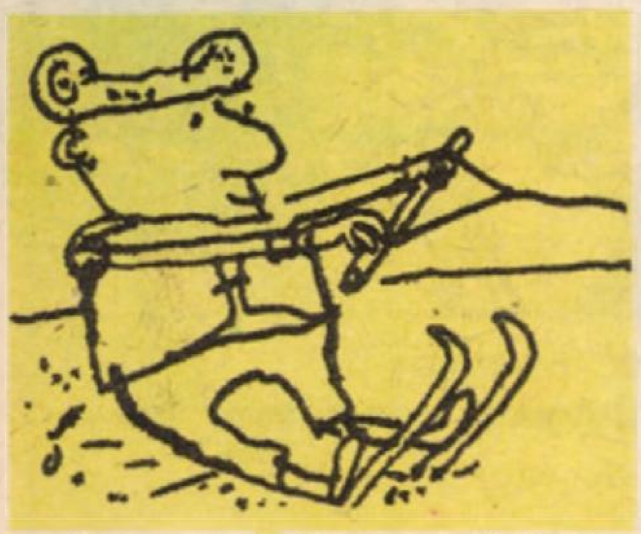
— A gyaloglók szerencsétlen, elnyomott emberek — volt a válasz. — Én azt hiszem, ha a pályabírák egyszer úgy egy kicsit félrenéznének, minden gyalogló azonnal futni kezdene.

Saint Tropez. Sápadt, nagy szemű fiatalember áll a mólón, vágyakozva nézegeti a vízisízők siklását. Az iskola vezetője odalép hozzá. Hogy próbálkozzék meg ő is, olcsón megtanítják. A vendég eltűnődik néhány pillanatig, aztán a fejét csóválja.

— Nem, sajnos, ez túl veszélyes nekem.

Alejandro volt, Barcelona legsikeresebb torreádora.

Amerikai vicc arról, hogy a profirögbi százötven kilós kolosszusai nem tartoznak minden esetben az Egyesült Államok szellemi elitjéhez.

Az edző intelligenciavizsgát tart és megkérdezi az óriás termetű hátvédet:

— Mennyi kétszer kettő?

— Hat — morogja a góliát.

Az edző pedig beírja a kartotékjára:

— Művelt, matematikailag képzett ember. Csak eggyel mondott többet.

A francia kiscsapat idegenben győzött s ezért a meccs végén a helybeli szurkolók alaposan kifütyülték a vendégeket. A csapatkapitány azonban optimista ember volt.

— Tessék — mondta. — Csupa öröm az élet. A két pont is a zsebünkben van és mégcsak autogrammot sem kell osztogatnunk.

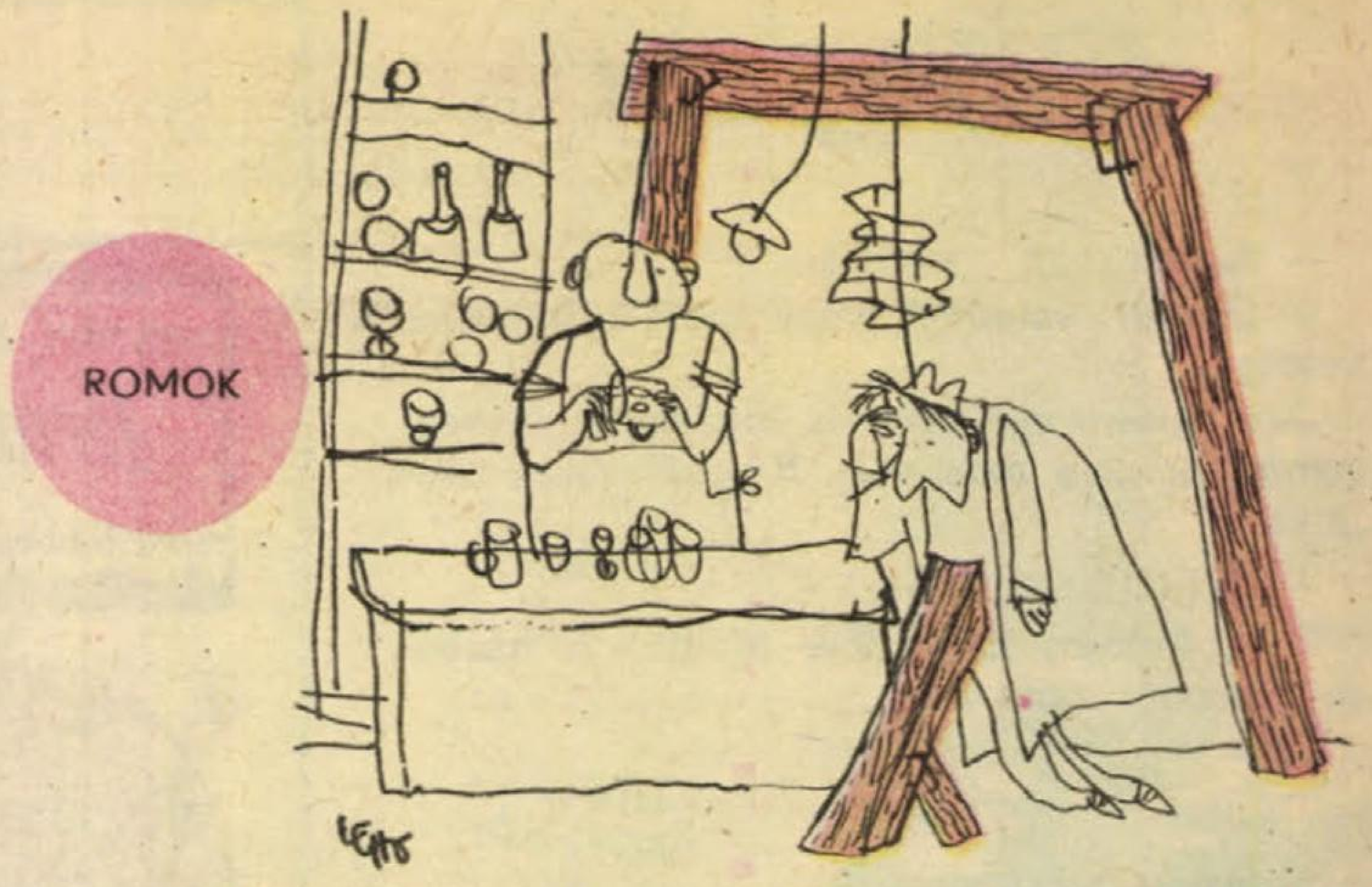
(p. p.)

ABSZOLÚT TAPINTAT

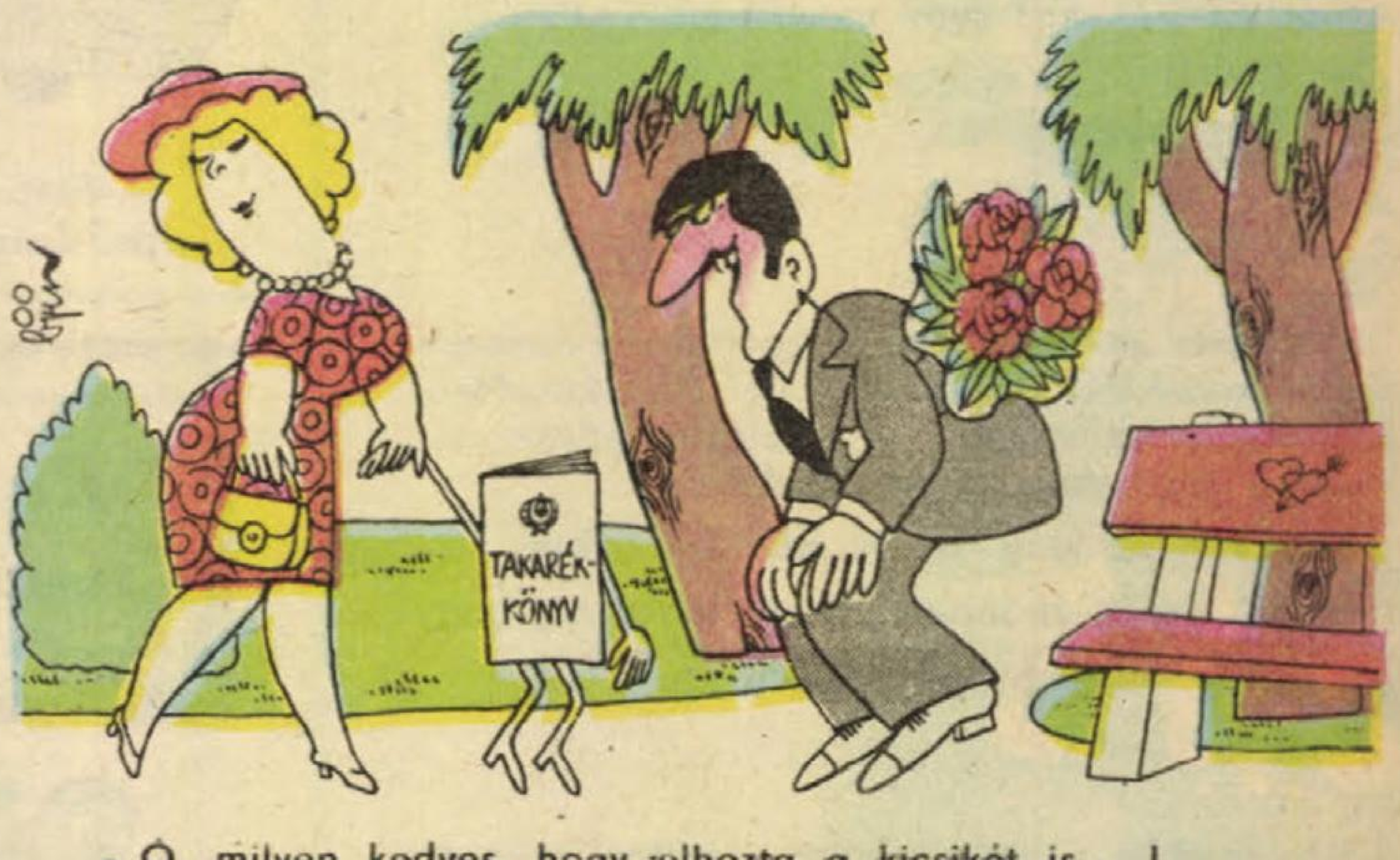

– Nem szeretek a társbérlőm lakrészén keresztülmenni...

ROMOK

ROMANTIKUS SZERELEM

- Ó, milyen kedves, hogy elhozta a kicsikét is...!

TUD ÖN HIRDETÉSÜL?

Most, amikor napilapjainkban az apróhirdetések mennyiségileg és minőségileg már-már megközelítik, sőt helyenként túlszárnyalják a világszínvonalat, kérdem tisztelettel: tud ön hirdetésül?

Ön, szeretett Olvasóm, akinek ezer más dolga van, s a hirdetésekkel csak olykor-olykor, rendszerint bizonyos konkrét céllal találkozik, rohanó életünkben lépést tudott-e tartani a szépen fejlődő hirdetési nyelvvel, megérti-e azok szövegét? Avagy azt hiszi, hogy érti, pedig...

Engedtessék meg nekem, hogy némi személyes tapasztalatom, mélyre ható tanulmányozásom és széles körű információim alapján csak úgy, kapásból, meg példának okáért lefordítsak néhány apróhirdetési kifejezést. Tehát:

Használt, régi bútor = Chippendale, tulipános parasztláda (de originál!), barokk-garnitúra, szúette lóca, XVI. Lajos (no, üsse kő, ha XV., még jöhet), tegnap vásárolt Varia, ha nem karcolódott meg a szállításnál, meg effélék.

Mindenféle lim-lom = velencei csillár, ugyanaz falikarban, meisseni étkészlet, Bokhara szőnyeg, fokos a tizenhetedik századból, pipa a tizennyolcadikból, mozsár a tizenkilencedikből, Philips magnó a huszadikból (pontosabban annak a hetvenes éveiből), továbbá: habverő üst, szenes vasaló, petróleum lámpa, Max Brand sorozat, ikon, bilikom stb.

Igényeseknek eladó (úgymint: ház, telek, autó, gitár, rokka stb.) = Olyan vevő kerestetik, akinek van pénze dögivel. Ennek eredetét a diszkrét eladó nem firtatja.

Családtagnak tekintjük, munka, fizetés megállapodás szerint. = Keressük azt a jóságos hölgyet, aki hajlandó lenne a családfő fizetésének jelentős részét elfogadni azért, hogy szíves jelenlétével bearanyozza portól szürke háztartásunkat. Megfújjuk a helyét, imádkozunk érte, az isten szerelmére, csak jöjjön.

Csinosnak mondott leány = Csinosnak mondja az anyukája, a nagyanyukája, a keresztanyukája, és özv. Csemetke Hubertné a III. emelet 19/a.-ból.

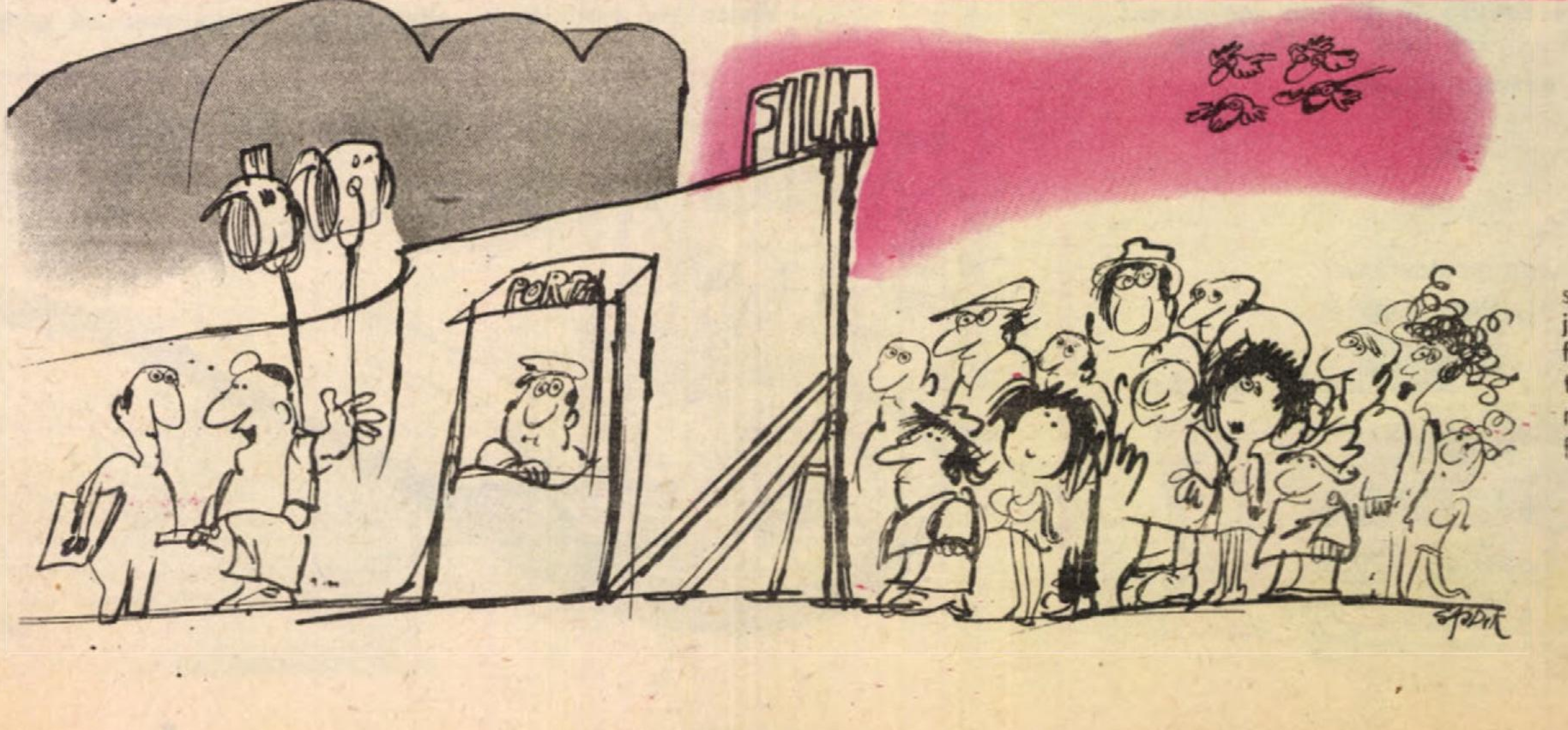
Házasság céljából = Különben nem veszik föl a hirdetést.

Bútorozott szoba házaspárnak is, gyermek nem akadály. = Az újság legalább negyvenéves.

Ácsoknak, kőműveseknek állandó munka, magas fizetés, plusz minden, ami belefér. = Ácsoknak, kőműveseknek állandó munka, magas fizetés, plusz minden, ami belefér, és még egy kevés.

Természetesen akad még jó néhány rejtélyes kifejezés. Ilyesmik például: „műszaki házaspár", „gyengeáramú mérnök" (Milyen feszültségen használható ez a robotember?), „motorral keresem azt a melegszívű hölgyet..." (Arról már hallottam, hogy lámpással, a motorral való keresés új találmány), meg ehhez hasonlók. A gyűjtést folytatom.

Sólyom László

FILMFELVÉTEL

– Nyilvánosság előtt forgatjuk újabban a filmeket. Ezt többen nézik meg, mint a kész filmet.

FÉLREESŐ ÜDÜLŐHELY

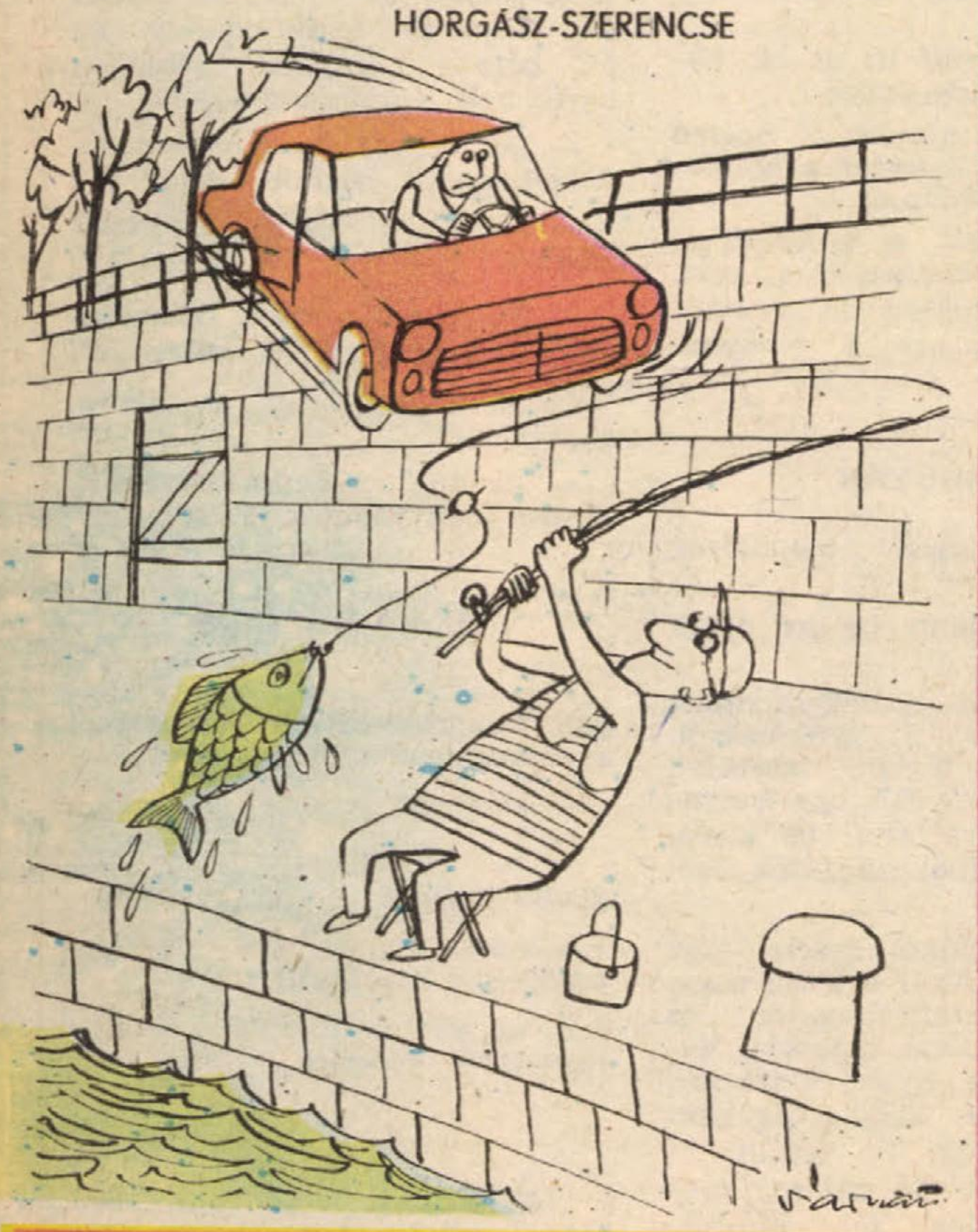
– Ide csak magyarok járnak, minek fejlesztenék...?

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA (XLIII.)

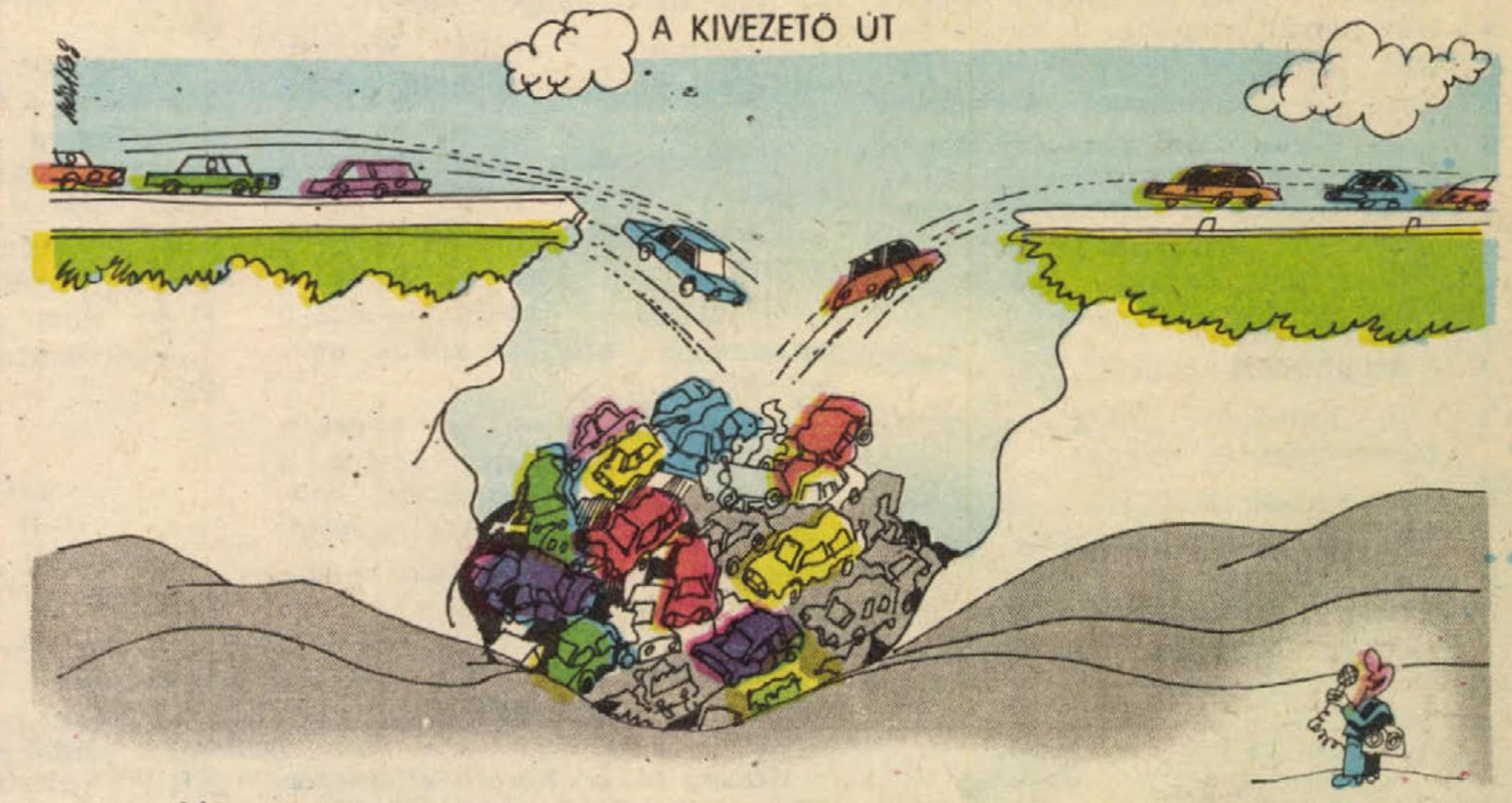

„Lám, megjelent az első bölcselő."
(Madách)

HORGÁSZ-SZERENCSE

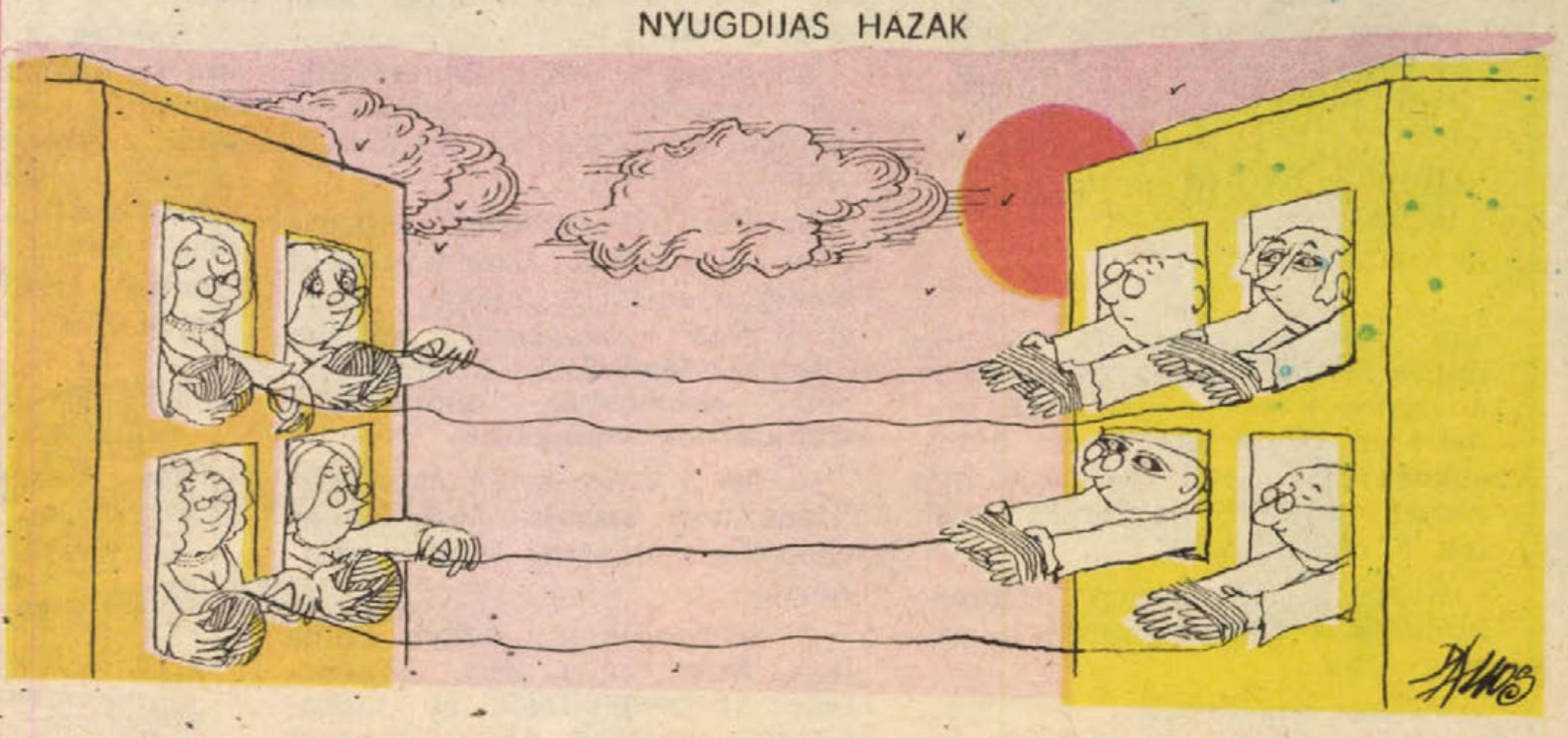

A KIVEZETŐ ÚT

– Még egy ilyen útszakasz, kedves közönségünk, és megszűnik a túlzsúfoltság!

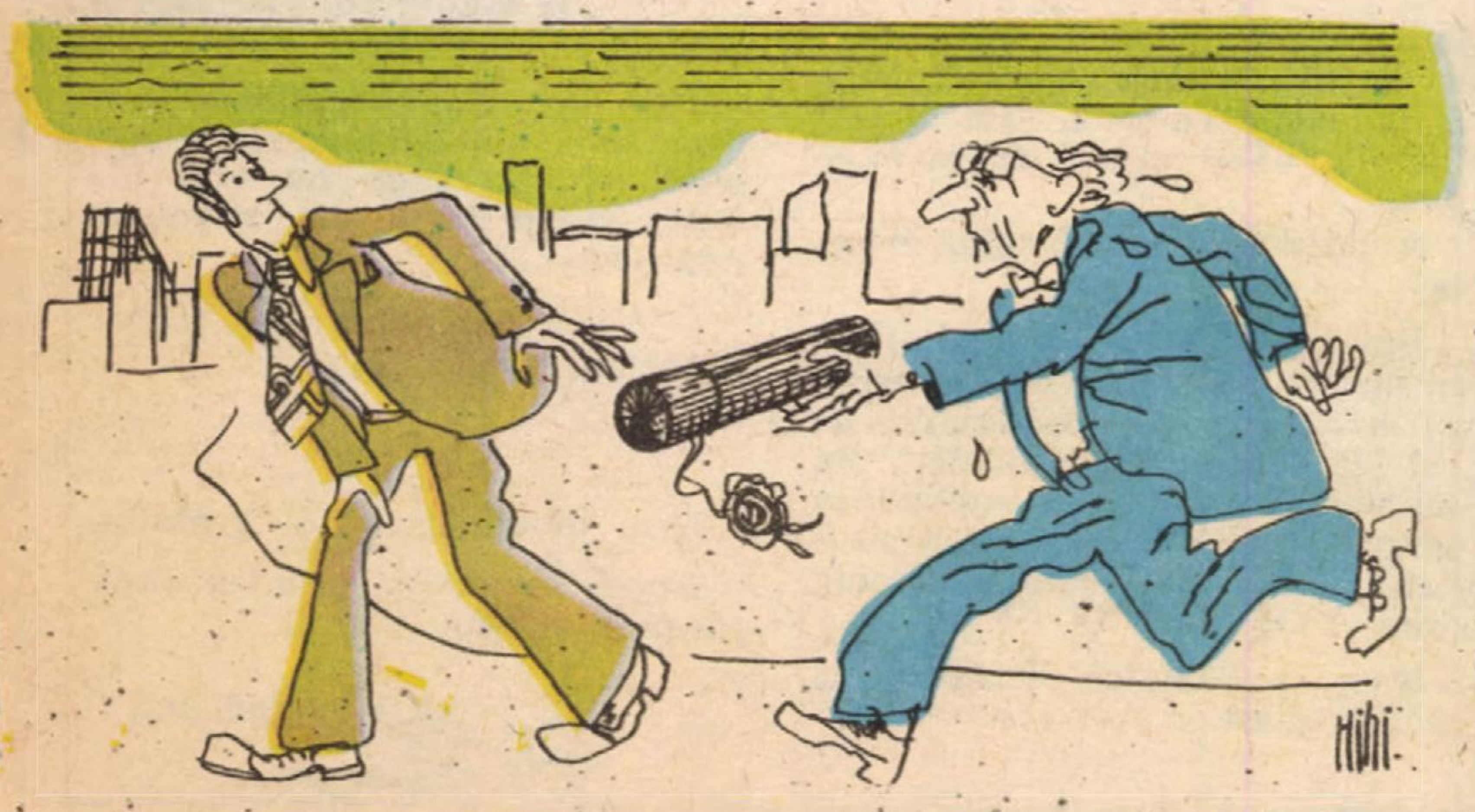
NYUGDIJAS HAZAK

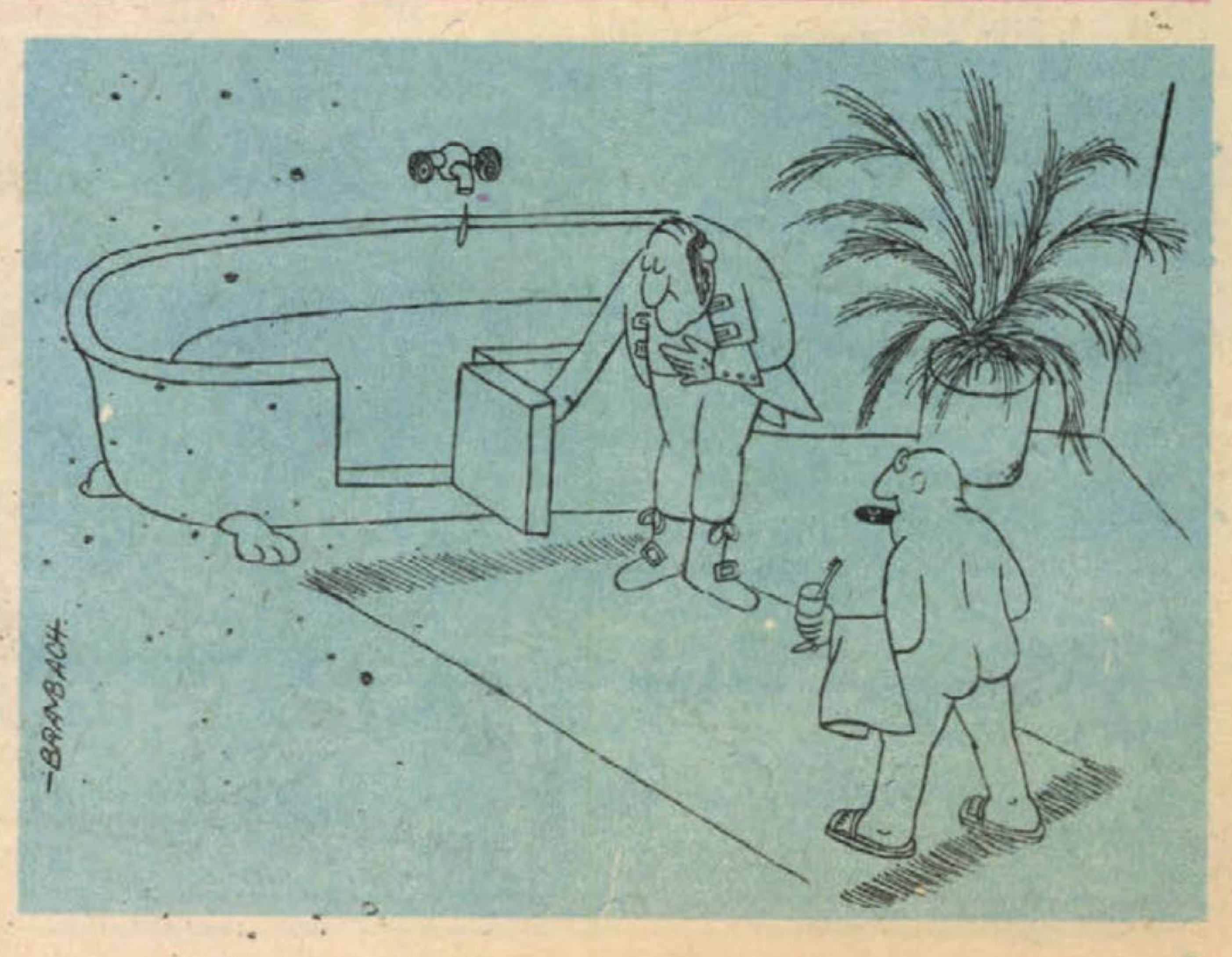
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A szerző megkérdi az ismert kritikustól:
— Nem gondolja, hogy változtatni kellene valamit a darabomon?
— Néhány változtatásra valóban szükség lenne. A főhős ne mérget vegyen be a darab végén, hanem lője főbe magát.
— Miért?
— A lövés talán felébreszti a nézőket.

CSALÁDI STAFÉTA

CSAK ELŐKELŐEN!

Séta a Mezőheki Táncsicsban

Azt mondják: le kell menni Mezőhékre, mert Bagó Bálint, a Táncsics téesz elnöke csodálatos történeteket is tud mesélni.

Na, gyerünk akkor Mezőhékre.

Egy ilyen lapnál, mint a miénk, egyszerűen nem lehet olyan jó a vicctermés, hogy akár egyetlen csodálatos történetet is elszalaszthatnánk.

Szolnok, Tiszafüred, Martfű. Sápadt, kánikulai nap, nyájas nagykun táj, szelíd holtágak. Még egy őz is átszaladt a betonon.

Akkora, hogy szerényebb helyeken szarvasnak is beválna.

BÚZA

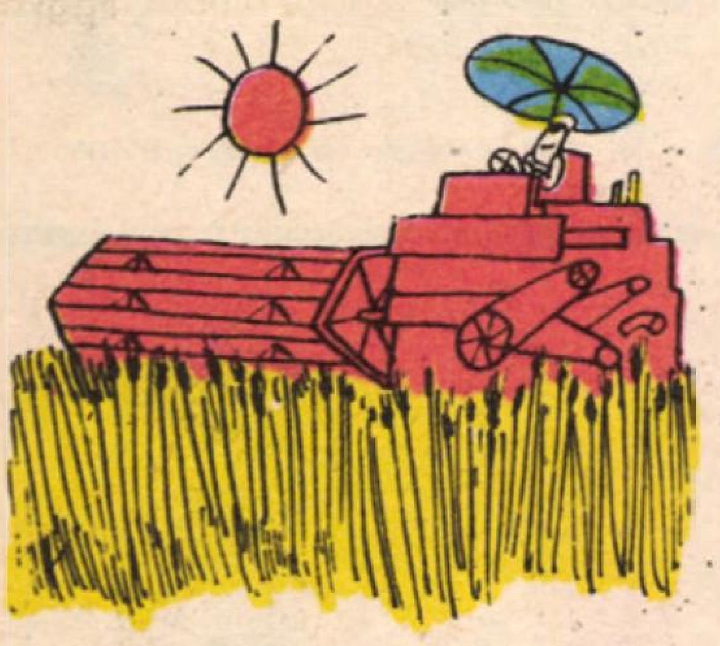
A Táncsics átmérője 45 kilométer. Az földterületben 11 000 hektár. Attól a füzestől ott ni, tetszik látni, egészen Szolnokig ér. 1500 tagja van a téesznek s nincs a napnak olyan perce, hogy valakik ne dolgoznának a földeken, vagy az állatok körül. Hát persze, naponta 1 millió forint termelési értéket kell kihozni a gazdaságból. Kihozzák.

Az elnök Daciáján zötyögünk. Friss szántáson, szekérjáraton, aszú füvön, kétarasznyi, betonkemény traktornyomban. A Dacia nyög és káromkodik, de mindent elvisel.

Az elnök magyaráz.

A földeken gépek másznak. Rejtélyesek és nagyok.

— Nézzék ezeket a traktorosokat. A nagyapjuk még cseléd volt, ha ma felébredne, megijedne a masináktól. Tavaly jártam az Egyesült Államokban, ott

sem látni különbet. Jó másfélmillió forint darabja. Mondom is a legényeknek: vigyázzatok ám, mert én elnök létemre se tudok akkora kárt tenni egy rossz húzással, mint ti, ha lerobbantjátok a masinátokat.

Naponta 10 vagon szalmát szállítanak Dunaújvárosba, a papírgyárba.

Panasz következik:

— Az eső alaposan belerontott a számításunkba. Tavaly 53,6 mázsa búzát hoztunk le egy hektárról. Az idén csak úgy 48 mázsa körül lesz az átlag.

És rá mindjárt az ellenpont, mosollyal:

— Van persze egy jegyzőkönyvem még 1954-ből. Akkor 11 mázsa volt az átlag és ez országosan még jó eredménynek számított. Cukorrépából meg 45 mázsát termeltünk hektáronként. Ma nem adjuk 500-on alul. Az ember egyszerűen nem tud olyan fantasztikus távlati tervet kiötleni, hogy pár év alatt el ne törpüljön.

Rét jön, dűlőút és az első történet.

„Amikor a szövetkezeteket szerveztük, én Beremenden dolgoztam. Hát nem mindenki vonult zeneszóval a téeszek zászlaja alá, toborozni kellett. Na, Beremenden végül már csak egy nyakas szerb gazda tartotta magát. A Sztaradán Sztipó. Ő nem lép be, nem és nem, az istennek sem. Viszont belépett a barátja, Weiner Albert, egy ércbányász. Ő aztán rögtön ráállt, hogy eljön velünk és majd meggyőzi Sztaradánt. Na, kora reggel megyünk a portájukra, hol van Sztipó?

— Nincs itthon, lelkem — mondja Marica néni, a felesége. — Kiment a hegybe borért.

— Sztipó! — kiáltja Weiner. — Gyere elő, tudom, hogy elbújtál!

— De mondom, hogy kiment a hegybe.

Weiner ügyet sem vet Marica nénire.

— Sztipó! — ordítja. — Azt a mindenedet, utoljára szólok, gyere elő.

Megmozdul erre a bevetett ágy, hát ott fekszik Sztipó a dunyhák alatt. Kucsmában, ködmönben, csizmásan. Azt mondja:

— Na, adjátok ide azt a papirost, aláírom."

LIBAMÁJ

Hosszú tó. Jó három kilométer. Olyan fiatal, hogy még nádat nevelni sem volt ideje.

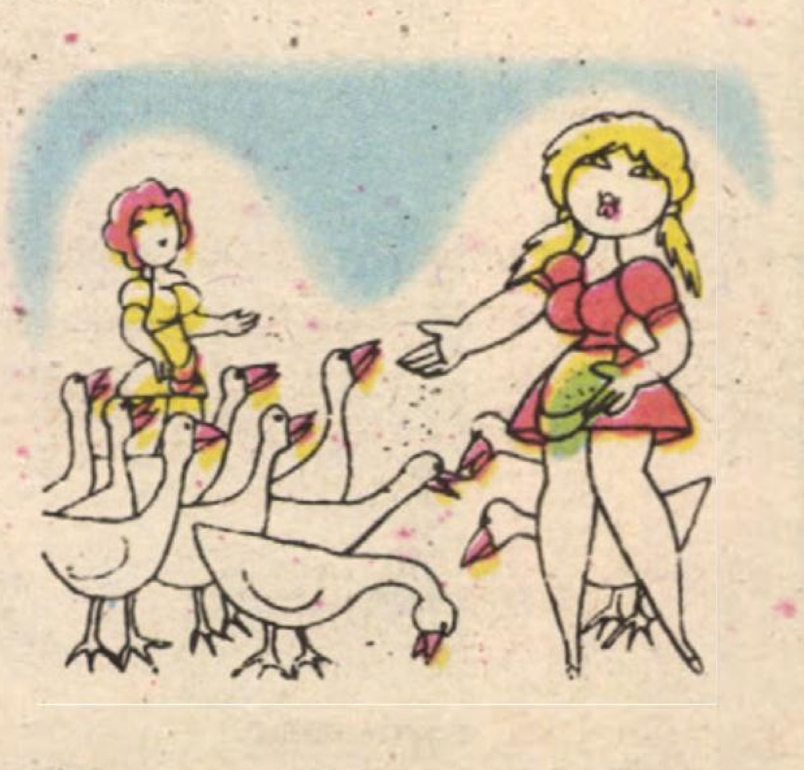
— Ezt a tavat három éve tettük ide. Amikor a nagy szárazság volt.

Odatették. Kibulldózereztek egy horpadást, beleengedték a Köröst. A Körös tíz kilométernyire van innét.

Az első két kilométer a pecázóké. Az elnök tízméterenként köszön a Dacia ablakán, „szervusz Béla", „szia Laci", „mi van Pityu?". Martfűiek, a cipőgyárból. Mérnökök, tisztviselők, technikusok, munkások.

— Ezt a részt nekik csináltuk. Nincs más szórakozásuk itt az isten háta mögött. Hadd pecázzanak.

A harmadik kilométer csupa liba. Ezer méter liba. Vánkosfehér pecsenyelibák és tarkanyakú májasok. Százötvenezer liba. Egy kiló libamáj ára a világpiacon 17 dollár. Két kislány gondozza a libákat. Fejenként több mint egymillió forint termelési értéket hoznak ki a libákból.

A májak tavától hosszú beton vezet a tojásgyárhoz. És újra meseszó.

*

„Hazamegy a komám az ünnepségről. Evett is, ivott is jócskán, mert úgy ünnep az ünnep. Na, hazaérve mégis úgy érzi, újra feltámad az étvágya. Lámpát se gyújt, csak beszól az asszonynak:

— Te anyjuk, ehetnék ám valamit!

— Sütöttem lekváros fánkot, ott van a kuckóban.

Reggel ébred az asszony, matat a konyhában, keresgél valamit.

— Te, apa, volt itt öt kis napos kacsa a szakajtóban...

Egymásra néznek, hosszú csend, aztán a komám a homlokára tolja a kalapját.

— Hű anyjuk, a nemjóját... én még csodálkoztam is az este. Hogy nem szoktad te annyira meglekvározni azt a pampuskát..."

TOJÁSGYÁR

Habfehér telep, csupavirág parkban.

— Na, menjünk be az egyik tyúkólba.

Csillaghegyen gyerekeskedtem, van emlékem a tyúkólakról. Élére rakott téglák, meszelve sem sokkal nagyobb egy kutyaháznál. A létra kicsi és kajla, öreg seprőnyélből szögelték össze.

Hát ez a tyúkól speciel száz méter hosszú. Akár a többi négy. Belülről baromfifalanszter, ez már a jövő század tyúkólja. Végestelen végig nyolc ketrecsor, négyemeletesek. Vagyis ólanként 3200 méter tyúk. Tíz centiméterenként nyúlik elő egy-egy csokortaréjos fehér fej. Előttük,

automata vályuban a mag, meg a víz. Mozdulniok sem kell. Nem is tudnak egymástól. Elöl táplálkoznak, hátul tojnak és ez minden.

A hozam 25 millió tojás évente.

Egy tojás hossza 5,5 centiméter a nemzetközi szabvány szerint. 25 milliószor 5,5 centiméter az 137 és félmillió centiméter. Ha jól számolom, 1375 kilométer. Ha egymás mellé tennénk a tojásokat, Pesttől majdnem Londonig érne.

Igaz, a Táncsics Kuvaitba is szállít tojást.

Folytassuk még a matekleckét:

A baromfitrágya mázsája öt forint.

Ha engem kérdeznek, annyit sem ér. Gusztustalan massza, az illatát sem Dior tervezte. Viszont 37 százalék fehérjét tartalmaz. Ennélfogva áthajtják egy nagy okos gépen s a végén takarmány lesz belőle.

De akkor már 300 forintot ér mázsája.

Mezőhéken még a sárból is aranyat csinálnak.

— A végtermék olyan pelyhes és gusztusos, hogy néha valósággal takargatnunk kell. Nehogy valaki belekóstoljon.

Gyorsan vissza a központhoz. A Daciával, meg egy újabb sztorival.

*

„Kimegyünk ellenőrizni az éjjeliőröket, hát az egyik kuckóban nagy, gyanús csend fogad. Rázörgetjük az ajtót és hallom ám, hogy ébredezik odabenn az én bátyám. Kapkod, sebtében ugrik bele a gumicsizmájába.

— Hát kend? — mondom. — Minek alszik éjjeliőr létére?

— Alszik a nyavalya, elnök elvtárs.

— Ne mondja már. Hiszen a csizmáját is fordítva húzta fel!

Lesandít az öreg a lábára, pislog.

— Az ám, az anyja szerelmit. Hozzá még mind a kettőt."

LÉGIFORGALOM

Egyszerre csak ott egy repülőgép. Duplafedelű AN 2-es guggol egy hatalmas tábla végiben.

— Hát ez?

— A mienk. Permetezéshez, gyomirtáshoz.

Világos. Jó, ha van egy repülőgép a ház körül.

S az utolsó történet most a helyzetből adódik.

*

„Mielőtt a pilóta munkához látna, mindig felmegy és berepüli a táblát. Hogy majd milyen szögből repüljön rá, miképpen közelítse meg. Na, van nekünk egy fogatosunk, a Lajos. Kedves, egyszerű legény, egy kicsit selypít is. Szóval a pilóta egyszer beülteti maga mellé ezt a Lajost, lássa ő is, milyen az, repülni. Felmennek, csinál a pilóta egy-két figurát, meg akarja zötyögtetni a legényt, de Lajos akkor ráteszi a kezét a pilóta vállára.

— Nana hapfikám, fak fépen, fendefen, nyugodtan.

Hát ez azóta szállóige lett minálunk. Valahányszor zűr, gond adódik, vagy ha vita támad, mi is csak azt mondjuk egymásnak:

— Nana hapfikáim, fak fépen, fendefen, nyugodtan..."

*

Nem mondhatják túl gyakran.

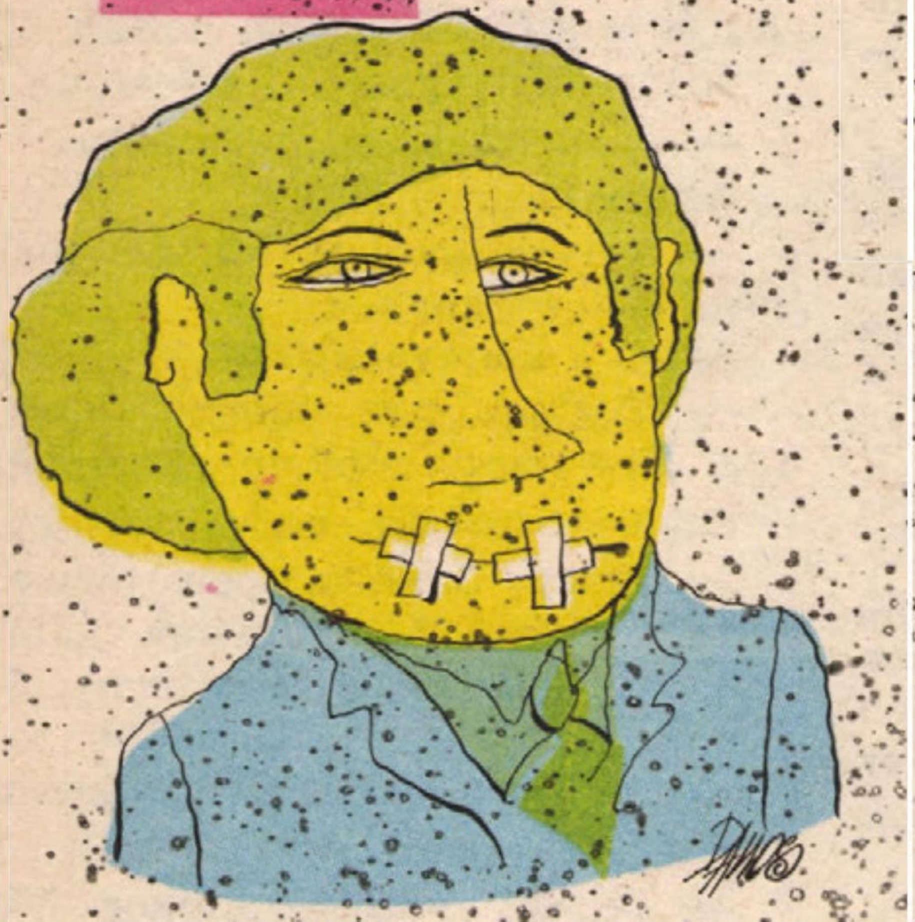
Ahogy én látom, minden okuk megvan a nyugalomra.

Peterdi Pál

Megkérdeztük rajzolóinkat:

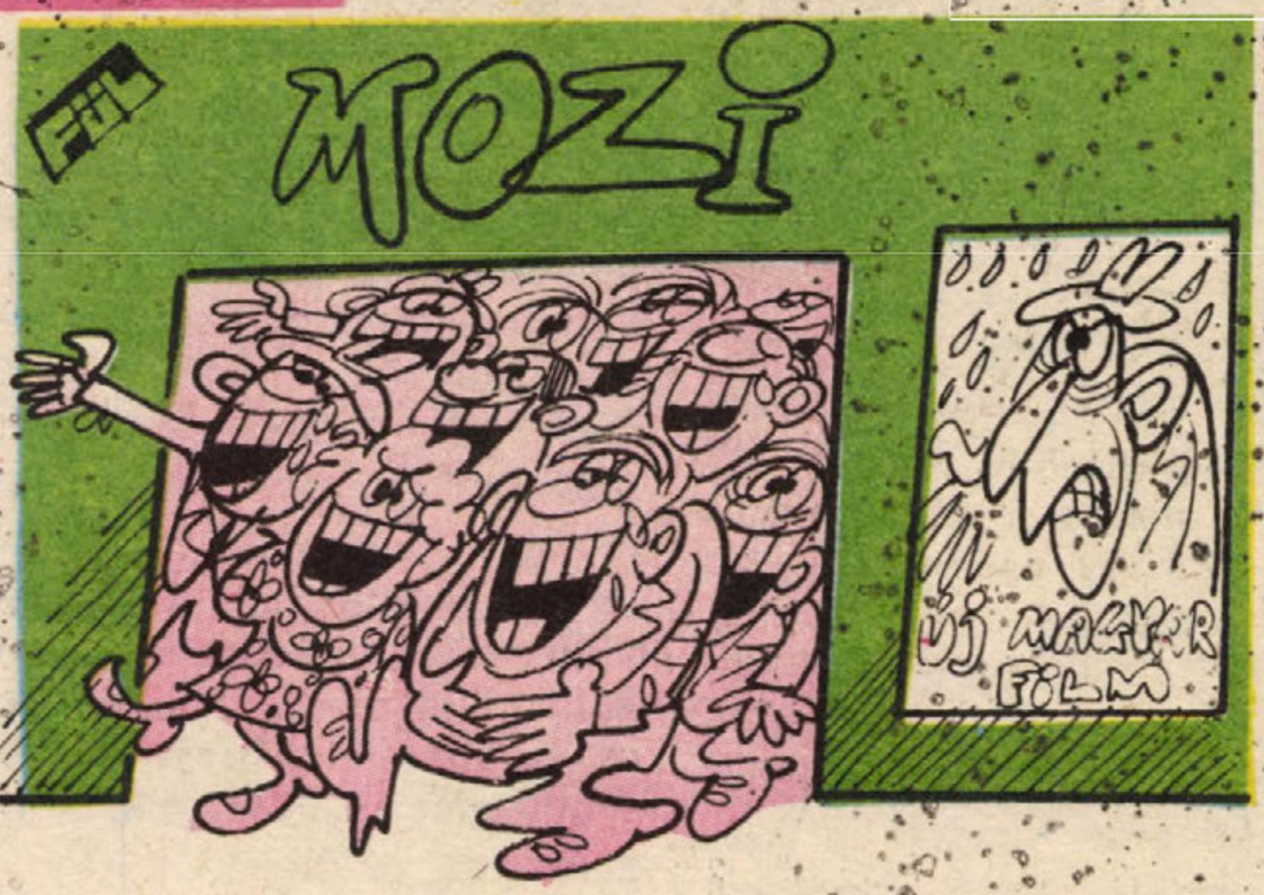
MIT HASZNÁLNAK, MI ELLEN?

Dallos Jenő:

– Cigaretta ellen ragtapaszt . . .

Fülöp György:

– Depresszió ellen magyar filmdrámát.

Vasvári Anna:

– Lelki bánat ellen kalapkúrát . . .

Szűr-Szabó József:

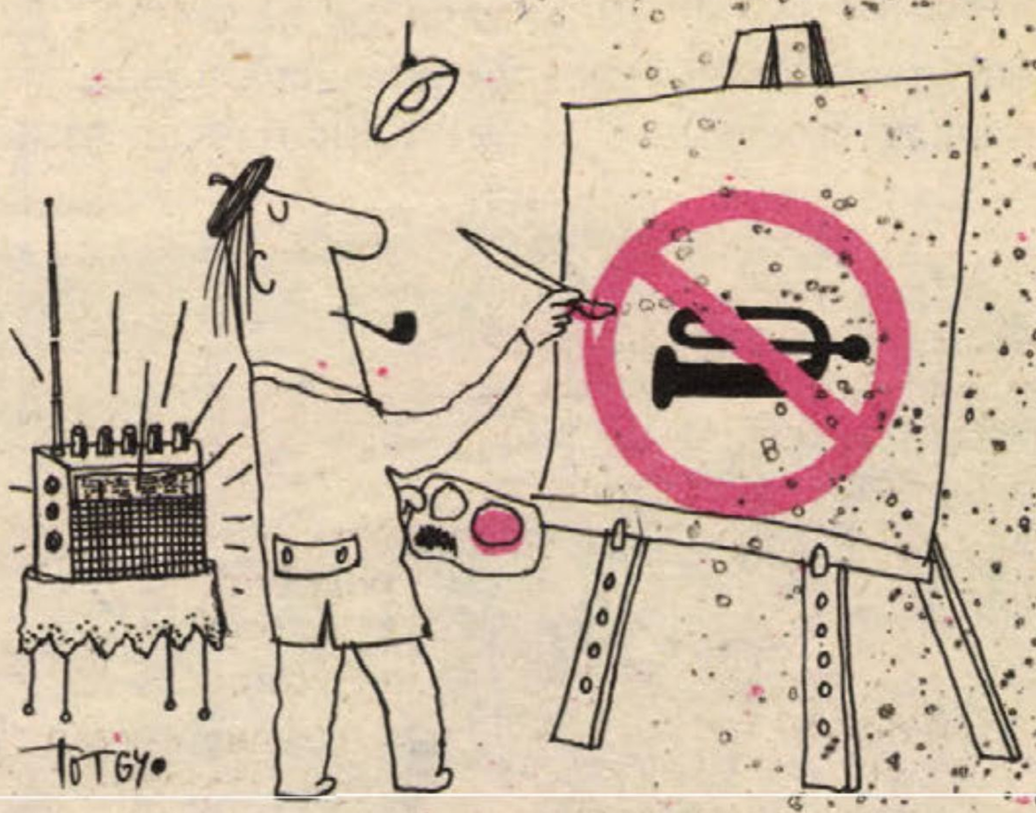
– Harapós kutya ellen meggyőzést!

Várnai György:

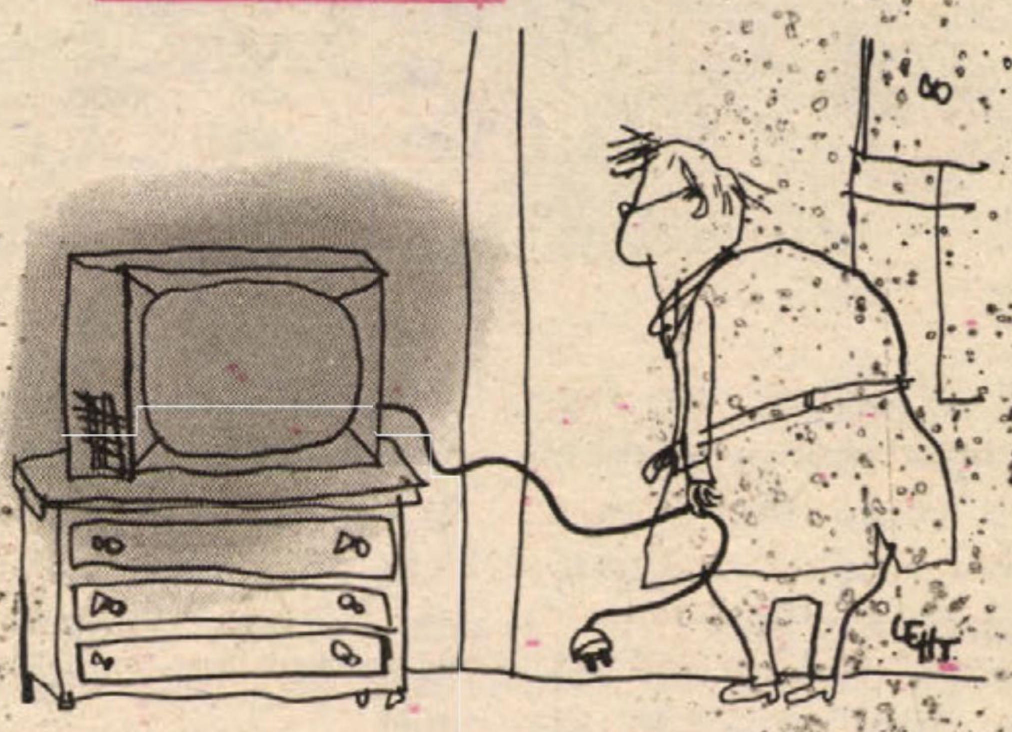
– Páncélt használok szúnyogok ellen.

Tóth Gyula:

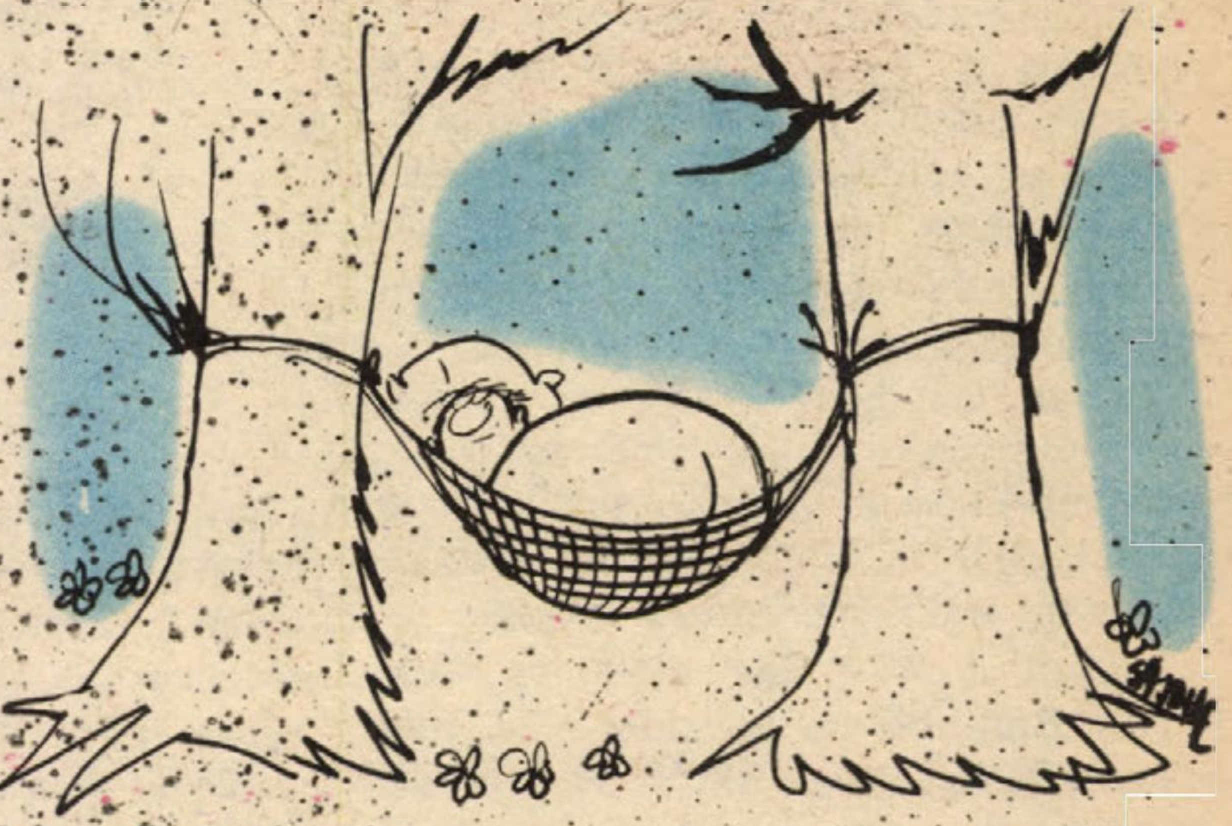
– A zajártalom ellen tilalmi táblákat festek.

Lehoczki István:

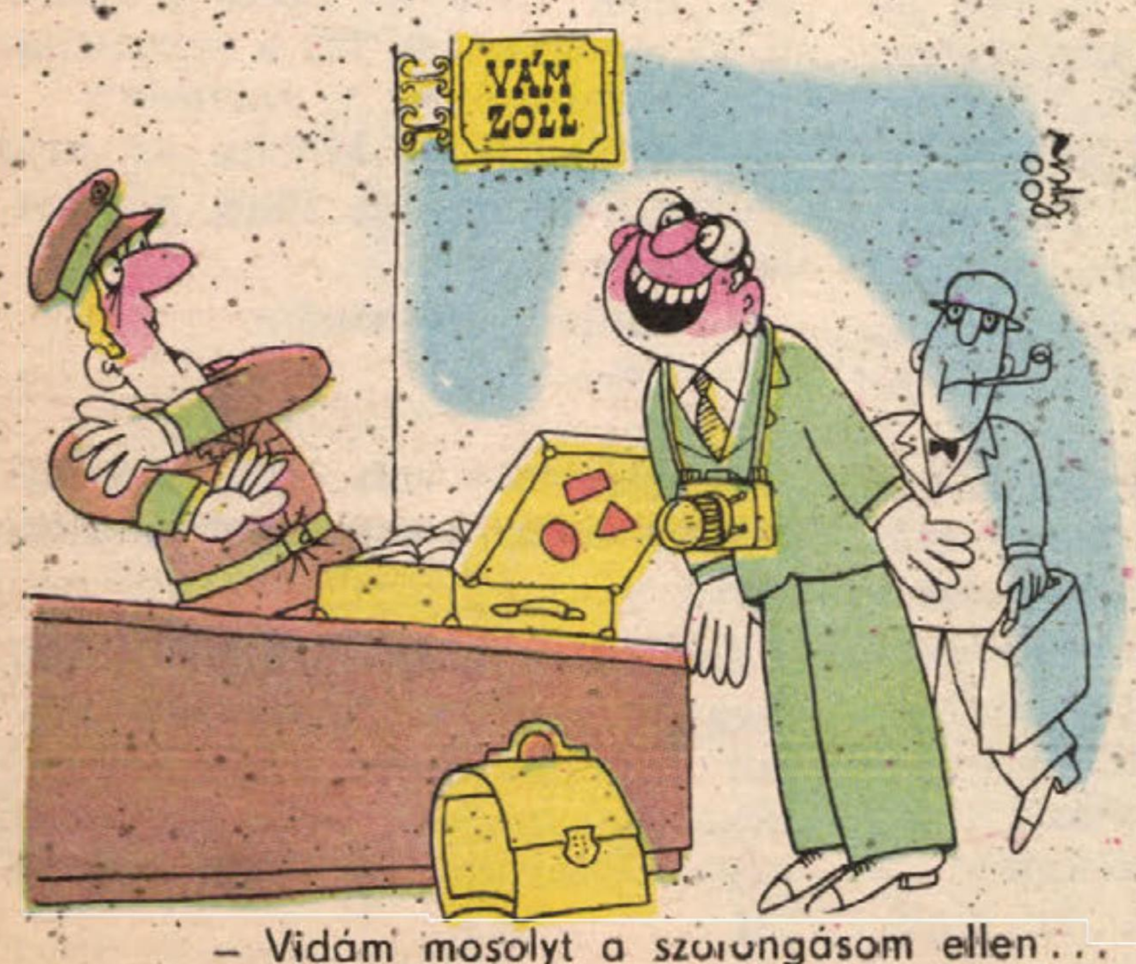
– Kikapcsolom . . .

Sajdik Ferenc:

– Alvással a lustaságom ellen . . .

Balázs-Piri Balázs:

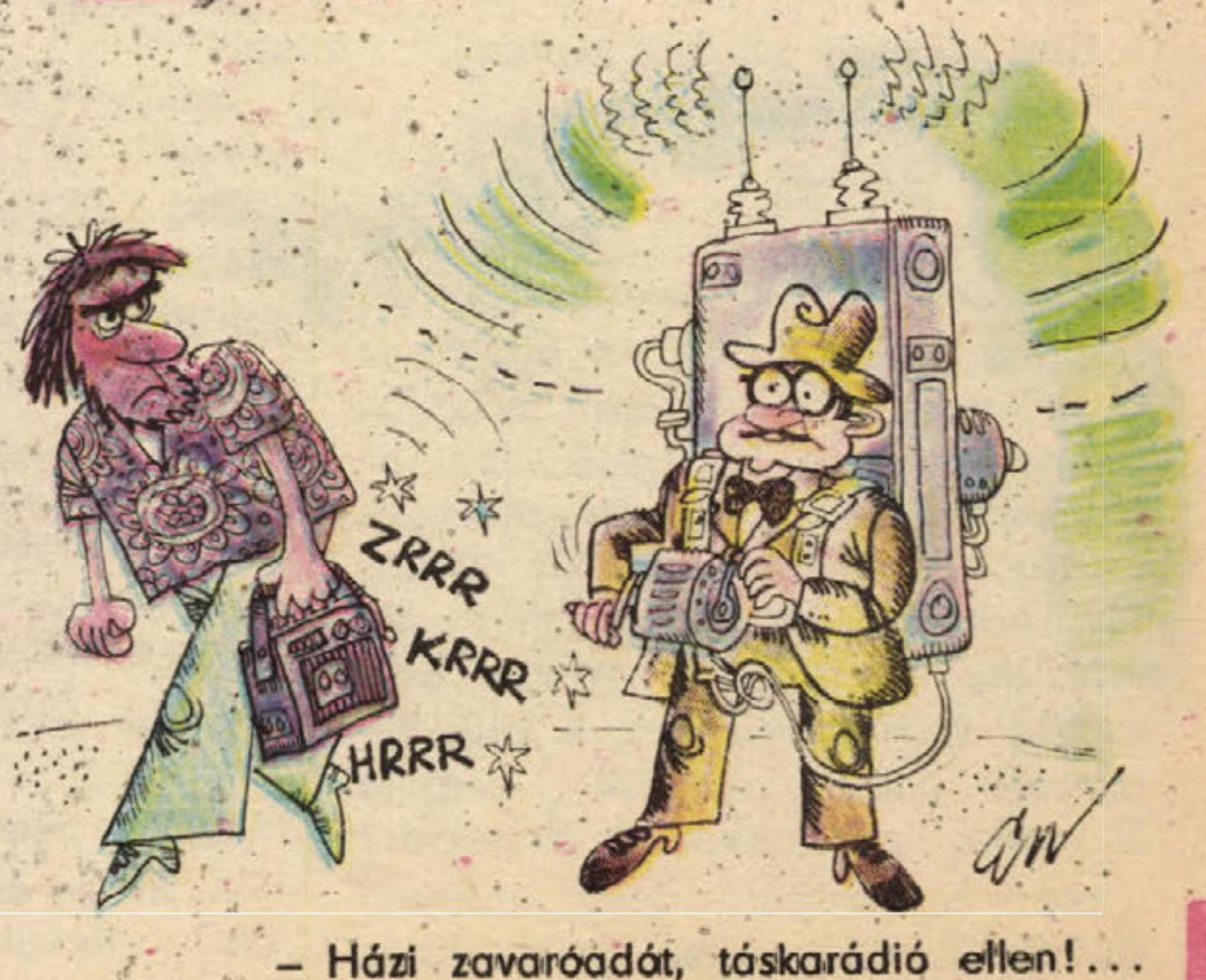
– Vidám mosolyt a szorongásom ellen . . .

Brenner György:

– Másik rendeletet az egyik ellen.

Endrődi István:

– Házi zavaróadót, táskarádió ellen! . . .

KÜRTI ANDRÁS:

A MAUSDORFI KALAND

— Indul a játék, mindenki tett? — kérdezte az óra elteltével a krupié és a kihívó oldalpillantást vetett hősünkre. És már mindenki őt bámulta az asztal köré csoportosulók közül. Nem mintha olyan fantasztikusan sokat nyert volna ez a fiú, nagyon messze volt még attól, hogy fölrobbantsa a bankot. A sikerszéria, a tizenhármasok, a játékos fura alakja és még furább játékstílusa keltett közérdeklődést.

Kutruc alig észrevehetően megrázta a fejét, kicsit fatalista volt, ha a sors mindenáron így akarja, ő nem ellenkezik, neki nem olyan sürgős, csődbe mehet ő holnap is.

Megpróbálta begyömöszölni a zsebébe mind a zsetont, túl sok volt belőle, hát bal kézzel öblöt csinált a trikójából elöl, a hasánál, jobbjával besöpörte a zsákmányt és úgy vonult ki a teremből a pénztárhoz, hogy bankóra váltsa a műanyag korongokat.

Csak ott tudta meg, hogy menynyi pénzt nyert, csak akkor döbbent meg.

Igaz lehet?

Huszonegyezer schilling?!

Hisz forintra átszámítva ez körülbelül negyvenezer! Közel két évi fizetése!

...

A Casinóból a partra vezető cölöphíd korlátjának könyökölve, miközben a feje fölött jóindulatúan hunyorogtak a csillagok, miközben a kölyök-szellők húsítették-szárítgatták megizzadt üstökét, hősünk lelkivilágában száznyolcvan fokos fordulat következett be.

Csak az ismeri ezt az érzést, akivel hosszú ideje tartó és megtörhetetlennek látszó pech-széria után már történt egyszer valami igazán ritka-szerencsés dolog.

Mint a füst, úgy szállt el Kutruc Bandiból a legutóbbi öt nap keserűsége, úgy illant el szökési terve.

Felvillanyozódott, a teste pillekönnyű lett, a két vállánál szárnyak nőttek, repülhetne is, ha akarna.

Hisz ő most gazdag ember!

Vagy legalábbis jómódú.

Pillanatnyilag.

Mert lássuk csak... Még nyolc napig lesznek itt Egérfalván, ha minden nap játszik, az nyolcszor huszonegy, az annyi mint százhatvannyolc ezer, az megkettőzve forintban háromszázharminchatezer. ... No de ez teljesen hibás számítás, hiszen a huszonegyezret 292 schilling alaptőkével nyerte, holnaptól viszont már ez a huszonegyezer lesz a kiindulás, hogyan is módosulnak akkor az összegek?

Már nekikezdett volna, amilyen földobott állapotban volt, hogy fejben végezze el ezt a roppant matematikai műveletet, mikor apró esemény törte meg a varázst.

Egy árva zseton, amely valahogy a nadrágöve alá szorult, ezt a pillanatot találta a legalkalmasabbnak, hogy kicsusszanjék, be egyenest a vízbe.

Alig hallható csobbanás, enyhe hullámgyűrűzés, a mólólámpa fényénél még vagy félméternyire a vízben is követni lehetett a korong útját, amint lassan a mélybe süllyedt.

A fizika idevágó törvénye szerint, kijózanító realitással.

Hősünk homlokát apró, hideg verítékcseppek lepték el.

De hiszen ő veszíthet is holnap!

Nem hogy nem nyer hozzá, elúszhat ez a huszonegyezer is!

És ugyanaz a Kutruc, aki egy órával ezelőtt mindenáron vagyontalan szeretett volna lenni, most elszörnyülködve gondolt a lehetőségre, hogy elszegényedhet.

Kétes tisztaságú zsebkendőt húzott elő, megtörölte homlokát, kiegyenesedett.

Döntött!

Leszokik a rulettről!

Megelégszik a huszonegy ezerrel!

Nagyot fújt, könnyű léptekkel elindult haza.

Zaj nélkül lopakodott fel a tetőszobájába, teljesen felesleges tapintattal, doktor Diósdi nem aludt itthon.

Úti táskájából elővette minden külföldre utazó magyar legfontosabb egzisztenciális tartalékát, egy kis rúd téliszalámit, csak úgy, kenyér, minden nélkül bevágta a felét, egy burzsuj ne kicsinyeskedjék.

Aztán édes álomba merült.

A maga részéről ezzel lezárta a Casino-ügyet.

De csak a maga részéről!

V. FEJEZET

ESZMECSERÉK ÉS EGYÉB SZÖRNYŰSÉGEK

Nem tudható, milyen láncolaton át, minő áttételeken keresztül, de kora délelőtt már a mausdorfi magyarok mind értesültek fiatal honfitársuk káprázatos éjszakai szerepléséről a Casinóban.

— Több mint húszezret, egy ilyen ütődött! — rázta meg a fejét fölháborodva Cirbusné, aztán hirtelen mozdulattal összecsapta, az asztal közepére dobta a tíz kártyalapot. — Bocsássatok meg, én most kicsit kiszállok, robban szét az agyam, én nem tudok húsz fillérbe játszani, ha arra gondolok, hogy ez a kétbalkezes Labanc vagy Kuruc vagy hogy az isten csudájába is hívják, húszezer schillinget... Megyek, beveszek andaxint, ledőlök.

Felállt, döngő léptekkel bemasírozott a bungalóba.

Kis csend.

— Dummer hat Glück! — sóhajtott fel németül Peákné, és előbb a Harmadikra, aztán Falvaynéra nézett —, ez azt jelenti, hogy a bolondnak van szerencséje... Én nagyon megértem Macát, bevallom, engem sem hagy nyugton a dolog. Hisz ez a fiú úgy néz ki, mint aki nem egészen komplett. És tessék, a mafla beinkasszál egy éjszaka húszezret! Schillingben! Mit fog csinálni ennyi pénzzel?

— Nono — emelte fel a mutatóujját Cirbus Mihály középiskolai tanár —, sok pénz, az igaz, de azért itt nem olyan nagy gond elkölteni. Reggeli közben én csináltam egy kis költségvetést. El sem hinnék.

Peákné összecsapta a kezét.

— Hát ez csodálatos! Tudniillik mi is ezzel szórakoztunk. Andival meg Balzsival azt játszottunk, hogy összeállítottunk egy kívánságlistát, felolvassam?

Választ se várva már elő is húzott táskájából egy noteszt, már elkezdte a lajstrom ismertetését, meglepő biztonsággal utalva egyegy műszaki cikk, textilnemű, háztartási készülék, híradásipari termék schilling-árára, a másik kettő fölajzva hallgatta, a zokninál és a tapétánál elvi vita is kialakult...

Annyira belemerültek a tervezgetésbe, a számolgatásba, hogy csak a második, hangosabb torokköszörülésre figyeltek fel.

— Ko... Koloskáért jöttem, hogy elvigyem a megőrzőbe — szólt föl a lépcső aljáról Kutruc András a Harmadiknak —, a tejet és a kifliket később hozom.

Aztán Falvaynénak jelentette:

— A halak ki vannak öntve.

Aztán Peáknénak:

— A vezérigazgató kartárs már meg lett locsolva.

Aztán mindnyájuknak:

— Tegnap nem tudtam jönni, ma meg kicsit késtem. Elnézést!

Egymás szavába vágva feleltek.

— Ugyan, Bandika, nem történt semmi baj... Mi vagyunk hálásak, hisz szívességet tesz, nem volna a feladata... Fiacskám, én nem is tudom, hogyan köszönjem meg... stb., stb.

És félperc múlva, amikor hősünk — kézen fogva húzta-vonszolta Koloskát, aki minden harmadik lépésnél sípcsonton rúgta — már hallótávolságon kívülre ért, Peák Emilné az égnek emelte a szemét.

— Ennek van húszezre! Schillingben! Ennek a degeneráltnak!

...

Visszatérőben a gyerekstrandról hősünk legfőbb szakmai főnökével, Kovenda Károllyal futott össze.

— Aha! — mondta jóságos mosollyal a szállítmányozási férfiú, amint megpillantotta Kutruc Bandit és némi imbolygás után megállt. — Maga az, kedves Kuc... Muc...?

Diszkréten csuklott egyet.

— Adnék magának, fiatal barátom egy atyai tanácsot, jó?

— Jó — felelte a zömök beosztott.

— Hallgasson rám, csak a javát akarom, egy életre hálás lesz, ha megfogadja. Megígéri?

— Meg.

— Helyes. Jól figyeljen! Ne vegyen feleségül magánál huszonöt évvel fiatalabb nőt.

Bandi bólintott.

— El van boronálva, főosztályvezető kartárs. Az igazat megvallva, nem is tudom, hogy momentán mit is kezdenék egy mínusz hároméves lánnyal. Minthogy én még csak huszonkét éves vagyok.

— Nagyon helyes! — nyugtázta a választ elégedetten Kovenda Károly. — A huszonkét év, az nagyon jó kor, gratulálok, csak így tovább... Ha nem veszi tolakodásnak fiatal kartársam, kérdeznék még valamit. Cserébe iménti jó tanácsomért. Mi a szisztémája? Hogyan nyert a ruletten?

— Egyszerűen. Mindig az üres helyekre tettem, és főleg a tizenhármasra.

— Kitűnő! Köszönöm.

— Kérem.

...

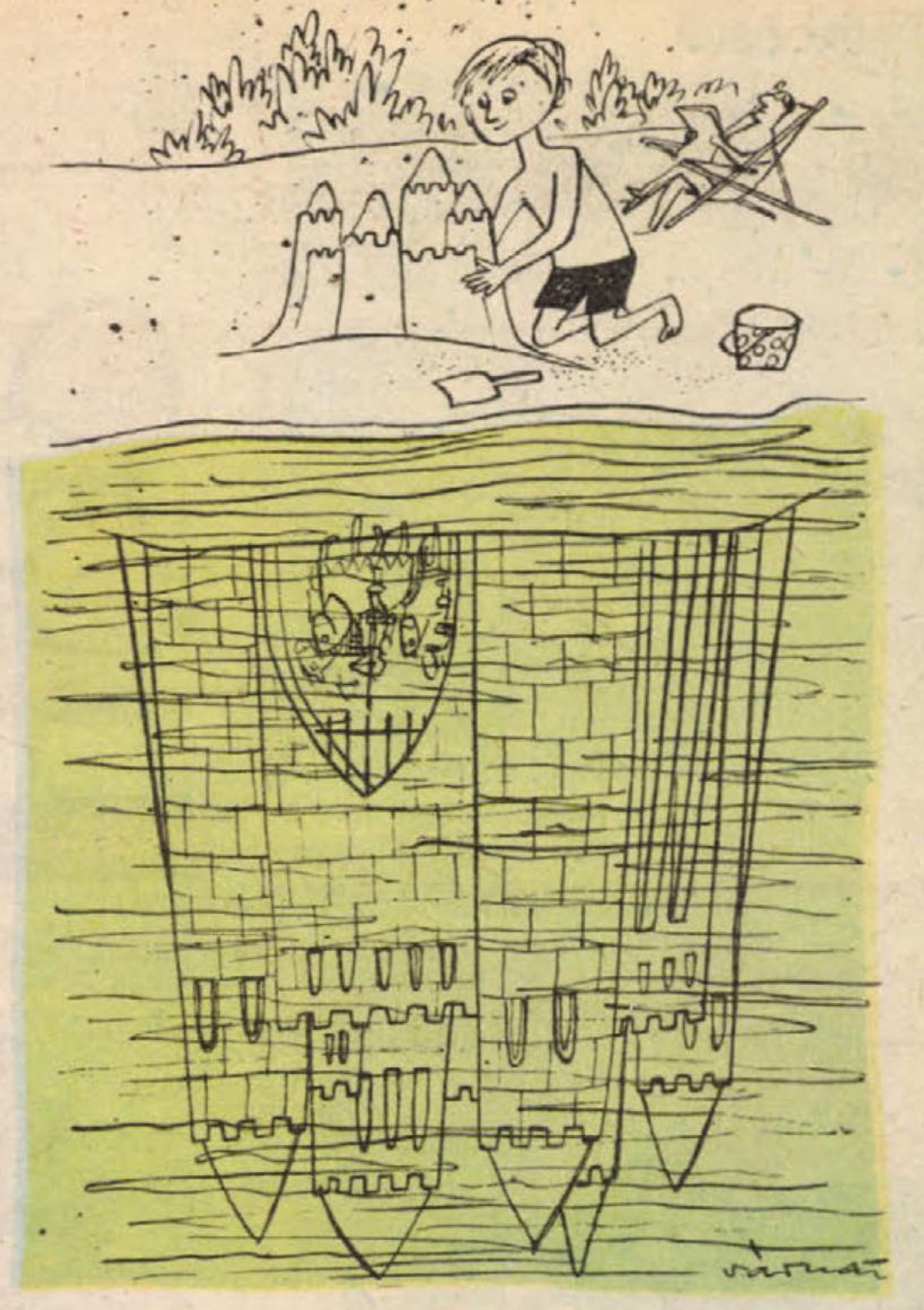
Magyar nap volt ezen az emlékezetes estén a mausdorfi Casinóban.

Anélkül, hogy megbeszélték, megszervezték volna előre. Nyitáskor a rulettszobába a BUFA-deputáció valamennyi tagja bezúdult, hogy „fölnyalja" a maga húszezrét.

(Folytatjuk)

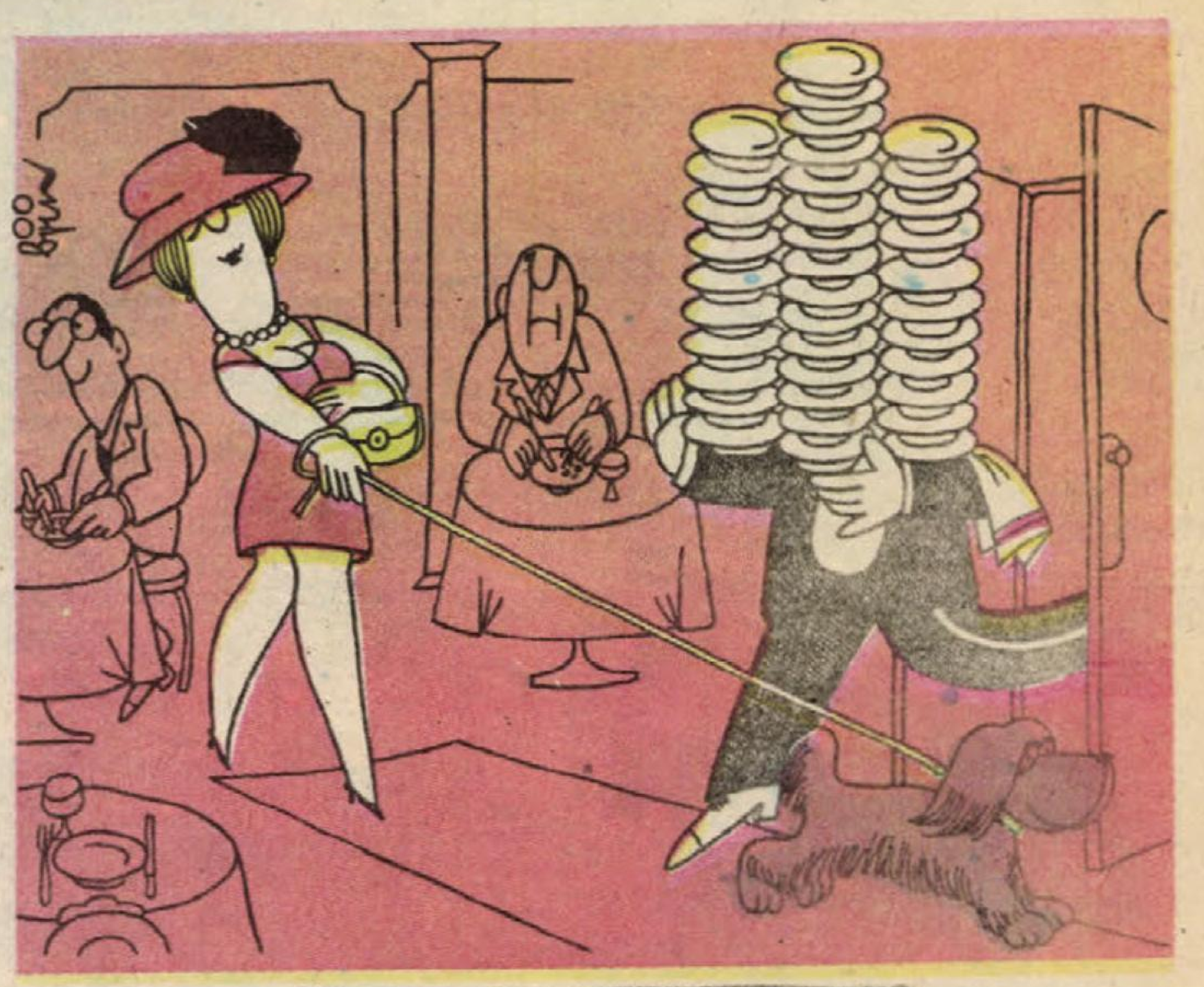
ÉPÍT-MÉNY

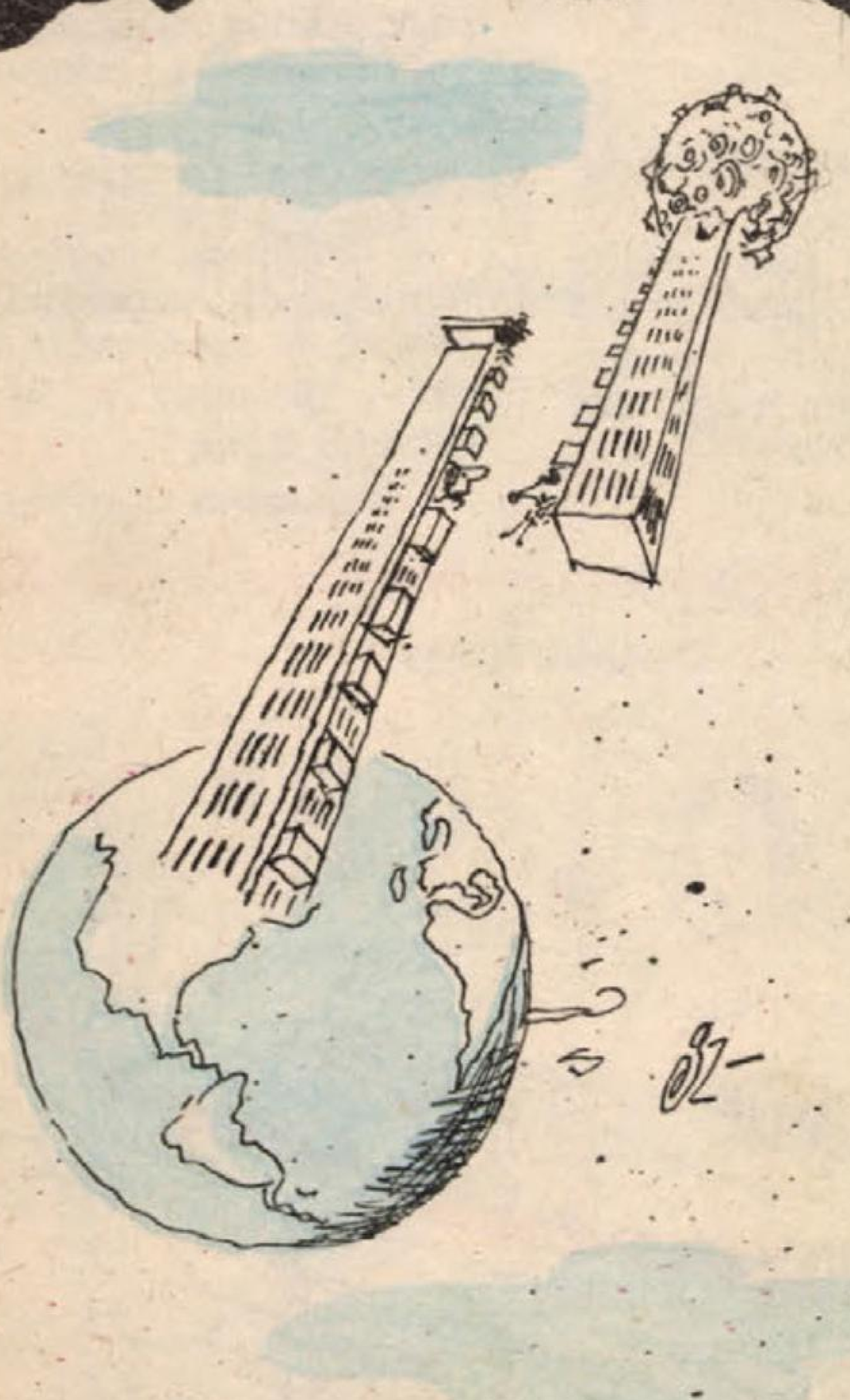
VÁRNAI
LEHOCZKI
BRENNER
BALÁZS-PIRI
SZÜR
FÜLÖP,
TÓT

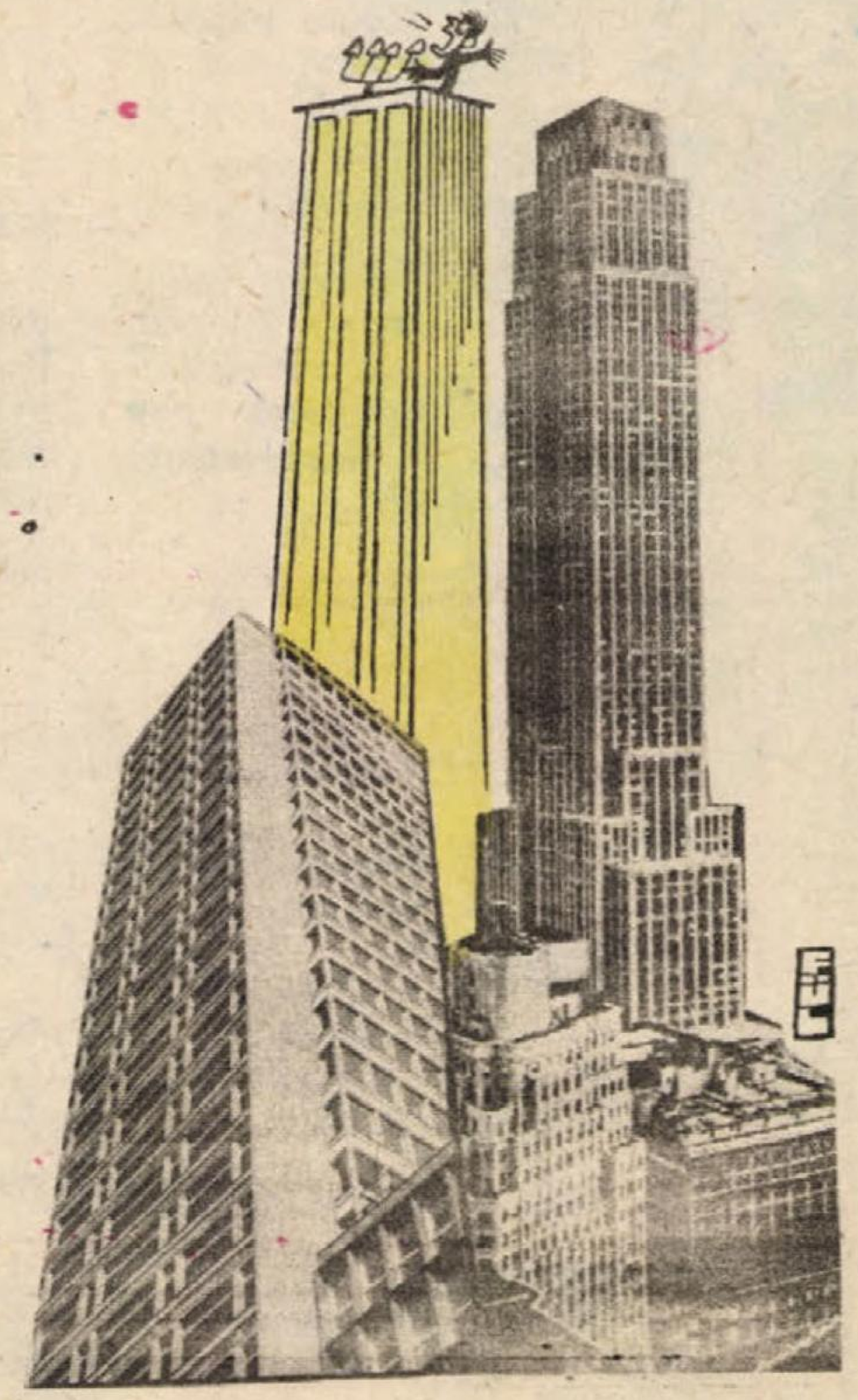

IMPORT HUMOR

ABSZOLÚT TAKARÍTÓNŐ

A GŐZFÜRDŐBEN

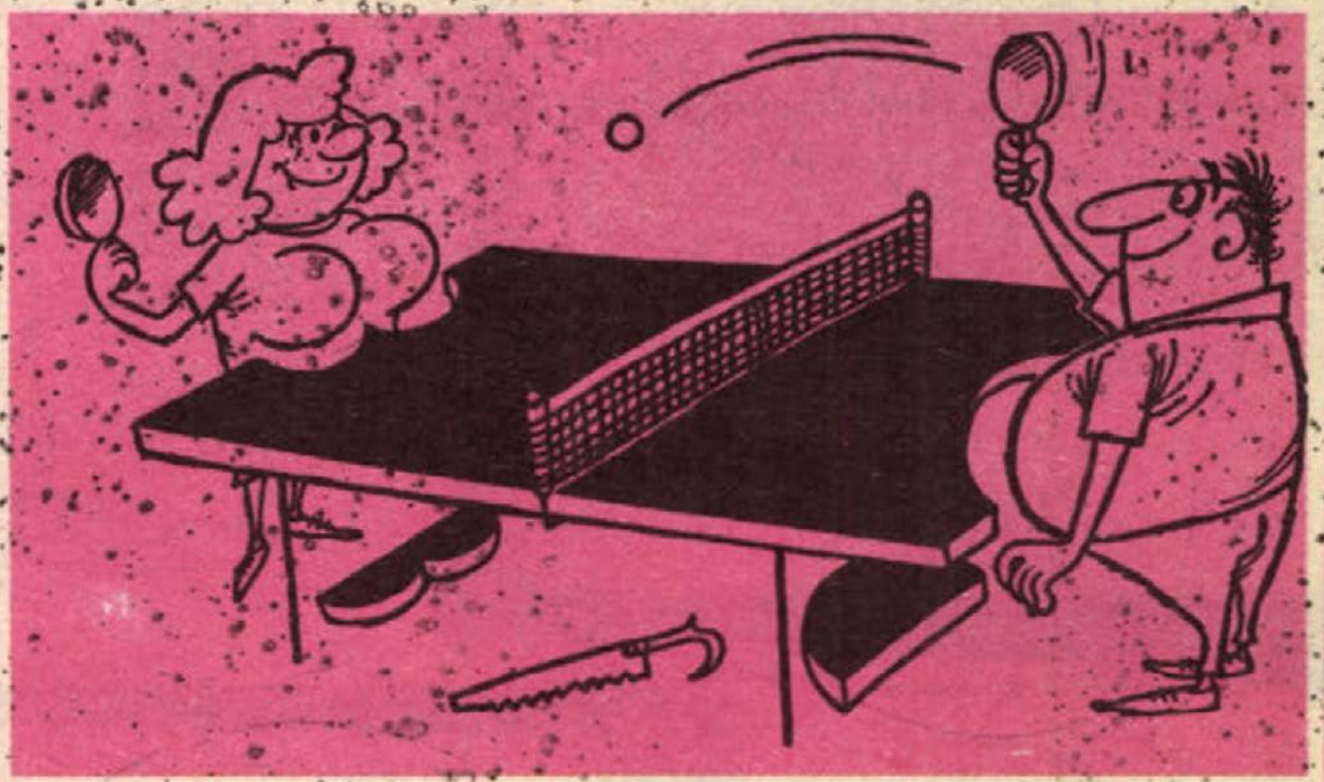

— Mégis én nyertem! Én voltam benn tovább!

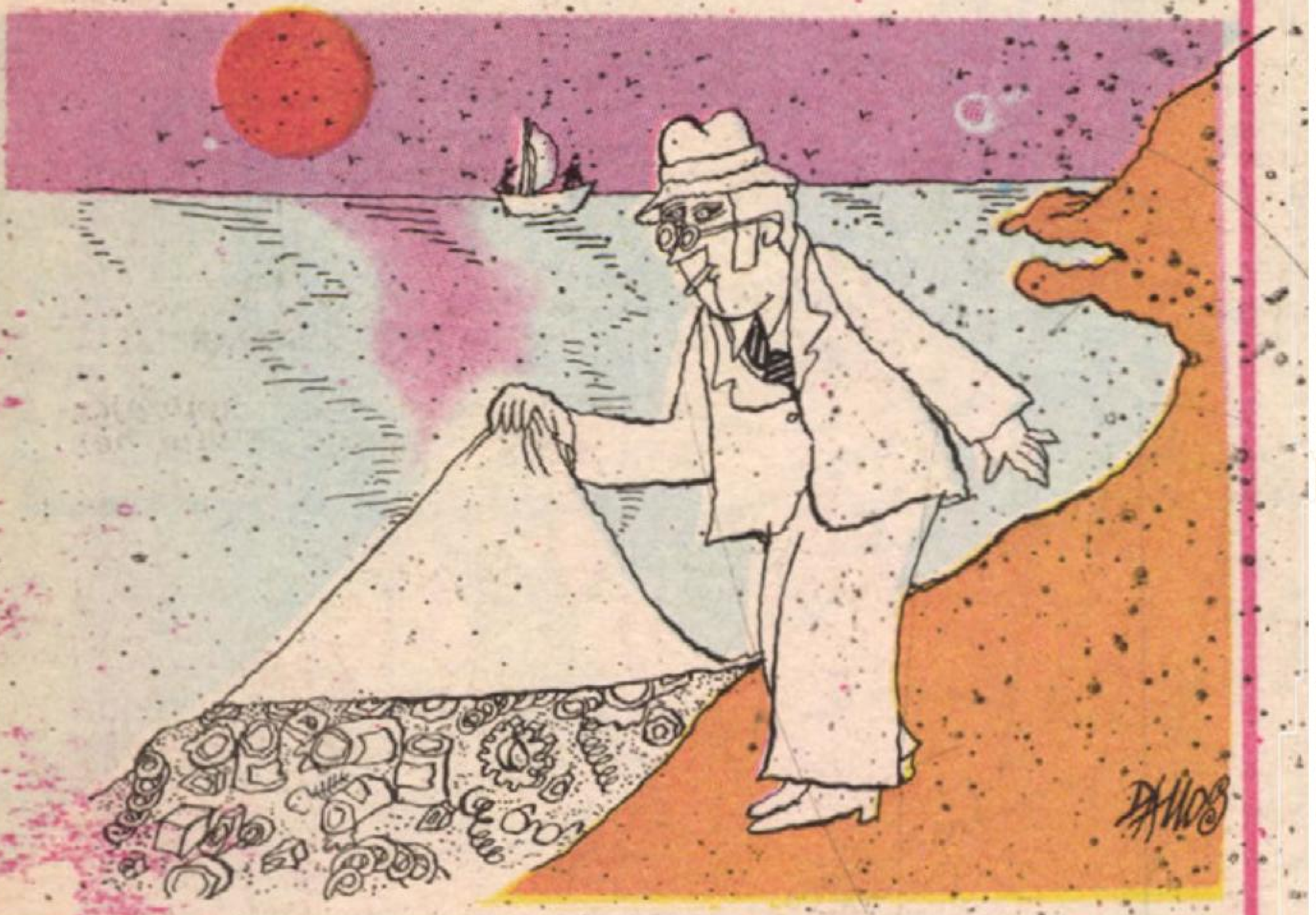
AUTÓSDILEMMA

ASZTALITENISZ — MÉRET SZERINT

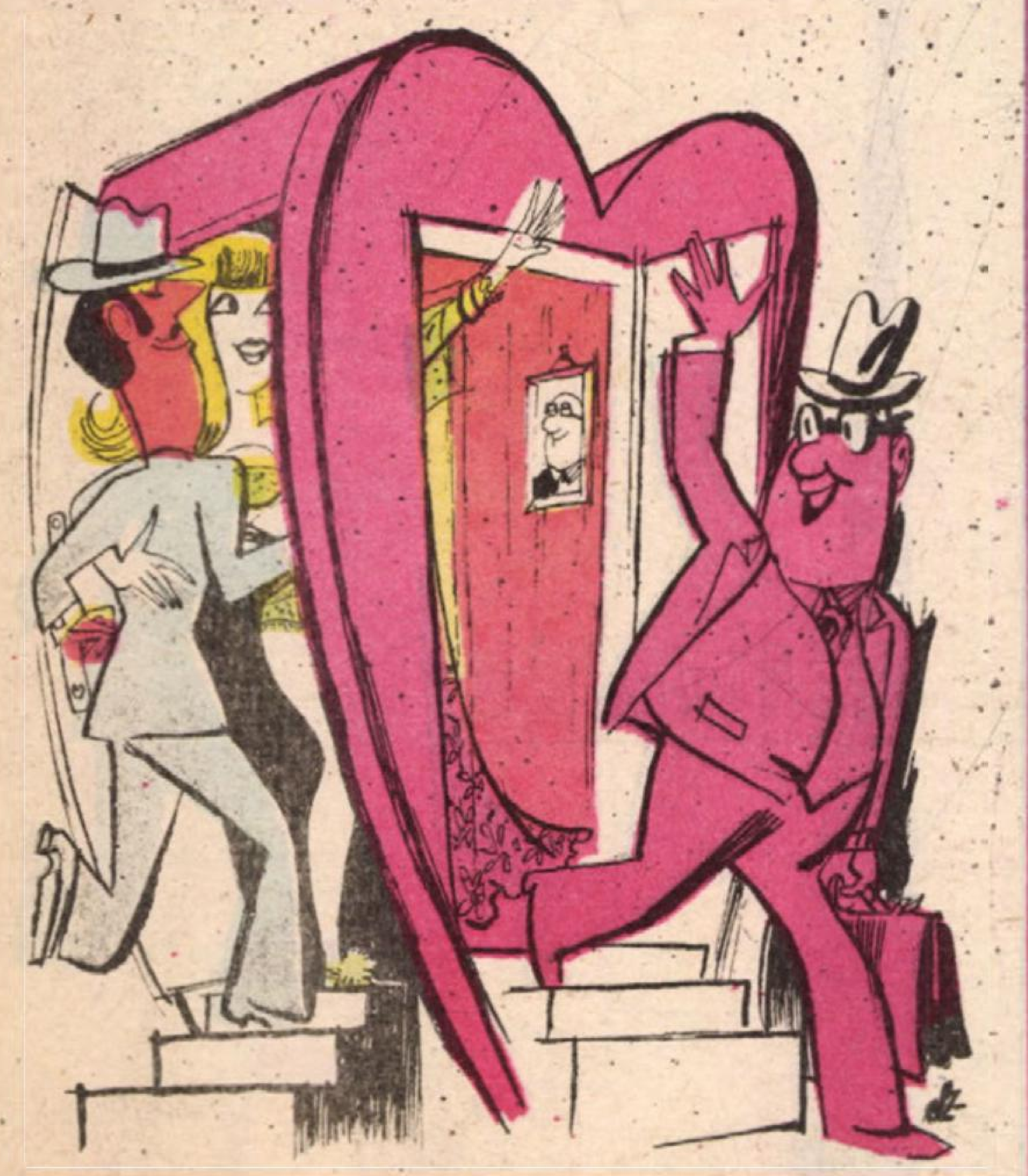

SZENNYEZETT A BALATON

MEGJELENT!

LUDAS MAGAZIN

CSUPASZÍV

PROGRAM

— Ezt a másik kocsit még megelőzöm a műúton, aztán indulok visszafelé, haza.

VÁLÁS

— Hallotta? Kovácsék mégsem válnak, sőt, nagyon békésen és boldogan élnek együtt...

— Ne üljön fel az ostoba pletykáknak! Az emberek annyi rosszat összebeszélnek...

PERSPEKTÍVA

— Távlati terveink között szerepel, hogy utólag valahogyan mégis teljesítjük 1972. évi tervünket.

ALPINIZMUS

L. azért akarja megmászni a Mount Everest, mert ott a csúcson állítólag még található egy hangulatos kisvendéglő szolid árakkal.

SZILÁNKOK

ELFOGULT SZÜLŐ

— Mivel foglalkozik a kedves leánya?

— Országos, sőt világhírű színésznő.

— Hogy hívják?

— Prakota Jolán. De ez a név valószínű nem mond önnek semmit, a világ ugyanis a művésznevén ismeri: Zaharjárvári Matild.

GÉP

A legrafináltabb gép sem pótolja az embert a munkahelyen. Különösen ha lógásról van szó.

MAI IDŐK

— Mért olyan kialvatlan Pirike?

— Minden nap éjfél van, mire hazakísérem Pesterzsébetre a vőlegényemet, s akkor még haza kell villamosoznom Újpestre.

OKTATÁS

— Ne feledjék, bizalmatlanság nélkül nem lehet önkiszolgáló üzletet vezetni.

HŰSÉG

Magda otthagyta a férjét és Pácsgorgolára költözött, mert a fodrásznője is odament dolgozni Pestről.

ÁLLÁS

HÓTAKARÍTÁST VÁLLALOK EGÉSZ AUGUSZTUSRA.

INDOKOLÁS

— Ön milyen címen akar két hétre alkotóházba vonulni? Regényt ír? Novellás kötetet állít össze? Színdarabon dolgozik?

— Festik a lakásunkat.

SZOCIÁLIS OTTHON

— Hajlandó vagyok bemenni egy szociális otthonba, de csak mint ápolónő — mondta a 90 éves Mariska néni.

Galambos Szilveszter

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A diák felel. Shakespeare egyik szonettjét mondja el.

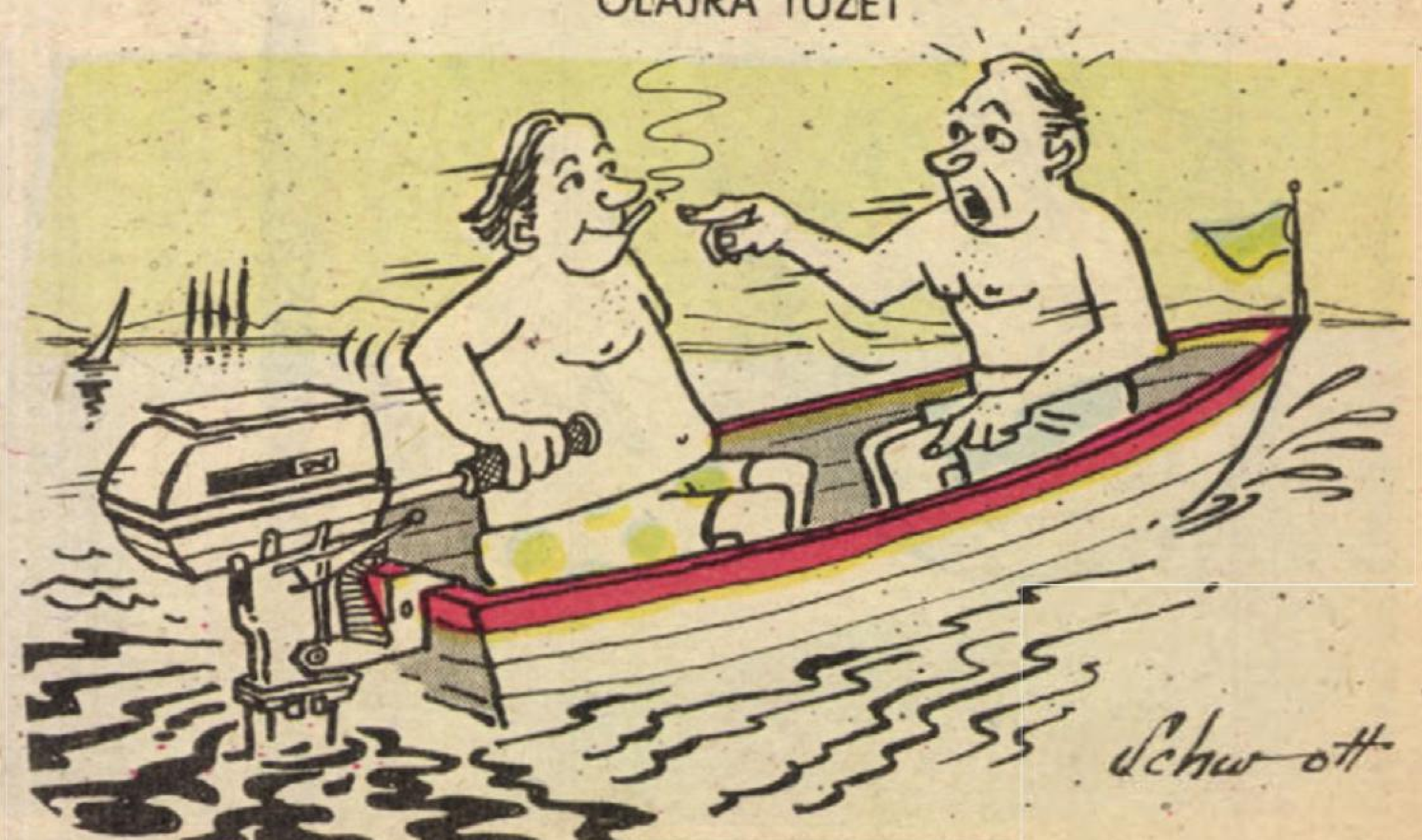
— Kitűnő! — bólint a tanár. — Most mondd el a vers tartalmát a te szavaiddal.

— Sajnos, nem tudom.

— Miért nem?

— Mert nem figyeltem oda, amikor mondtam.

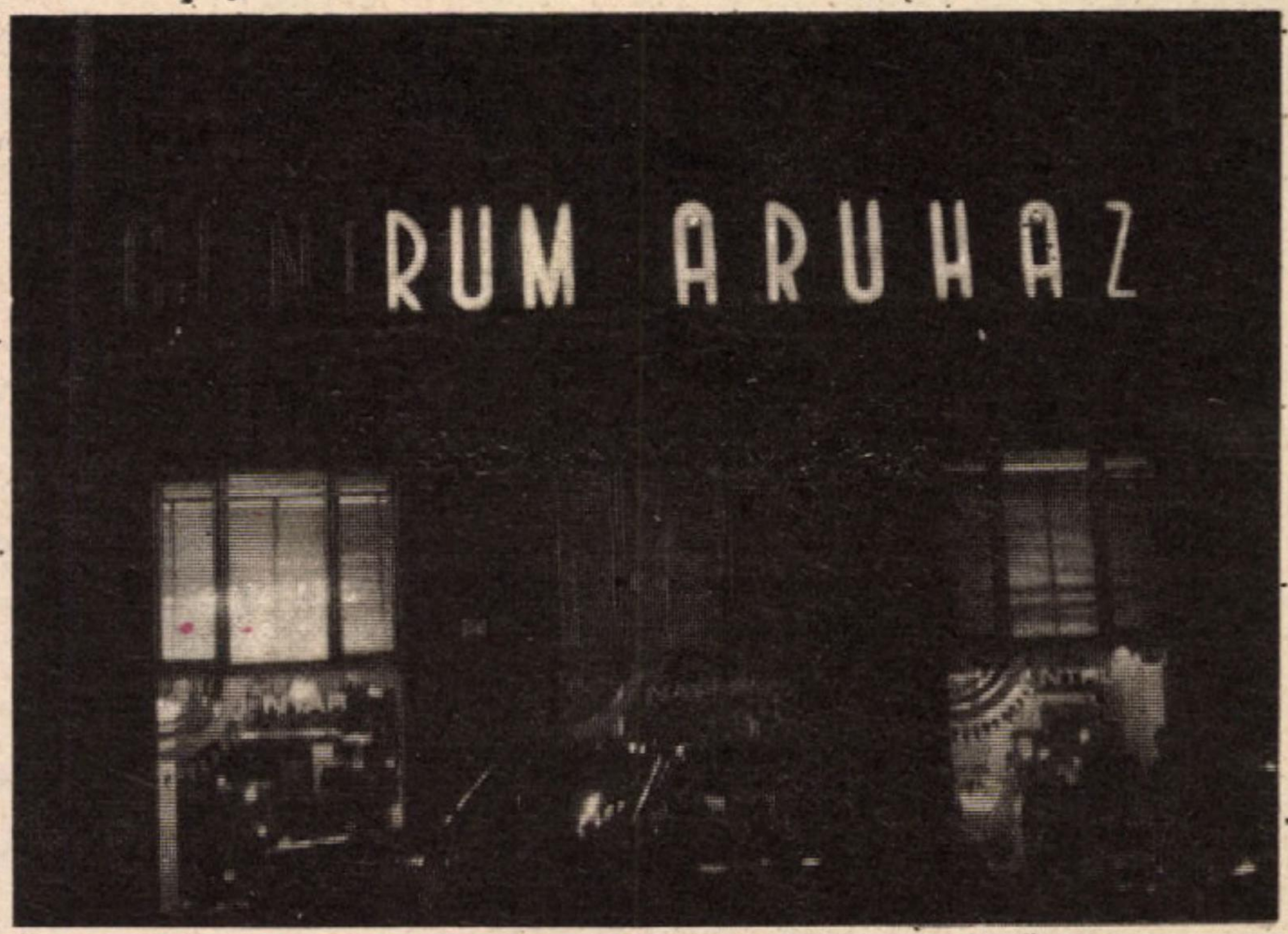
OLAJRA TÜZET

— Nehogy eszedbe jusson a vízbe dobni az égő cigarettát!

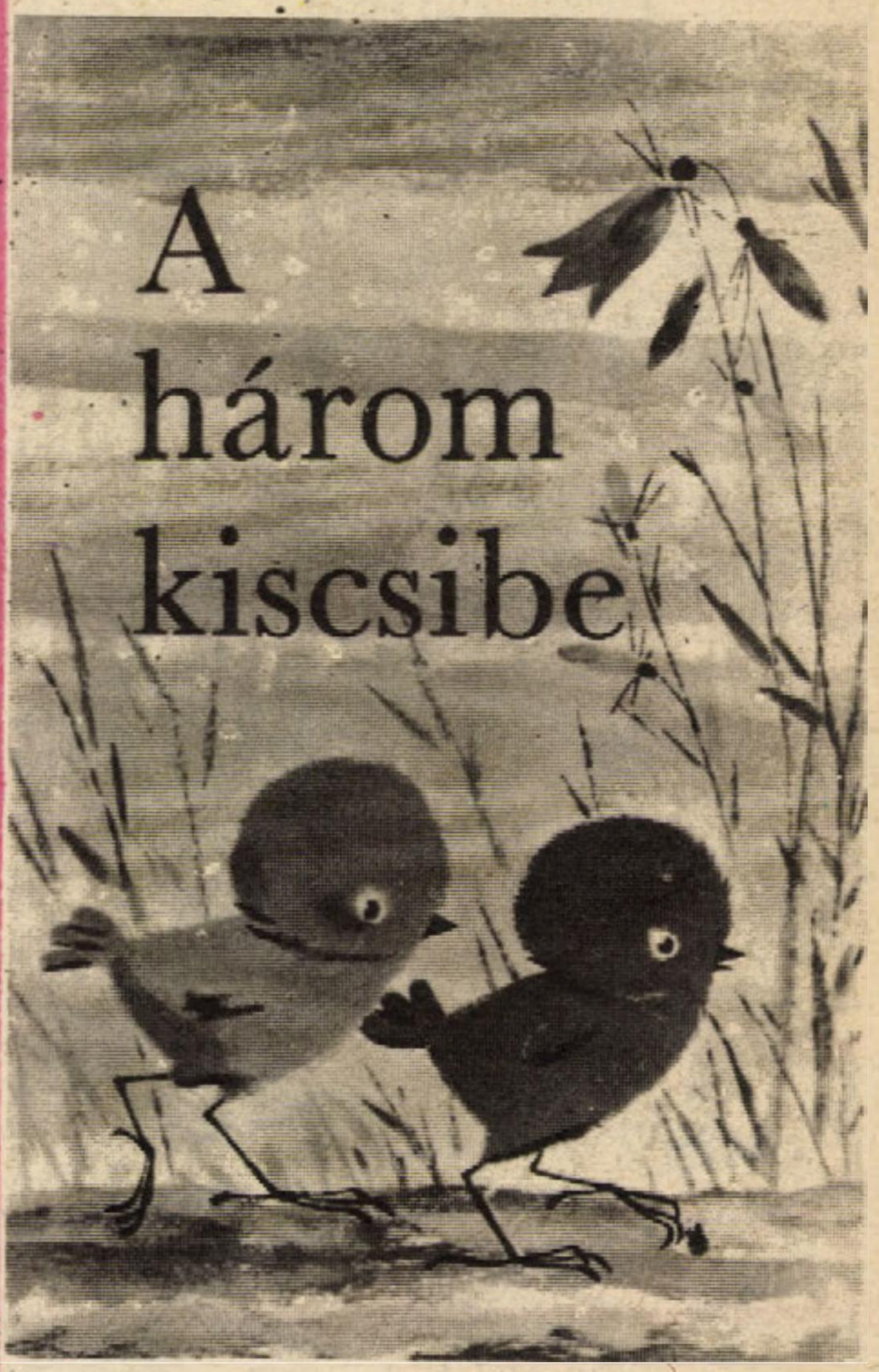
TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szivesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Neonharc az alkoholizmus ellen?

(Pécsett fényképezte Szerémy György)

A harmadik csibét nem lehetett lerajzolni, mert az a kis huncut örökké kiszaladgált a képből.

(A kedves mesekönyv címlapját Kovács György küldte be)

Naptár

1975. július 20., vasárnap

A nap kelte 4.06, nyugta 19.34 órakor
A hold kelte 17.23, nyugta 1.26 órakor
Névnap: Illés

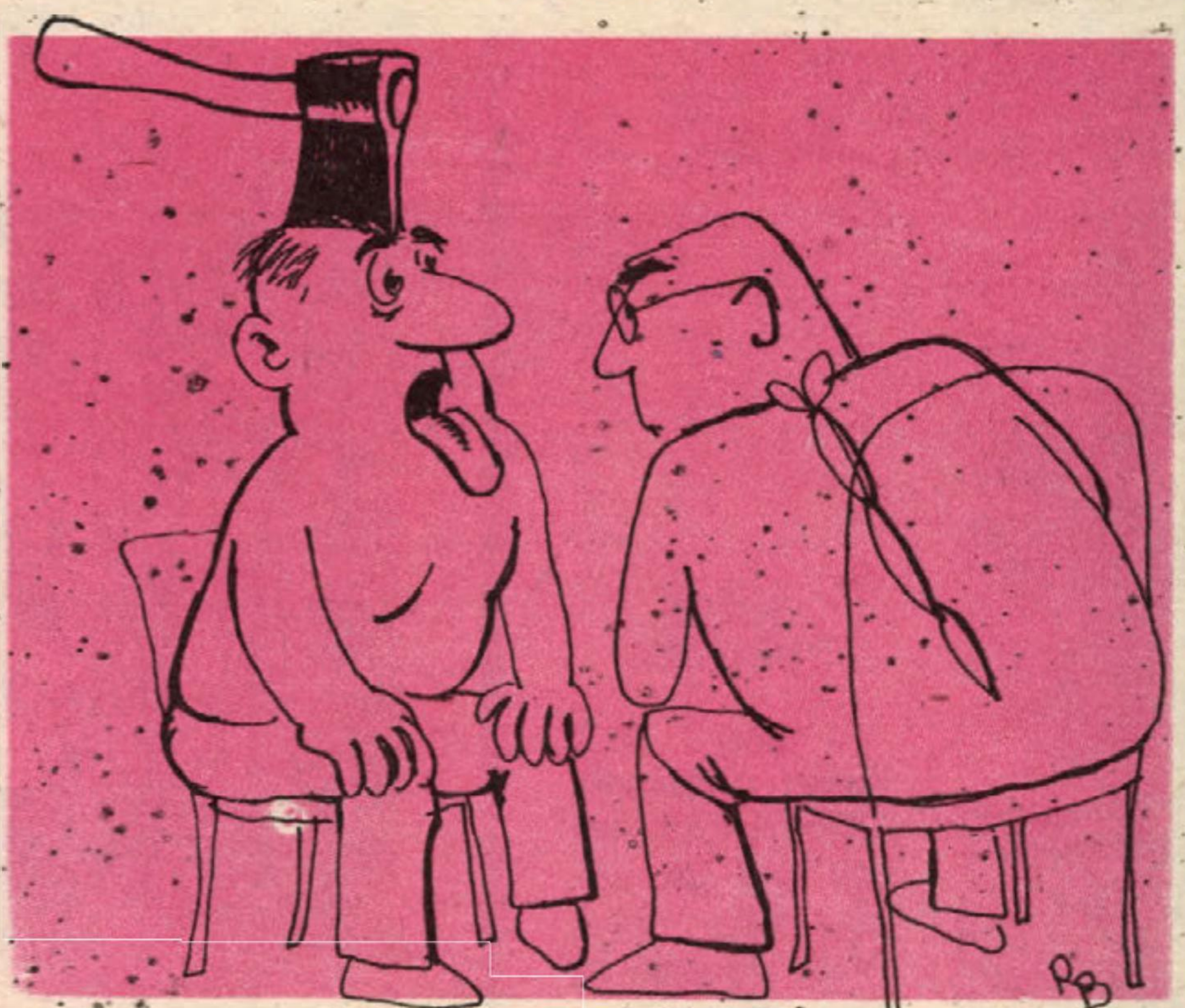
1975. július 21., szombat

A nap kelte 4.07, nyugta 19.33 órakor
A hold kelte 18.07, nyugta 2.24 órakor
Névnap: Dániel

Ez aztán a modernség. Az Észak-Magyarország c. lap már a hetet is visszaszámolással indítja.

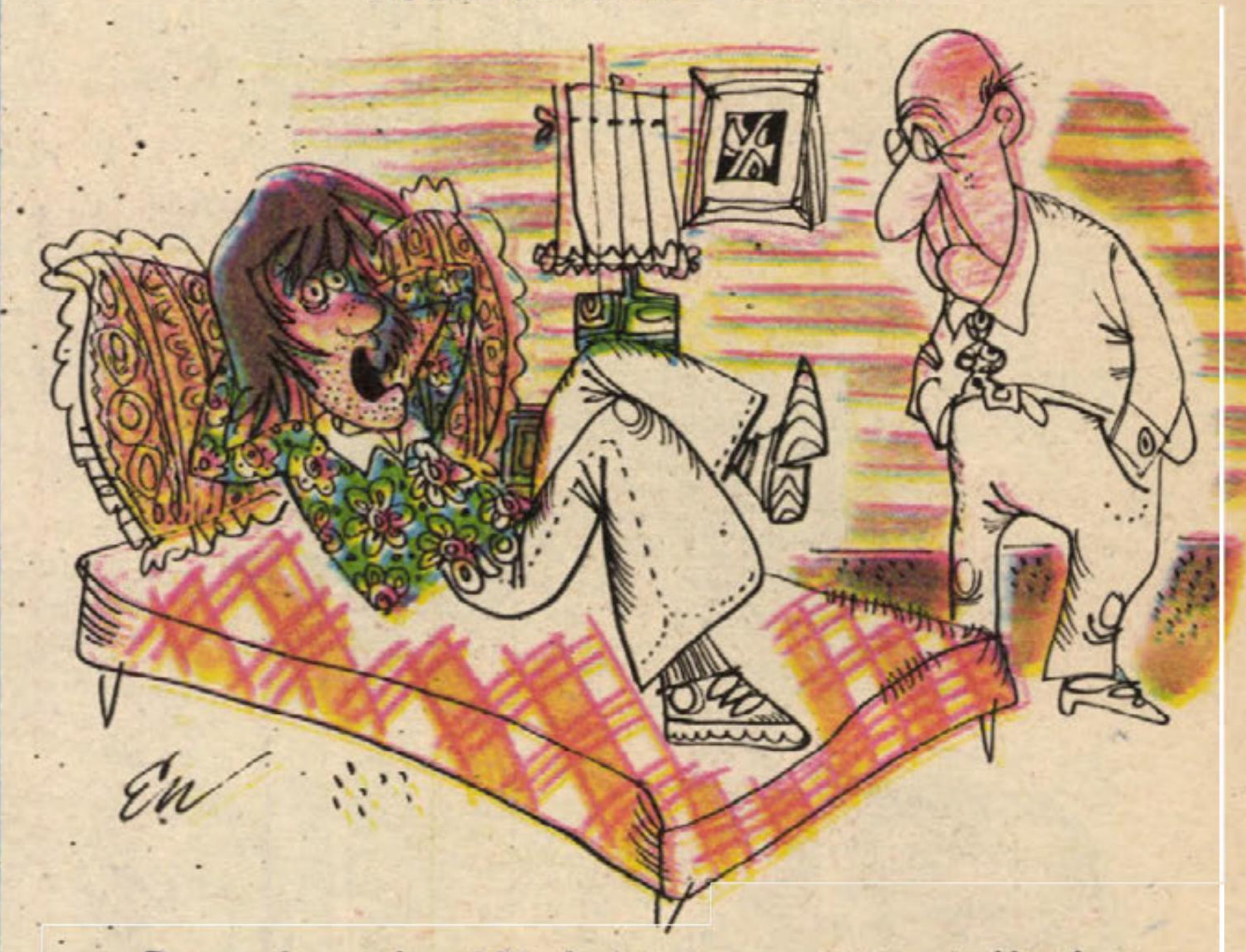
(Beküldte Molnár Csongor, leninvárosi olvasónk)

AZ SZTK-BAN

– Mutassa a nyelvét!

TISZTESSÉGTELEN AJÁNLAT

– Papa, ha adsz 500 forintot, parokat csináltathatsz a hajamból!...

ÉJNEK IDEJÉN

– Ez is tantusszal működik, fiam. Marad az imádság!

Csak fiatalokról

SCI-FI-RAJONGÓ

FORMATERVEZÉSI JAVASLAT

Az Ifjúsági Parkba ...

ERŐSZAKOS AUTÓSTOPOSOK

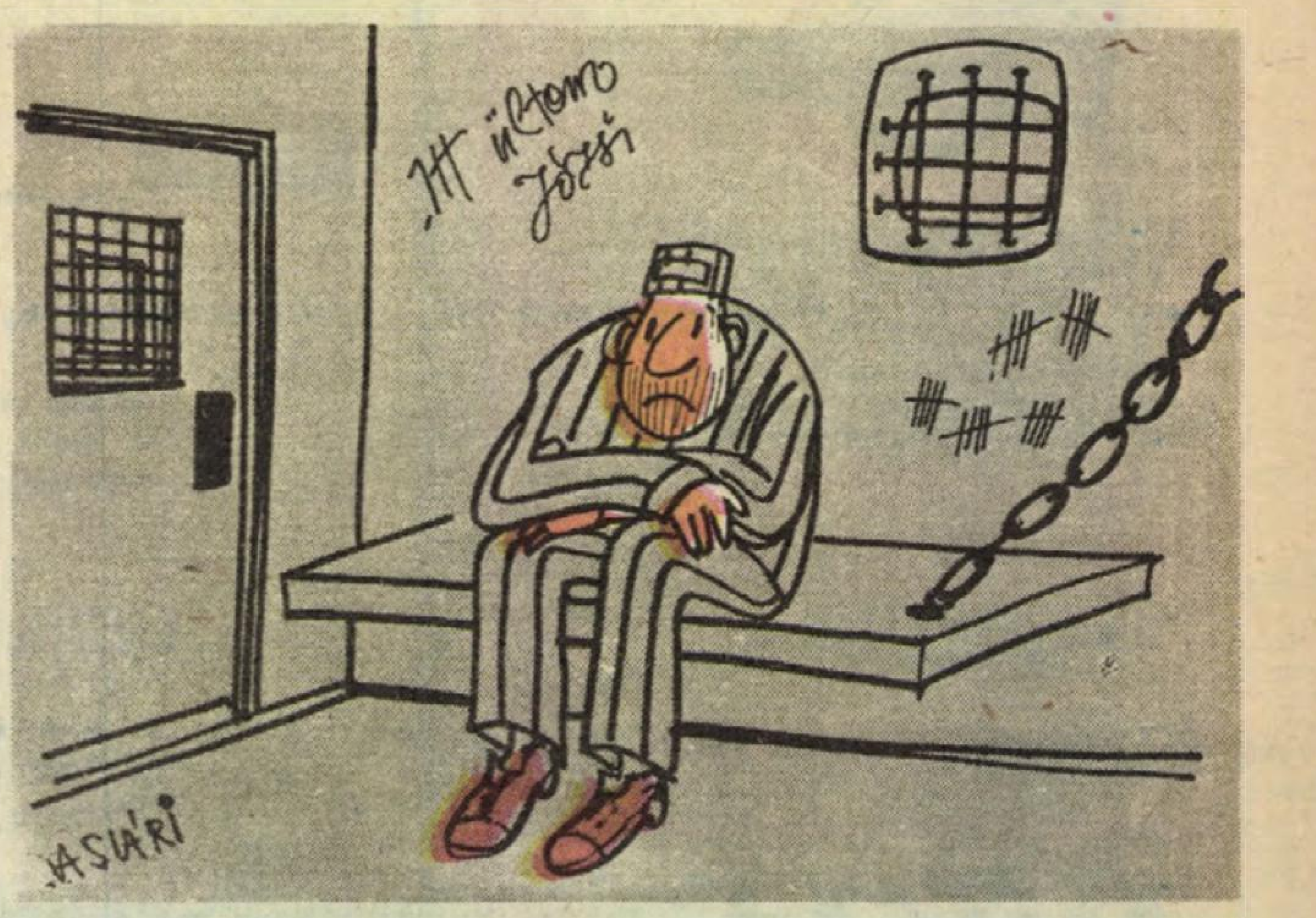

VISSZASZÁMLÁLÁS

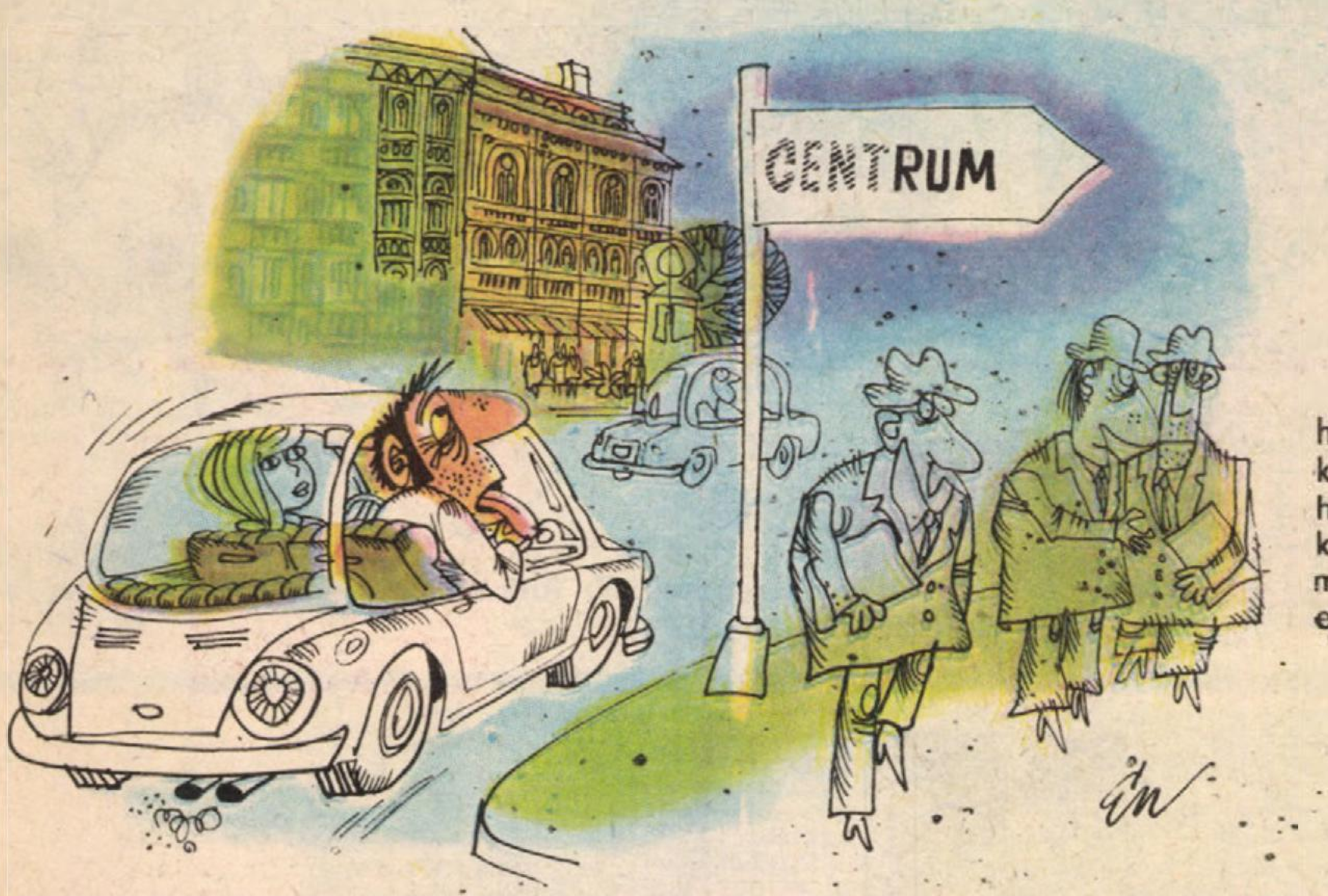
– 46, 45, 44, 43, 40 vagyok!

AGGÁLY

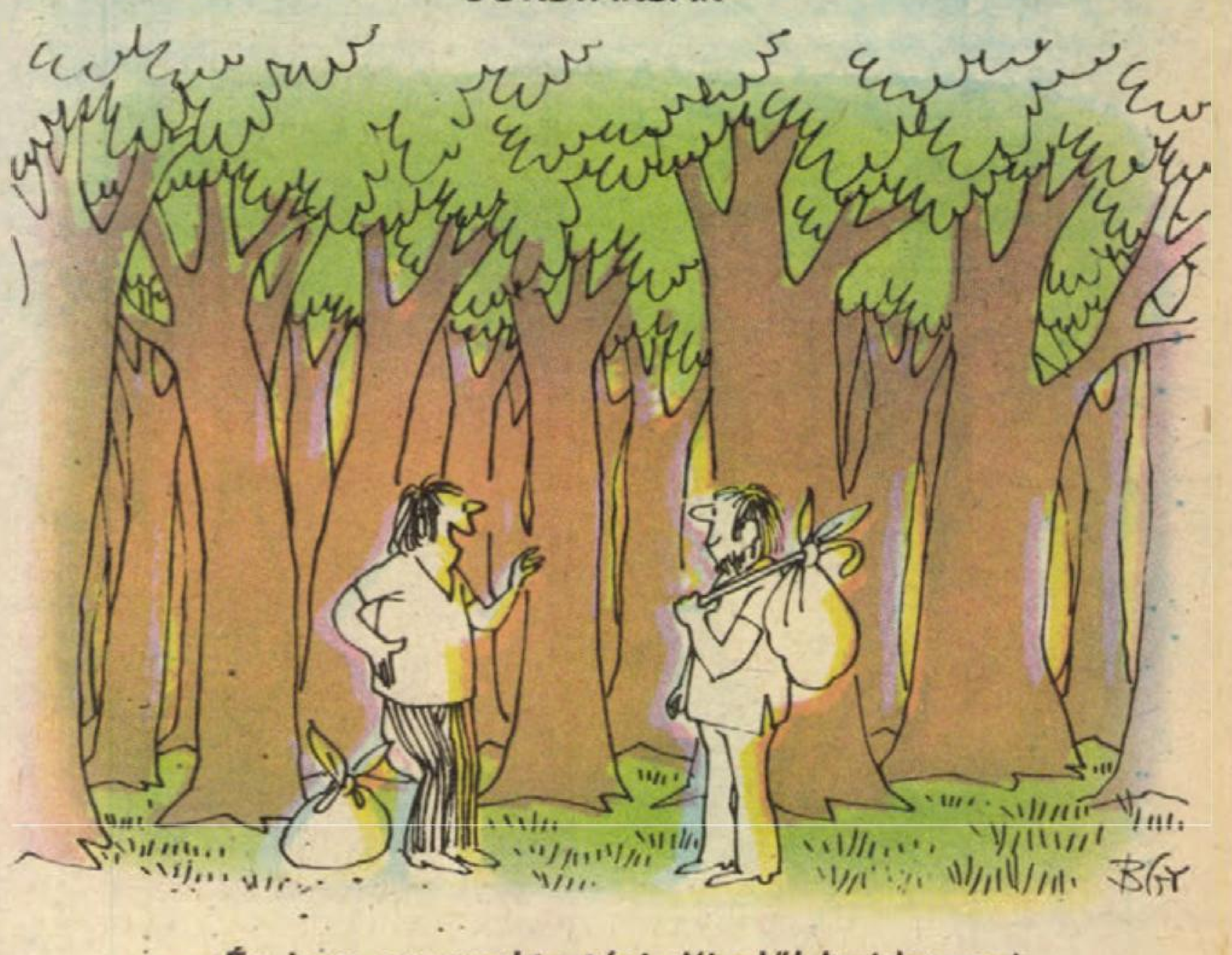
– Ez beleszámít a nyugdíjba?

AUTÓS TURISTÁK

– Elég baj, hogy vezetés közben nem lehet inni, és akkor még ilyesmivel izgatják az embert!

SORSTÁRSAK

– Én is a gyermektartási díj elől bujdosom!

HAZÁNKFIA

– Visszahoztam az üvegeket!

BETAKARÍTÁS

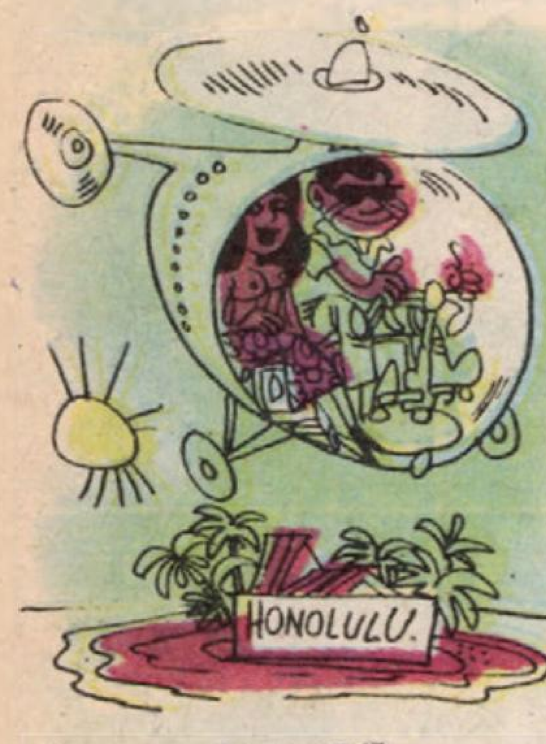

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

A SZÁMŰZÖTT

Ha még emlékszik valaki: Lon Nol volt az amerikaiak által pénzelt kambodzsai miniszterelnök. Egészen addig, amíg áprilisban a forradalmi erők győzelmének küszöbén sietve el kellett hagynia Kambodzsát. Csomagolni mindenesetre volt ideje. Becslések szerint három millió dollár értékben vitt magával készpénzt és drágaköveket a Kambodzsát elhagyó helikopteren — nem is beszélve természetesen azokról a bankbetétekről, amelyeket a hatalom éveiben helyezett el külföldön. Lon Nol Hawaii szigetén telepedett le, egy nyolchálószobás, két úszómedencével ellátott, pazar tengerparti villában. A villa árát — negyedmillió dollárt — persze a mellényzsebéből kifizette. A Honolulu Herald című lap most a következő hírt közölte: „Lon Nol volt kambodzsai miniszterelnök eladásra kínálja villáját. Munkatársunknak kijelentette, hogy kénytelen nagyobb házat vásárolni, mert feleségével és szolgáival a jelenlegi nyolc hálószobában és kilenc másik helyiségben csak szűkösen fér el és a kertet is túlságosan kicsinek találja".

Egy országhoz képest biztosan kicsi.

MOSÁS A KOLLÉGIUMBAN

Az angol gazdasági válság elérte a felső tízezer elit-iskoláját, ahol évszázadok óta nevelték a birodalom vezetőit. A híres Eton kollégiumról van szó, amelynek 1200 tanulója van, s a tandíj az ellátási költségekkel együtt megközelíti egy vezető minisztériumi tisztviselő teljes évi jövedelmét. Az iskola újságja, az Eton Chronicle, a gazdasági válság betörését a következő kis hírben adta tudtul: „Iskolánk igazgatósága a gazdasági csődöt elkerülendő, elhatározta: 1440 óta első ízben a nyári szünidőben angol nyelvet tanuló földi látogatók számára bérbe adja az ideiglenesen üresen álló kollégiumi helyiségeket. Ezenkívül az igazgatóság úgy döntött, hogy a jövő évtől kezdve minden diák maga mossa a szennyesét, hogy ily módon is csökkentsék az iskolai költségvetésre nehezedő terheket".

A londoni Daily Mirror kommentárja: „A kollégium bérbe adása teljesen rendjén való, ami pedig a szennyes mosását illeti, értékes tapasztalatokat lehetne szerezni olyan régi etoni diákoktól, akik az angol közéletben helyezkedtek el".

ATOMKORSZAK

Belgiumban már évek óta tart az elkeseredett nyelvi és nemzetiségi vita a flamand nyelven beszélő többség és az erős gazdasági pozíciókat kézben tartó francia nyelvű vallonok között. A vita most azzal fenyeget, hogy Belgium nem tud atomerőművet építeni. A brüsszeli kormány úgy döntött, hogy a tengerpart közelében levő egyik szigeten építi fel első atomerőművét. A sziget azonban a flamand-lakta partvidék közelében van. Ezért a vallon képviselők indítványt nyújtottak be a parlamentben. Felszólították a kormányt, hogy két „atomerőmű-szigetet" rendezzen be, az egyiket flamand, a másikat vallon igazgatás alatt.

A brüsszeli kormány ezt a javaslatot elutasította. Most a Le Soir című brüsszeli lap jelenti, az elutasítás után a törvényjavaslatot benyújtó vallon képviselő a következő módosító javaslatot fűzte az indítványhoz: „Amennyiben a brüsszeli kormány nem tud két atomszigetet létesíteni, javasolom, hogy a kijelölt szigetet magas kőfallal válasszák ketté. Az atomerőmű a kőfal közepén helyezkedjék el. Így a sziget egyik fele flamand, a másik fele vallon lehetne és mégis mindenki eljutna munkahelyére, az atomerőműhöz".

SZINHÁZI BENNFENTES

– Folyton Jágó miatt macerálja, pedig én tudom, hogy a díszlettervezővel csalja ...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI ...

— *Nem tudná megmondani, hol van a városi múzeum?*

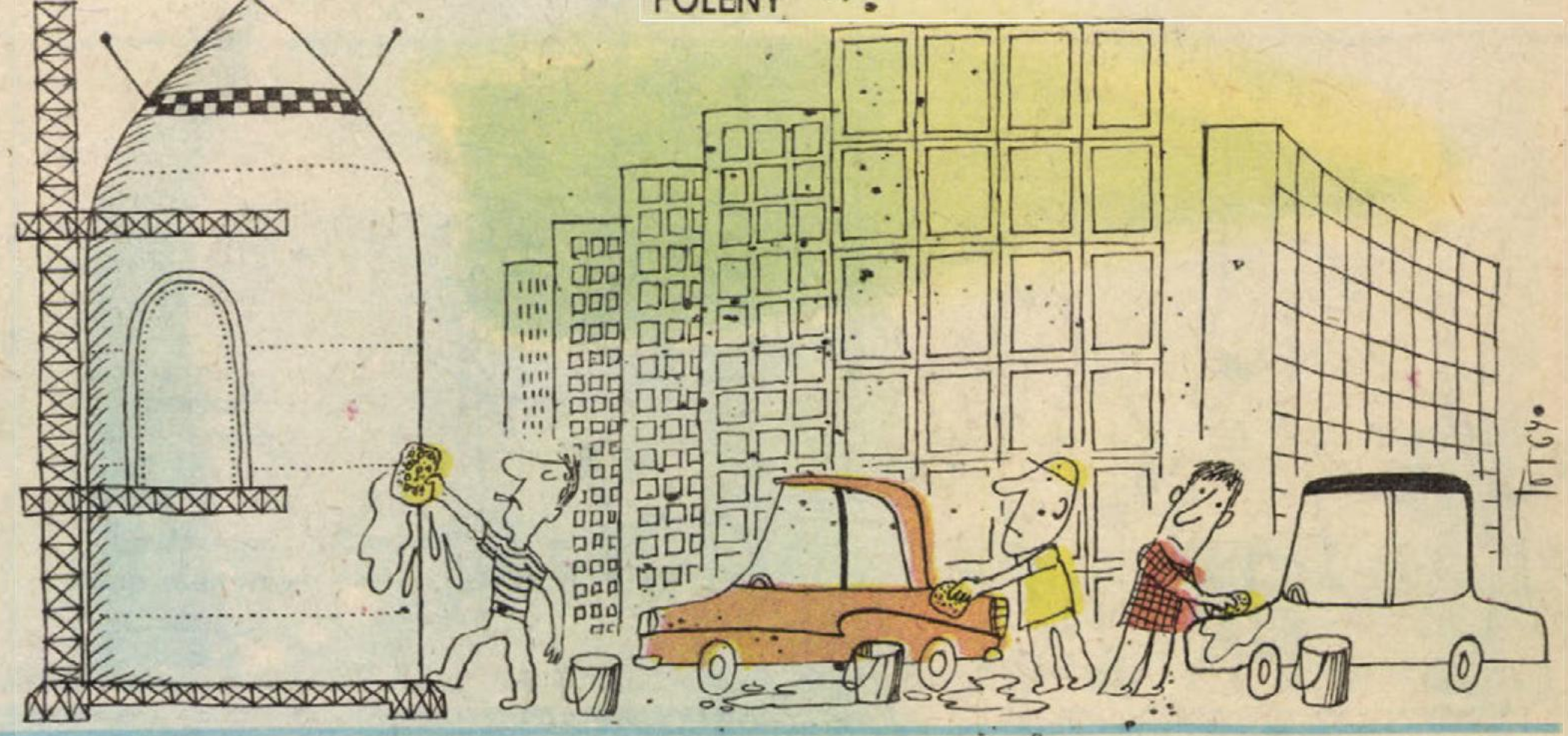
— *Sajnos, nem, én ugyanis itt lakom a városban.*

*

— *Meg vagy elégedve a feleségeddel?*

— *Ideális feleség lenne, ha nem követelné meg tőlem, hogy ideális férj legyek.*

FÖLÉNY

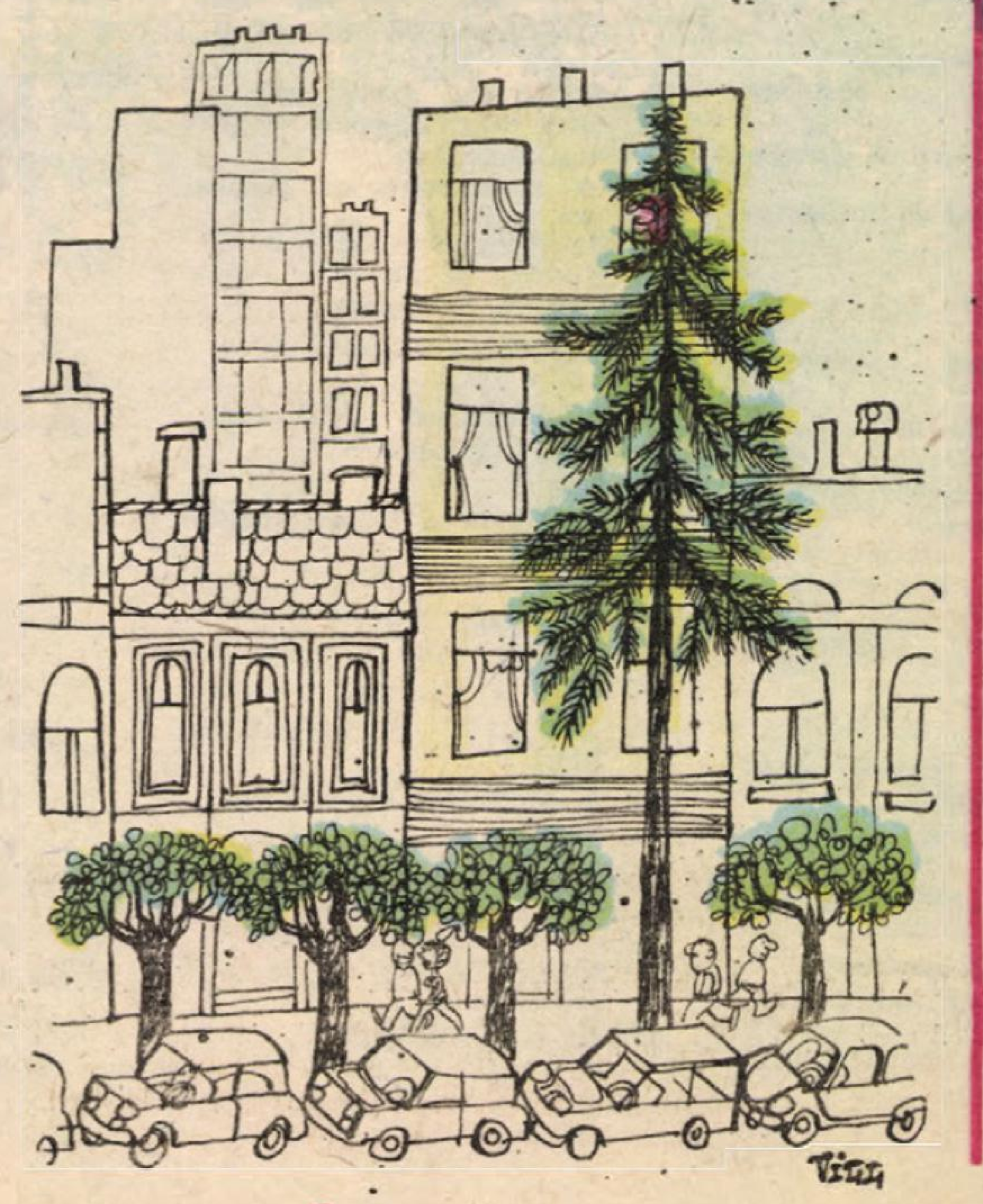

PRAKTIKUS FELESÉG

– Most kell megvenni, nyáron olcsóbb! ...

BEFOLYÁSOS EMBER

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

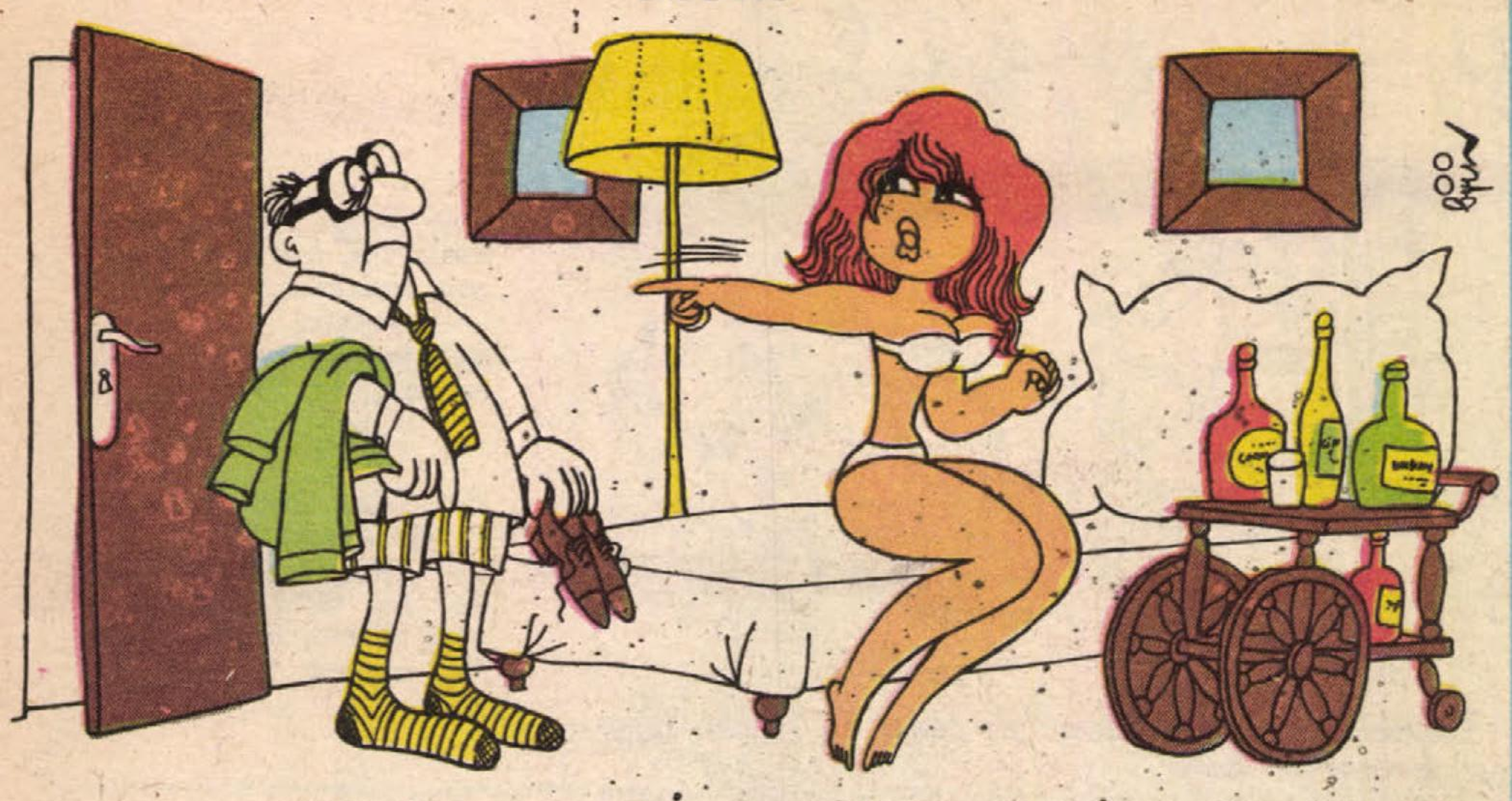
Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100 142-220

*

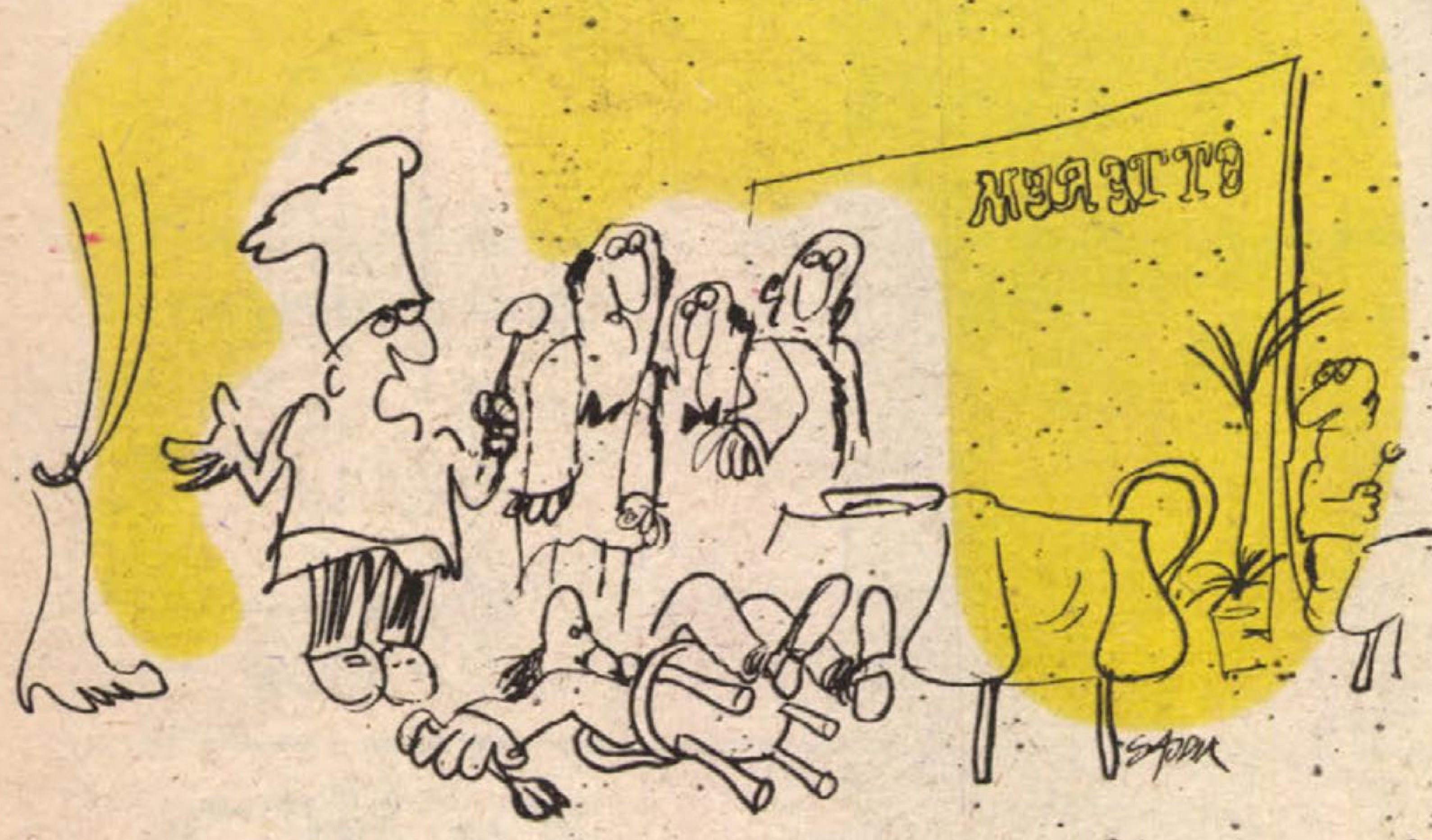
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. 1/4 évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
75.2308/2-32 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

ERDEKNŐ

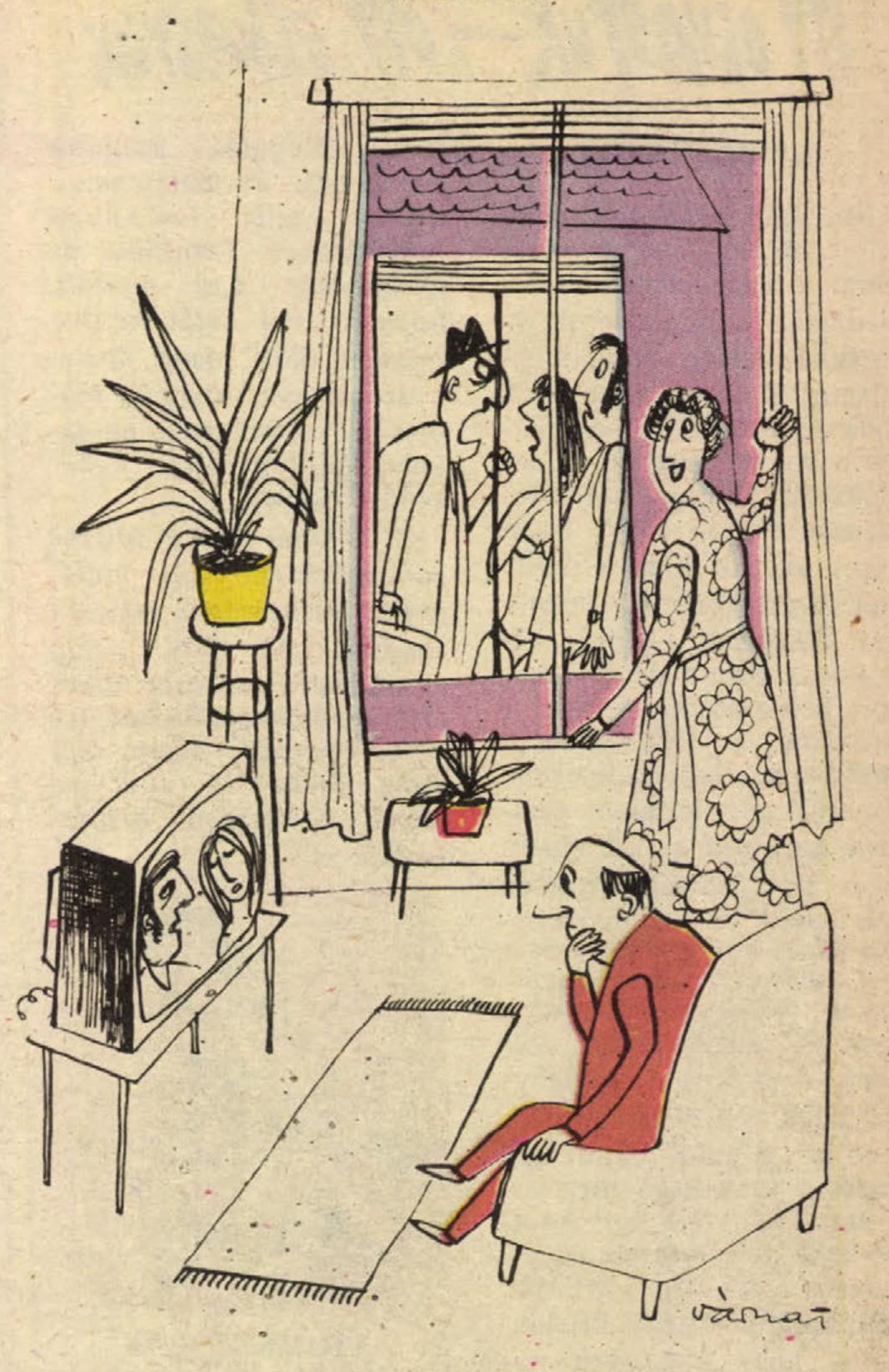
– Addig látni sem akarlak, amíg egy deficites vállalat igazgatója vagy! . . .

ÉTTEREMBEN

– Mégis volt bolondgomba a levesben? Hiába, csak az nem téved, aki nem dolgozik.

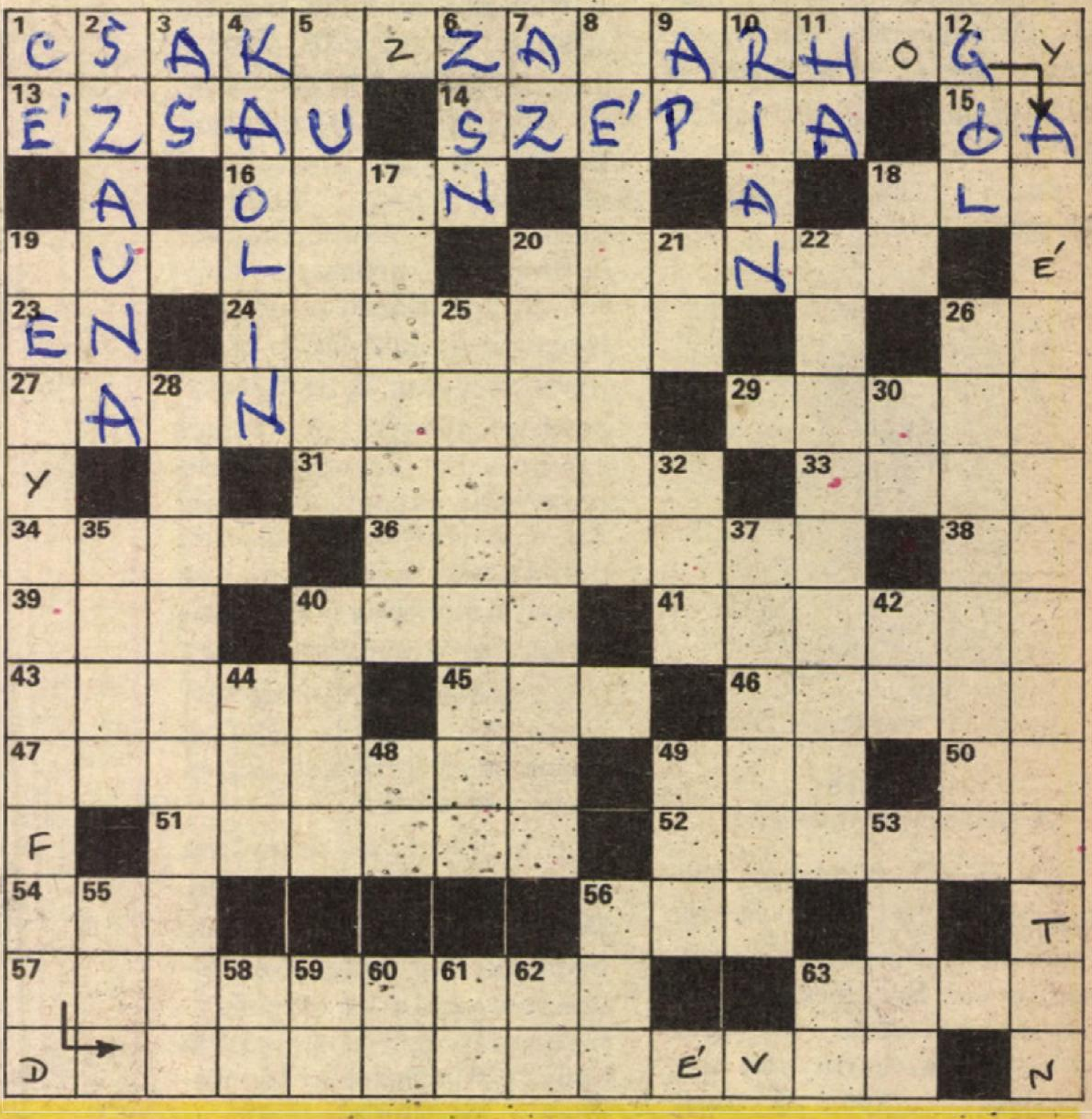
KONKURRENCIA

– Gyere ide, a szomszédék műsora sokkal izgalmasabb!

MESE

A királylány megcsókolta a békát és az — mily csuda! — deli szép legénnyé változott. Nemsokára megtartották az esküvőt. — Na, kislányom — kérdezte az öreg király — boldog vagy? — Nagyon! — felelte a királylány, majd így folytatta: — Vízszintes 1 — függőleges 19. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb augusztus 11-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Elsőszülöttségi jogát egy tál lencséért adta el
14. A lábasfejűek osztályába tartozó tengeri állat
15. . . kland (USA)
16. A skandináv mitológia főistene
18. 11 — idegen nyelven
19. Kormányzósági székhely Lengyelországban
20. Kezdetleges, régi puska
23. Mássalhangzó fonet.
24. Ritkán előforduló fémes elem
26. K. R.
27. A hús mellé adják az étteremben (honos idegen szó)
29. Hegyrendszer Belső-Ázsiában
31. Enyhíti a bánatot
33. Sietség — németül
34. A nap egyik szaka
36. Veszélyeztették a tengeri hajózást
38. V. M.
39. Kérdőnévmás tárgyesete
40. Híres amerikai egyetem
41. A trópusokon élő állat
43. Álmos anyja volt
45. Távirati irodánk betűjele
46. Dum . . ., spero (amíg élek, remélek)
47. Iskolába járat
49. O. I. Á.
50. Olasz névelő
51. Magától értetődően — — ismert latin kifejezéssel
52. 1904-ben olimpiai bajnokságot nyert úszónk (Zoltán)
54. Kelet — németül
56. Nagy folyó a Szovjetunióban
57. Világhírű német zongoraművész
63. A történetírás múzsája

FÜGGŐLEGES

1. Zenei hang („kivágják")
2. Finn gőzfürdő
3. Ókori pénz
4. A porcelángyártás nyersanyaga
5. Az olyan személyre alkalmazott közismert idegen szó, aki a legkönnyebben hallás útján tanul
6. Z. S. N.
7. Névelő
8. Kristályos anyag, erélyes oxidálószer
9. Külföldi hírügynökség betűjele
10. Télen a Balaton
11. Feltételes kötőszó
12. Labda a kapuban
17. Gonosz áskálódás
18. E. A.
20. Szerény építkezésű zenés felvonásvég
21. . . périum
22. Az ellenforradalom egyik vezető politikusa volt, aki 1941-ben öngyilkossággal fejezte be életét
25. Például a gumilabda
26. Sok szenvedéssel járó hányattatás
28. IV. Iván orosz cár kapta ezt a jelzőt
30. Személynévmás
32. Azonos betűk
35. Nem hepe-hupás
37. Legendás emlékű hős kelta bárd
40. A Himalája titokzatos hegyi embere
42. Bőg
44. Csatorna a Balatontól a Dunáig
48. T. P.
49. Nem oda Buda!
53. Egyik része a testnek
55. Mint a 44. függ.
56. „Dögevő" — egynemű betűi
58. A 3. függ. fordítottja
59. N
60. Dél-Vietnam egyik régen levitézlet tábornoka
61. Német magánhangzó
62. Hollandia felségjele az autókon
63. Kicsinyítőképző

IGAZ? NEM IGAZ?

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Többet ér egy értelmes ellenség egy ostoba barátnál."

100—100 forintot nyert:

Dömötör Jánosné, 2100 Gödöllő, Isaszegi út 41.

dr. Kiss Károly, 1118 Budapest, Ménesi út 4.

Tóth Ottóné, 2117 Isaszeg, Damjanich utca 31.

A nyereményeket postán küldjük el.

tetet vorosilov
önarckép na oka
benő aden km os
bravur cirkusz
egyosto o hiob
ti n obernyik a
ék annales kéj
rumli bőgatya z
eso pazarlás a
g reverenda zaj
y ap lánc átlo
élvezetes frász
riad sn iga sos
t vikárbéla se
elmesellenség f